

શમુએલનું બીજું પુસ્તક

દાઉદને શાઉલના મૃત્યુના સમાચાર મળ્યા

1 શાઉલના મૃત્યુ પછી દાઉદ અમાલેકીઓને હરાવીને પાછો ફર્યો અને બે દિવસ સિકલાગમાં રહ્યો. 2 ત્રીજા દિવસે શાઉલની છાવણીમાંથી એક યુવાન આવ્યો. તે માણસના કપડાં ફાટેલા હતાં, અને તેના માથા પર ધૂળ હતી, * તેણે દાઉદ પાસે જઈને જમીન પર લાંબા થઈને તેને પ્રણામ કર્યાં.

3 દાઉદે તેને પૂછ્યું, “તું ક્યાંથી આવે છે?”

તેણે કહ્યું, “હું ઈસ્રાએલીઓની છાવણીમાંથી ભાગીને આવ્યો છું.”

4 દાઉદે તેને પૂછ્યું, “ત્યાં શું થયું? યુદ્ધનું પરિણામ શું આવ્યું તે મને કહે.”

તેણે જવાબ આપ્યો, “લશ્કર યુદ્ધના મેદાનમાંથી ભાગી ગયું છે અને યુદ્ધમાં ઘણા માણસો માર્યા ગયા હતા. શાઉલ અને તેનો દીકરો યોનાથાન પણ યુદ્ધમાં મૃત્યુ પામ્યા છે.”

5 એટલે સમાચાર લાવનાર માણસને દાઉદે પૂછ્યું, “શાઉલ અને તેનો દીકરો યોનાથાન મૃત્યુ પામ્યા છે તે, તે કેવી રીતે જાણ્યું?”

6 તેણે કહ્યું, “એ સમયે હું ગિલ્બોઆના પર્વત પર હતો. મેં શાઉલને તેના ભાલા પર ટેકો લઈને પડેલો જોયો. તેના દુશ્મનના રથો તેની પાછળ નજદીક આવી ગયા હતા. 7 તેણે પાછા વળીને જોયું, અને મને જોઈને તેણે મોટે સાદે મને બૂમ પાડી, એટલે મેં કહ્યું 8 તેણે મને પૂછ્યું; તું કોણ છે? મેં કહ્યું; હું અમાલેકી છું. 9 તેણે મને વિનંતી કરી અને કહ્યું ‘તું આવ અને મને મારી નાંખ, કારણ કે હું ખરાબ રીતે ઘવાયેલો છું અને ગમેતેમ મરવાનો છું જ.’ 10 તેથી મેં તેને મારી નાખ્યો, કારણ મને ખબર હતી કે તે મરવાનો તો હતોજ. ત્યાર પછી મેં તેના માથા ઉપરથી તાજ અને હાથ ઉપરથી કડું ઉતારી લીધાં, અને તે હું તમારી પાસે અહીંયા લઈ આવ્યો છું મારા દેવ.”

11 આ સાંભળીને દાઉદે અને તેના માણસોએ શોકને કારણે પોતાનાં કપડાં ફાડી નાખ્યાં. 12 લોકો ઘણા દુઃખી હતા તેઓએ વિલાપ કર્યો ને સાંજ સુધી ઉપવાસ કર્યો કારણકે શાઉલ, તેનો પુત્ર યોનાથાન યહોવાના લોકો તથા ઈસ્રાએલના ઘણા સૈનિકો યુદ્ધમાં માર્યા ગયા હતાં.

માણસના કપડાં ... માથા પર ધૂળ હતી તેનો અર્થ એ કે માણસ ખુબ દુઃખી હતો.

દાઉદે અમાલેકીને મારી નાંખવાની આજ્ઞા કરી

13 દાઉદે ખબર આપનાર માણસને પૂછ્યું, “તું ક્યાંથી આવે છે?”

એટલે તેણે જવાબ આપ્યો, “હું તો આ દેશમાં વસતા એક પરદેશી અમાલેકીનો પુત્ર છું.”

14 દાઉદે તેને પૂછ્યું, “યહોવાએ પસંદ કરેલા રાજાને, મારી નાંખવાની તારી હિંમત કેવી રીતે ચાલી?”

15 તે પછી દાઉદે પોતાના એક યુવાન નોકરને બોલાવીને કહ્યું, “તું જા અને આ માણસને મારી નાંખ.” તેથી તે ગયો અને જે માણસ સંદેશો લાવ્યો હતો તેને મારી નાંખ્યો. 16 ત્યાર પછી દાઉદે કહ્યું, “તારા મૃત્યુ માટે તું જ જવાબદાર છે, કારણ કે તે પોતેજ કબૂલ કર્યું છે કે તેજ યહોવાની પસંદગીના રાજાને મારી નાખ્યો, તારા પોતાના શબ્દોએ તને અપરાધી સાબિત કર્યો.”

દાઉદનું શોક ગીત શાઉલ અને યોનાથાન માટે

17 દાઉદે શાઉલ અને તેના પુત્ર યોનાથાન માટે મરશિયો ગાયો. 18 અને તેણે એ મરશિયો યહૂદાના લોકોને શીખવવાની આજ્ઞા કરી; તે ‘ધનુષ્ય’ કહેવાય છે અને યાશારના પુસ્તકમાં લખેલું છે.

19 “ઓ ઈસ્રાએલ, તારા પર્વતો ઉપર તે તારા બળવાન સૈનિકો ગુમાવ્યા. અરે! તે શૂરવીરો કેવા માર્યા ગયા!

20 ગાથમાં એની વાત કરશો નહિ, આશ્કલોનની શરીઓમાં, આ સમાચાર તમે જાહેર કરશો નહી; આ કદાચ પલિસ્તીઓની પુત્રીઓને ખુશ કરે, અને બેસુન્નતીઓની પુત્રીઓ આનંદ પામશે અને ખુશ થશે.

21 ઓ ગિલ્બોઆના પર્વતો તમારા પર વરસાદ કે ઝાકળ ન પડો. તમારાં ખેતરોમાં કંઈ ન ઉપજે જેથી તમારા તરફથી કોઈ અર્પણો ન આવે. કારણ, યોદ્ધાઓની ઢાલ નકામી ગણીને ફેંકી દેવામાં આવી હતી અને શાઉલની ઢાલ જે તેલમાં બોળવામાં આવી ન હતી, કાટ ખાઈ ગઈ હતી અને ત્યાં પડેલી છે.

22 યોનાથાનના ધનુષે તેના ભાગના દુશ્મનોને માર્યા અને તેઓનું લોહી રેડાયું! તેવીજ રીતે શાઉલની તલવાર એક સાચ્યા યોદ્ધાની તલવાર જેવી હતી જે માર્યા વિના કદી પાછી ફરી નહોતી.

23 શાઉલ તથા યોનાથાન એક બીજાને ચાહતા હતા ને એક બીજાના સાહચર્યમાં આનંદ માણતા હતા. જીવનમાં

અને મૃત્યુમાં તેઓ કદી વિખૂટા પડયા નહોતા; તેઓ ગરુડ કરતાંય વેગવાન અને સિંહો કરતાં ય બળવાન હતા.

24ઓ ઈસ્રાએલની પુત્રીઓ, શાઉલને માટે વિલાપ કરો. તેણે તમને સર્વને સુંદર કિરમજી વસ્ત્રો પહેરાંવ્યાં, અને તમને સુવર્ણ આભૂષણોથી શણગાર્યાં.

25યુદ્ધભૂમિમાં શૂરવીરો કેવા વીરગતિને પામ્યા! હે યોનાથાન, તું ગિલ્બોઆ પર્વત પર મૃત્યુ પામ્યો .

26હે મારા વીરા યોનાથાન, તું મને બહુ પ્રિય હતો; તારા માટે મારું હૃદય રડે છે. તારો મારા પ્રત્યેનો પ્રેમ સ્ત્રીઓના પ્રેમ કરતાંય અધિક અદ્ભુત હતો!

27યુદ્ધ ભૂમિમાં શૂરવીરો વીરગતિને પામ્યા! ને યુદ્ધનાં શસ્ત્રો વ્યર્થ ગયાં!"

દાઉદ અને તેના માણસો હેબ્રોન ગયા

2 ત્યાર પછી દાઉદે યહોવાને પૂછ્યું, "શું હું યહૂદાના કોઈ એક શહેરમાં જાઉં?"

યહોવાએ કહ્યું, "જા."

દાઉદે પૂછ્યું, "હું કયા નગરમાં જાઉં?"

અને યહોવાએ જવાબ આપ્યો, "હેબ્રોન."

2તેથી દાઉદ પોતાની બે પત્નીઓ, યિઝૂએલની અહિનોમ અને કાર્મેલના નાબાલની વિધવા અબીગાઈલને લઈને હેબ્રોન ગયો. 3અને પોતાની સાથેના માણસોને પણ તેમનાં પરિવાર સાથે તે લઈ ગયો. અને તેઓ હેબ્રોન અને આજુબાજુના કસબાઓમાં વસ્યાં.

દાઉદે યાબેશના લોકોનો આભાર માન્યો

4ત્યારબાદ યહૂદાના લોકોએ ત્યાં આવીને દાઉદનો યહૂદાના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો. જ્યારે દાઉદને સમાચાર મળ્યા કે "યાબેશમાં ગિલયાદના લોકોએ શાઉલને દફનાવ્યો હતો."

5ત્યારે તેણે યાબેશ ગીલીથને માણસો મોકલી સંદેશો મોકલ્યો કે, "તમારા માલિક શાઉલ પ્રત્યે દયા દેખાડવા બદલ અને તેને દફનાવવા માટે યહોવા તમારું ભલું કરો, 6અને તમારા ઉપર એમની અવિચળ કરુણા વરસાવતા રહો. હું પણ તમારા આ કૃત્ય બદલ તમારી સાથે સારો વ્યવહાર રાખીશ. 7હવે તારી જાતને મજબૂત બનાવ કારણ કે તમારો માલિક શાઉલ મૃત્યુ પામ્યો છે, અને યહૂદાના લોકોએ મારો રાજા તરીકે રાજ્યાભિષેક કર્યો છે."

ઈશ્બોશેથ રાજા બન્યો

8પરંતુ શાઉલનો સરસેનાપતિ નેરનો પુત્ર આબ્નેર તે શાઉલના પુત્ર ઈશ્બોશેથને મહનાઈમ લઈ ગયો. 9અને ત્યાં તેને ગિલયાદ, આશેર, યિઝૂએલ, એફાઈમ, બિન્યામીન એટલે કે આખા ઈસ્રાએલનો રાજા બનાવ્યો.

10જ્યારે ઈશ્બોશેથને ઈસ્રાએલનો રાજા બનાવવામાં આવ્યો ત્યારે તે 40 વર્ષનો હતો. તેણે બે વર્ષ રાજ્ય કર્યું. પણ યહૂદાના કુળસમૂહ દાઉદને વફાદાર રહ્યાં, 11દાઉદ

હેબ્રોનમાં રહ્યો અને યહૂદાના કુળસમૂહ પર સાડાસાત વર્ષ રાજ કર્યું.

પ્રાણઘાતક સ્પર્ધા

12નેર નો પુત્ર આબ્નેર અને શાઉલ ના પુત્ર ઈશ્બોશેથના અમલદારો મહનાઈમ છોડી ગિલ્યોન ગયા. 13અને સરુયાનો પુત્ર યોઆબ દાઉદના માણસોને હેબ્રોન લઈ ગયો. તેઓ ગિલ્યોન ગયા અને આબ્નેર અને ઈશ્બોશેથના અમલદારો ને તળાવ આગળ મળ્યા, આબ્નેરની ટોળકી તળાવની એક બાજુ અને યોઆબની ટોળકી બીજી બાજુ બેઠી.

14આબ્નેરે યોઆબને કહ્યું, "જુવાન સૈનિકો ઉભા થાય અને અહીં હરીફાઈ કરે." અને "યોઆબ તેની સાથે સહમત થયો.

15આ સ્પર્ધાની રમત માટે ઈશ્બોશેથ અને બિન્યામીનના વંશના પક્ષ તરફથી બાર જણ અને દાઉદના માણસોમાંથી બાર જણ આગળ આવ્યા અને સામસામે ગોઠવાઈ ગયાં. 16દરેક જણે પોતાના હરીફના માથાના વાળ પકડયા અને તેના શરીરની આરપાર પોતાની તલવાર ખોસી દીધી. અને એ રીતે તેઓ બધાજ એકી સાથે જમીન પર પડી મૃત્યુ પામ્યા, આથી તે સ્થળનું નામ "તલવારનીધારનું ખેતર" પડ્યું, જે ગીબ્યોનમાં છે.

આબ્નેરે અસાહેલને મારી નાખ્યો

17તે દિવસે બંને સૈન્યો વચ્ચે ધમાસાણ યુદ્ધ થયું, અને દાઉદના અમલદારોએ આબ્નેર અને ઈસ્રાએલીઓને હરાવ્યા. 18સરુયાના ત્રણે દીકરાઓ, યોઆબ, અબીશાય અને અસાહેલ પણ ત્યાં યુદ્ધમાં હતા, અસાહેલ જંગલી હરણની જેમ ખૂબ ઝડપથી દોડી શકતો હતો. 19અસાહેલ જમણી કે ડાબી બાજુએ વળ્યા વિના સીધો જ આબ્નેરની પાછળ પડ્યો 20આબ્નેરે પાછા ફરીને તેને પૂછ્યું, "કોણ? અસાહેલ છે?"

તેણે કહ્યું, "હા, હું જ અસાહેલ છું."

21આબ્નેરે કહ્યું, "મારો પીછો કરવો છોડી દે, કોઈ સૈનિકને પકડ અને તેની પાસે જે કંઈ હોય તે લૂટી લે." પણ અસાહેલે તેનું માન્યું નહીં અને તેની પાછળ દોડવાનું ચાલું જ રાખ્યું.

22આબ્નેરે તેને ફરી એક વાર કહ્યું, "મારો પીછો કરવો છોડી દે, શા માટે તું મારા હાથે મોત માંગે છે? જો એમ થાય તો હું તારા ભાઈ યોઆબને મારું મોંઠું શી રીતે દેખાડું?"

23છતાં અસાહેલે પાછા ફરવાનો ઈન્કાર કર્યો, એટલે આબ્નેરે ભાલાનો પાછલો છેડો તેના પેટમાં એટલા જોરથી માર્યો કે તે શરીરમાં થઈને આરપાર નીકળ્યો.

યોઆબ અને અબીશાયે આબ્નેરનો પીછો કર્યો

અસાહેલ જમીન પર ઢળી પડ્યો અને ત્યાં જ મૃત્યુ પામ્યો, અસાહેલ જ્યાં મરેલો પડ્યો હતો ત્યાં જે કોઈ આવતા તે બધા ઊભા રહી જતા. 24હવે યોઆબ અને અબીશાય આબ્નેરની પાછળ પડયા હતા. સૂર્યાસ્તના સમયે તેઓ ગિબ્યોન રણના રસ્તે જતાં ગિયાહ સામે આમ્માહ

ટેકરી પાસે પહોચ્યા. 25બિન્યામીનનું કુળસમૂહ પર્વતના શિખર પર આબ્નેરની આસપાસ ભેગા થયા.

26આબ્નેરે યોઆબને બૂમ પાડીને કહ્યું, “શું આપણે હંમેશા લડતા રહી અને એકબીજાને મારી નાખવાના છો? તમે જરૂર જાણો છો કે આનો અંત દુઃખમાં જ આવશે આ લોકોને પોતાના ભાઈઓનો પીછો છોડી દેવાનું કહે.”

27યોઆબે કહ્યું, “દેવના સમ! જો તું કંઈ ન બોલ્યો હોત તો આ લોકો હજી પણ સવારમાં તેઓના ભાઈઓનો પીછો કરતા હોત.” 28પછી યોઆબે રણશિંગડું વગાડ્યું, એટલે આખું લશ્કર થંભી ગયું, અને ઈસ્રાએલીઓનો પીછો કરવો છોડી દીધો ને લડવાનું બંધ કર્યું.

29તે રાત્રે આબ્નેર અને તેના માણસો યર્દન નદી ઓળંગીને સવાર સુધી મુસાફરી કરીને માહનાઈમ પહોચ્યા.

30યોઆબે આબ્નેરનો પીછો કરવો છોડીને પોતાના માણસો ભેગા કર્યા તો ખબર પડી કે દાઉદના માણસોમાંથી અસાહેલ ઉપરાંત બીજા ઓગણીસ ખૂટતા હતાં. 31બિન્યામીનના કુળસમૂહમાંથી આબ્નેરના 360 માણસોને દાઉદના અમલદારોએ મારી નાખ્યા હતાં. 32યોઆબ અને તેના માણસો અસાહેલના શબને બેથલેહેમ લઈ ગયાં, અને તેના પિતાની કબરમાં દફનાવ્યો.

તે પછી આખી રાત તેઓ ચાલ્યા અને તેઓ સવાર પડતાં હેબ્રોન આવી પહોચ્યા.

ઈસ્રાએલ અને યહૂદા વચ્ચે યુદ્ધ

3 શાઉલ અને દાઉદના કુળ વચ્ચે લાંબો સમય યુદ્ધ ચાલ્યું. દાઉદ વધુ અને વધુ બળવાન થતો ગયો, જ્યારે શાઉલનું કુળ નબળામાં નબળું થતું ગયું.

દાઉદના છ પુત્રો હેબ્રોનમાં જન્મ્યા

2હેબ્રોનમાં દાઉદને ત્યાં છ પુત્રોનો જન્મ થયો. તેનો જયેષ્ઠ પુત્ર અમ્નોન હતો. દાઉદની પત્ની અહિનોમ જે યિઝ્બેલની હતી તેને જન્મ આપ્યો હતો. 3બીજો પુત્ર કિલઆબ હતો, જેની માતા કાર્મેલના નાબાલની વિધવા અબીગાઈલ હતી. ત્રીજો પુત્ર આબ્શાલોમ હતો. તેની માતા ગશુરના રાજા તલમાઈની પુત્રી માકાહ હતી. 4ચોથો પુત્ર અદોનિયા હતો જેની માતા હાગિથ હતી અને પાંચમા પુત્ર શફાટિયાની મા અબિટાલ હતી. 5છઠ્ઠા પુત્ર ઈથામની માતા દાઉદની પત્ની એગલા હતી. આ બધા દાઉદને ત્યાં હેબ્રોનમાં જન્મ્યાં હતાં.

આબ્નેરનો દાઉદ સાથે ભળવાનો નિર્ણય

6આબ્નેર શાઉલની સેનામા વધારે બળવાન થતો ગયો, જ્યારે શાઉલ અને દાઉદ એકબીજા સાથે લડતાં રહ્યાં. 7શાઉલની રિસ્પાહ નામની રખાત હતી જે એયાહની પુત્રી હતી ઈશ્બોશેથે આબ્નેરને પૂછ્યું, “તું મારા પિતાની રખાત સાથે કેમ સૂતો હતો?”

8આ સાંભળીને આબ્નેર બોલ્યો, “શું હું યહૂદાના કૂતરાનું માંથું છું? * આજપર્યંત હું તારા પિતા શાઉલના કુટુંબને, તેના ભાઈઓને મિત્રોને અને બીજાઓને વફાદાર રહ્યો છું. અને મેં તને દાઉદના હાથમાં સોંપી દીધો નથી; અને છતાં હવે તું આ સ્ત્રી માટે થઈને મારા ઉપર ગુસ્સે થાય છે. 9યહોવાએ પ્રતિજ્ઞા લઈને દાઉદના હક્કમાં જે કરવા વચન આપ્યું છે તે જો હું પૂર્ણ ન કરું તો દેવ મને ભારે શિક્ષા કરો. 10શાઉલના હાથમાંથી રાજ્ય લઈને દાનથી બેરશબા સુધી ઈસ્રાએલ અને યહૂદાના રાજા તરીકે દાઉદ સાથે હું રાજ્ય સ્થાપીશ.”

11ઈશ્બોશેથ એક અક્ષર પણ બોલી ન શક્યો. કારણ, તે આબ્નેરથી ખૂબ ગભરાતો હતો. 12પછી આબ્નેરે સંદેશવાહકને દાઉદ પાસે મોકલ્યો અને કહેવડાવ્યું, “આ ઘરતી કોની છે? મારી સાથે કરાર કર, તો હું સર્વ ઈસ્રાએલીઓને તારી સત્તા હેઠળ લાવવામાં મદદરૂપ થઈશ.”

13દાઉદે કહ્યું, “એમ કરવામાં મને કોઈ સમસ્યા નથી. હું તારી સાથે કરાર કરીશ, પણ એક શરતે કે, તું જ્યારે મને મળવા આવે ત્યારે તારે મારી પત્ની શાઉલની પુત્રી મીખાલ તારી સાથે આવે.”

દાઉદે પોતાની પત્ની મીખાલને પાછી મેળવી

14પછી દાઉદે તેના સંદેશવાહકો મારફત ઈશ્બોશેથ પર આ સંદેશો મોકલ્યો, “મને મારી પત્ની મીખાલ પાછી સોંપી દે. સો પલિસ્તીઓને મારીને હું તેને પરણ્યો હતો.” *

15તેથી ઈશ્બોશેથ મીખાલને તેના પતિ લાઈશના પુત્ર પાલ્ટીએલ પાસેથી લાવવા મોકલ્યા. 16પાલ્ટીએલ બાહુરીમ સુધી તેની પાછળ રડતો રડતો આવ્યો, પણ આબ્નેરે તેને કહ્યું, “ઘેર પાછો જા.” એટલે તે પાછો ગયો.

આબ્નેરે દાઉદને મદદ કરવાનું વચન આપ્યું

17તે સમય દરમિયાન આબ્નેરે ઈસ્રાએલના આગેવાનો સાથે વાટાઘાટ કરી હતી. “તમે ક્યારના દાઉદ તમારો રાજા થાય તેમ ઈચ્છતા આવ્યા છો. 18તેથી અત્યારે તે કરવા માટે ખરો સમય છે, કારણ કે, યહોવાએ દાઉદની વિષે કહેલું, કે, ‘મારા સેવક દાઉદ દ્વારા હું સર્વ ઈસ્રાએલીઓને પલિસ્તીઓ અને તેમના બધા દુશ્મનોના હાથમાંથી છોડાવીશ.’”

19આબ્નેરે આ બધું દાઉદને અને બિન્યામીનના કુળસમૂહના લોકોને હેબ્રોનમાં કહ્યું. તેણે જે કંઈ કહ્યું તે ઈસ્રાએલીઓએ અને બિન્યામીનીઓએ માન્ય રાખ્યું.

20આબ્નેરે 20 માણસો સાથે હેબ્રોન ગયો અને દાઉદે તે બધાને આવકાર આપ્યો અને તેઓ માટે મિજલસ રાખી.

21પછી આબ્નેરે દાઉદ ને કહ્યું: “મને તુરંત જવા દો અને બધા ઈસ્રાએલીઓને તમારી પાસે લાવવા દો, જેથી મારા

શું હું ... માંથું છું? શબ્દશ: “હું યહૂદા માટે કામ કરનાર દેશદ્રોહી નથી.”

સો ... હતો શાબ્દિક રીતે, “મેં તેને 100 પલિસ્તીઓની ખરીદી હતી.” વાચે શમુએલ 1-18; 20-30, 25:44 પડે.

ઘણી, મારા રાજા તમારી સાથે કરાર કરે અને તમારી ઈચ્છા પ્રમાણે તમે સમગ્ર ઈસ્રાએલ પર રાજ કરશો." ત્યાર બાદ દાઉદે આબ્નેરને જવા દીધો અને પોતે શાંતિથી ગયો.

આબ્નેરનું મૃત્યુ

22તે સમય દરમ્યાન યોઆબ દાઉદના સૈન્ય સાથે પાછો ફર્યો, તેઓએ કોઈ સ્થળે છાપો મારીને પુષ્કળ લૂટ કરી હતી. તે વખતે આબ્નેર હેબ્રોનમાં દાઉદ પાસે ન હતો. કારણ કે, દાઉદે તેને સુરક્ષાની ખાતરી સાથે વિદાય કર્યો હતો. 23જ્યારે યોઆબ પોતાની સાથેના માણસો સાથે આવી પહોંચ્યો ત્યારે તેને જણાવવામાં આવ્યું કે, "આબ્નેર રાજા પાસે આવ્યો હતો છતાં તમે તેને સુરક્ષાની ખાતરી સાથે પાછો વિદાય કર્યો છે."

24આથી યોઆબે રાજાની પાસે જઈને કહ્યું, "તમે આ શું કર્યું! આબ્નેર તમારી પાસે આવ્યો હતો છતાં તમે તેને સુરક્ષા સાથે પાછો વિદાય શા માટે કર્યો? તમે આબ્નેરને નથી ઓળખતા? 25તમે નેર ના પુત્ર આબ્નેર ને જાણો છો! એ તમને છેતરવા અને તમારી બધી હિલચાલની જાસૂસી કરવા આવ્યો છે."

26દાઉદ પાસેથી પાછા આવીને યોઆબે આબ્નેરને સંદેશવાહક મોકલ્યો. સીરાહના કૂવા પાસે તેઓ તેને મળ્યા અને ત્યાંથી પાછો લઈ આવ્યાં. પણ દાઉદને એની કશી ખબર નહોતી. 27આબ્નેર હેબ્રોન પહોંચ્યો અને જ્યારે તે નગરના દરવાજા પાસે પહોંચ્યો તે વખતે યોઆબ તેની સાથે જાણે ખાનગીમાં વાત કરવાનો દેખાવ કરીને તેને એક બાજુ લઈ ગયો અને તેનો છરો કાઢ્યો અને પેટમાં ભોંકી અને તેને મારી નાંખ્યો. યોઆબે તેને માર્યો કારણકે આબ્નેરે તેના ભાઈ અસાહેલ ને મારી નાખ્યો હતો.

આબ્નેર માટે દાઉદ રડ્યો

28દાઉદ આ સમાચાર સાંભળીને બોલી ઊઠ્યો. "નેરના પુત્ર આબ્નેરના ખૂન વિષે હું તથા મારું રાજ્ય નિર્દોષ છીએ; યહોવા આ જાણે છે. 29તે માટે યોઆબ અને તેનું કુટુંબ દોષિત છે, જે માટે તેનાં સંતાનોને ઘાતકી રોગ થશે. અથવા રક્તપિત્તના ભોગ બનશે અથવા અપંગ થશે અથવા ભૂખમરાથી મૃત્યુ પામશે કે પછી તલવારના ઘાથી મૃત્યુ પામશે!"

30આમ, યોઆબ અને તેના ભાઈ અબિસાઈએ આબ્નેરને મારી નાખ્યો, કારણ, તેણે ગિબયોનના યુદ્ધમાં તેમના ભાઈ અસાહેલને મારી નાખ્યો હતો.

31પછી દાઉદે યોઆબ તથા તેની સાથેના સૌ કોઈને કહ્યું, "આબ્નેરને માટે શોકમાં તમારાં કપડાં ફાડી નાખો, શરીર પર કંતાન વીંટાળો અને ઘણું આર્કટ કરો." 32દાઉદ પોતે જનાજની પાછળ જ્યાં આબ્નેરને હેબ્રોનમાં દફનાવવામાં આવ્યો ત્યાં ગયો, અને તેની કબર આગળ પોક મૂકીને રડ્યો, અને તેની સાથે બધા લોકોએ આર્કટ કર્યો.

33દાઉદે આ મરસિયો ગાયો આબ્નેરના જનાજની આગળ; "આબ્નેર શું એક દુષ્ટ અપરાધી ની જેમ મર્યો?

34તારા હાથ બાંધવામાં આવ્યા નહોતાં, તારા પગમાં બેડીઓ નંખાઈ નહોતી; કોઈ ખૂનીને હાથે મરે તેમ તું મર્યો; દુષ્ટજનોના કપટનો તું ભોગ બન્યો."

અને આમ ફરીવાર બધા લોકોએ આર્કટ કર્યો. 35તે દિવસે દાઉદે કંઈજ ખાધું નહીં, લોકોએ તેમને ખાવા માટે વિનંતી કરી પરંતુ દાઉદે એક ખાસ સમ લીધા, "જો હું સૂર્યાસ્ત પહેલા રોટલી કે કાંઈપણ ખાઉં તો દેવ મને સજા કરે અને ઘણા દુઃખ આપે." 36દાઉદનું વર્તન જોઈ લોકો ખૂબ રાજી થયા. કેમકે તેમને લાગ્યું કે દાઉદે સાચું કર્યું હતું. 37તે દિવસે યહૂદાના લોકો અને ઈસ્રાએલના બધા લોકો સમજી શક્યા કે નેરના પુત્ર આબ્નેરના ખૂન માટે રાજાને દોષ આપવો ન જોઈએ કારણકે તેણે આબ્નેરને મારવા હૂકમ કર્યો ન હતો.

38દાઉદે પોતાના માણસોને કહ્યું, "તમે જાણો છો કે આજે ઈસ્રાએલમાં એક મહાન નેતા મૃત્યુ પામ્યો છે. 39અને આજે હું રાજા તરીકે અભિષિક્ત થયો હતો. સરુયાના આ પુત્રોએ મને ઘણી પીડા પહોંચાડી છે, દેવ તેઓને લાયક સજા કરે!"

શાઉલના પરિવાર ઉપર મુશ્કેલીઓ

4 જ્યારે શાઉલના પુત્ર ઈશ્બોશેથ સાંભળ્યું કે આબ્નેરને હેબ્રોનમાં મારી નાખવામાં આવ્યો છે, ત્યારે તે ઘણો ગભરાઈ ગયો અને આખું ઈસ્રાએલ ભયથી ધૂજી ઊઠ્યું. 2બે પુરુષો, લશ્કરના સેનાપતિ, શાઉલના પુત્ર ઈશ્બોશેથને મળવા ગયા. તેઓના નામ રેકાબ અને બાનાહ હતા. બએરોથના રિમ્મોનના પુત્રો હતા, તેઓ બિન્યામીનો હતા કેમકે બએરોથ બિન્યામીનના કુળસમૂહનું હતું. ઈસ્રાએલના સૈન્યની જવાબદારી સોંપીને આગેવાન બનાવ્યા, તેઓ બિન્યામીનના બએરોથ નગરના વતની અને રિમ્મોનના પુત્રો હતા, અને બિન્યામીન કુળસમૂહના હતા, બએરોથ બિન્યામીનનો ભાગ ગણાય છે. 3બએરોથના મૂળ વતનીઓ ગિતાઈમ ભાગી ગયા હતા અને ત્યારથી તેઓ ત્યાં જ રહેતા આવ્યા છે. 4શાઉલના પુત્ર યોનાથાન, યોનાથાનનો પુત્ર મફીબોશેથ લંગડો હતો. યુદ્ધમાં જ્યારે શાઉલ અને યોનાથાન મરી ગયા તે સમયે તે પાંચ વરસનો હતો. જ્યારે યિઝ્ઝએલથી શાઉલ અને યોનાથાનના મૃત્યુના સમાચાર તેની આયાને મળ્યા ત્યારે ઉતાવળે તેને ઉપાડીને ભાગી નીકળી હતી, પરંતુ ભાગતી વખતે અક્સ્માતથી તેનાથી છોકરો પડી ગયો અને બન્ને પગે લંગડો થઈ ગયો.

5બએરોથી રેખાબના પુત્રો રિમોન અને બાનાહ શાઉલના પુત્ર ઈશ્બોશેથને ઘેર બપોરના ગયા. ઈશ્બોશેથ બહુ ગરમી ને કારણે આરામ કરતો હતો. રેખાબ અને બાના ઘઉં લેવાને બહાને અંદર ગયા, ઈશ્બોશેથ તેના શયનખંડમાં પલંગ પર સુતો હતો. 7તેઓએ તેને છરો ભોંકી મારી નાંખ્યો પછી તેનું માથું કાપી નાખ્યું અને ઘરથી નાસી જતી વખતે તેને સાથે લઈને ગયા. તેઓએ આખી રાત અરાવાહ સપાટ ભૂમિ પર પ્રવાસ કર્યો અને હેબ્રોન પહોંચ્યા.

8પછી રાજા દાઉદ ને મળવા ગયા અને તેની સમક્ષ ઈશ્બોશેથનું મસ્તક રજૂ કરીને કહ્યું, “જુઓ ! તમને મારી નાખવાનો પ્રયત્ન કરનાર તમારા દુશ્મન શાઉલના પુત્ર ઈશ્બોશેથનું આ મસ્તક તમારે માટે લાવ્યાં છીએ. આજે યહોવાએ મારા પ્રભુ રાજાનું વેર શાઉલ અને તેના કુળ ઉપર વાળ્યું છે.”

9દાઉદે રિમોનના પુત્રોને રેખાબ અને તેના ભાઈ બાનાહને ઉત્તર આપ્યો, “મને તમામ સંકટોમાંથી ઉગારનાર યહોવાના સમ ખાઈને હું કહું છું. 10જે માણસ મને શાઉલના મૃત્યુના સમાચાર આપવા આવ્યો હતો તે પોતે સમજતો હતો કે તે મારા માટે સારા સમાચાર લાવ્યો છે અને હું તેને ઈનામ આપીશ. પણ મે તેને પકડીને સિકલાગમા મારી નાખ્યો. 11તેથી હવે મારે તમને બન્ને દુષ્ટોને મારી નાખવા જોઈએ, કેમકે તમે એક નિર્દોષ માણસને એના શયનખંડમા પથારી પર મારી નાખ્યો છે. હવે હું તેનું લોહી તમારા હાથોમાંથી માંગું છું અને હું તમને ધરતી પરથી રવાના કરીશ!

12દાઉદે પોતાના યુવાનોને હુકમ કર્યો, એટલે તેમણે રેખાબ અને બાનાહને મારી નાખ્યા. અને તેમના હાથપગ કાપી નાખીને હેબ્રોનના તળાવ પાસે લટકાવ્યા. તેમણે હેબ્રોનમાં આવેલી આબ્નેરની કબરમાં ઈશ્બોશેથનું માથું દાટી દીધું.

ઈસ્રાએલીઓએ દાઉદને રાજા બનાવ્યો

5 પછી ઈસ્રાએલના સર્વ કુળસમૂહો દાઉદ ને મળવા હેબ્રોનમાં આવ્યા, તેઓએ તેમને કહ્યું, “અમે તમારા સગા ભાઈઓ છીએ. અમે તમારા રક્તમાંસ છીએ. 2ભૂતકાળમાં જ્યારે અમારો રાજા શાઉલ હતો ત્યારે પણ યુદ્ધમાં તમેજ ઈસ્રાએલી સૈન્યની આગેવાની લેતા હતા, અને યહોવાએ તમને કહ્યું કે, ‘મારી પ્રજા ઈસ્રાએલની સારસંભાળ લેનાર માણસ તું જ છે, તું જ તેમનો શાસનકર્તા થનાર છે.’”

3તેથી ઈસ્રાએલના આગેવાનોએ દાઉદ સાથે હેબ્રોનમાં યહોવાની સમક્ષ કરાર કર્યો અને દાઉદે ઈસ્રાએલીઓના રાજા તરીકે અભિષિક્ત થયો.

4દાઉદે રાજગાદી પર બેઠો ત્યારે તેની ઉંમર 30 વર્ષની હતી. તેણે 40 વરસ રાજ્ય કર્યું. 5તે હેબ્રોનમાં રહ્યો અને યહૂદાના લોકો ઉપર સાડા સાત વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ત્યારબાદ તેણે યરૂશાલેમમાં રહીને સમગ્ર ઈસ્રાએલ અને યહૂદાના લોકો ઉપર 33 વર્ષ રાજ્ય કર્યું.

દાઉદે યરૂશાલેમ શહેરને જીત્યું

6ત્યાર પછી દાઉદે પોતાનું સૈન્ય લઈને યરૂશાલેમ ગયો અને ત્યાં યબૂસીઓ સાથે યુદ્ધમાં લડ્યો. યબૂસીઓએ દાઉદને કહ્યું, “તું અમારા શહેરમાં આવી શકશે નહિ. અમારા આંધળા અને લંગડા લોકો સુદ્ધાં તને રોકી શકશે.” તેઓ માનતા હતા કે દાઉદ તેઓના નગરમાં દાખલ થઈ શકશે નહીં. 7પરંતુ દાઉદે તો સિયોનનો ગઢ કબજે કર્યો, જે પછીથી દાઉદનું નગર બની ગયું.

8તે દિવસે દાઉદે તેના સૈન્યના માણસોને કહ્યું, “પાણીના વહેળા વચ્ચે થઈને જાઓ અને આંધળા તથા લંગડા શત્રુઓ સુધી પહોંચો.”

આથી લોકો કહે છે કે, “આંધળા અને લંગડા ઘરમાં પ્રવેશી શકશે નહિ.”

9દાઉદે ગઢમાં રહેતો અને તેનું નામ “દાઉદનગર” પાડ્યું. ત્યાર બાદ તેણે મિલ્લો બાંધ્યો અને નગરની અંદર બીજા મકાનો બાંધ્યા. 10આ રીતે દાઉદે બળવાન અને વધુ બળવાન થતો ગયો, કારણ, સર્વસમર્થ દેવ યહોવા તેની સાથે હતા અને તેને મદદ કરી.

11તૂરના રાજા હીરામે કાસદો, સુથારો, પથ્થરકામ કરનારા અને દેવદાર કાષ્ટના, દાઉદને માટે તેનો મહેલ બાંધવા મોકલ્યા. 12દાઉદને પ્રતીતિ થઈ: “કે દેવે તેને રાજા બનાવ્યો છે અને તેના રાજ્યને ઈસ્રાએલને માટે પદ ગૌરવ તેના લોકો માટે વધારી આપ્યું હતું.”

13હેબ્રોનથી આવ્યા પછી દાઉદે યરૂશાલેમમાંથી વધારે પત્નીઓ તથા ઉપપત્નીઓ કરી અને તેને અનેક દીકરા તથા દીકરીઓ થયાં. 14યરૂશાલેમમાં જન્મેલાં તેનાં સંતાનોનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે; શમ્મુઆ, શોબાબ, નાથાન, સુલેમાન, 15યિહોહાન, એલીશૂઆ, નેફેગ, યાફીયા, 16એલીશામા, એલ્યાદા અને અલીફલેટ.

દાઉદે પલિસ્તીઓ વિરુદ્ધ યુદ્ધમાં ગયો

17પલિસ્તીઓએ સાંભળ્યું કે દાઉદે સમગ્ર ઈસ્રાએલીઓનો રાજ્યકર્તા બન્યો છે; તેઓ સાથે ભેગા થઈને દાઉદને મારી નાખવા તેની શોધખોળ કરવા નીકળી પડયા, દાઉદે આ સાંભળ્યું અને યરૂશાલેમના કિલ્લામાં ચાલ્યો ગયો. 18પલિસ્તીઓ આવી પહોંચ્યા અને રફાઈમની ખીણમાં ફેલાઈ ગયા.

19દાઉદે યહોવાને સવાલ કર્યો, “શું હું પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરું? તમે મને તેમને મારા હાથમાં સુપ્રત કરશો?”

યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “હુમલો કર. હું તેઓને તારા હાથમાં જરૂર સુપ્રત કરીશ.”

20તેથી દાઉદે બઆલ-પરાસીમમાં તેઓને હરાવ્યા. દાઉદે કહ્યું, “જેમ તૂટેલા બંધમાંથી પાણીના પૂરની જેમ યહોવાએ મારા શત્રુઓમાં ભંગાણ પાડ્યું છે. તેથી એ જગ્યાનું નામ “બઆલ-પરાસીમ” રાખવામાં આવ્યું છે. 21પલિસ્તીઓ પોતાના દેવની મૂર્તિઓ બઆલ-પરાસીમમાં મૂકીને ભાગી ગયા હતા. દાઉદ અને તેના સૈનિકોએ તેઓની મૂર્તિઓ કબજે કરી હતી.

22પલિસ્તીઓએ ફરીવાર હુમલો કરીને રફાઈમની ખીણ કબજે કરી ત્યાં છાવણી નાખી.

23દાઉદે ફરીથી યહોવાને પૂછ્યું એટલે તેમણે જવાબ આપ્યો, “તેમના ઉપર સામેથી હુમલો કરીશ નહિ, તું યકરાવો માર્યા પછી તેમના ઉપર પાછળથી શેતુરની ઝાડી નજીક હુમલો કરજે. 24જ્યારે તું ઝાડની ટોચ ઉપરથી યુદ્ધમાં કૂચ કરવા જતો હોય તેવો પલિસ્તીઓનો અવાજ સાંભળે ત્યારે

આગળ વધજે, કારણ કે, યહોવા તારી આગળ હશે અને પલિસ્તીઓની સેના તેનાથી હારી જશે.”

25દાઉદે યહોવાની સૂચના પ્રમાણે કર્યું અને પલિસ્તીઓને ગેબાથી છેક ગેઝર સુધી મારી હટાવ્યા.

દેવનો પવિત્ર કોશ યેરૂશાલેમમાં ખસેડાયો

6 દાઉદે ફરીથી ઈસ્રાએલમાં આશરે 30,000 માણસોનું લશ્કર બનાવવા માટે સર્વમાં સારામાં સારા સૈનિકોને એકઠા કર્યા. 2પછી દાઉદે અને તેના માણસો દેવનો કરારકોશ ત્યાંથી લઈ આવી યેરૂશાલેમ ફેરવવાં માટે યહૂદામાં આવેલા ‘બાલા’ મુકામે ગયો દેવનો પવિત્ર કોશ દેવના સિંહાસન જેવો છે. તેની ઉપર કૃબ દેવદૂતોની પ્રતિમા છે અને યહોવા આ દેવદૂતો પર રાજાની જેમ બેસે છે. 3દાઉદના માણસોએ ટેકરી પર આવેલા અબીનાદાબના ઘરમાંથી દેવનો પવિત્રકોશ લઈને નવા ગાડામાં મૂક્યો. અબિનાદાબના પુત્રો ઉઝઝાહ અને અહિયો ગાડાને હાંકતા હતા.

4આમ તેઓએ ટેકરી પરના અબીનાદાબના ઘરમાંથી દેવનો પવિત્રકોશ બહાર કાઢી લીધો ઉઝઝાહ ગાડામાં પવિત્રકોશ સાથે હતો અને અહિયો ગાડાની આગળ ચાલતો હતો. 5દાઉદે અને સર્વ ઈસ્રાએલીઓ યહોવા સમક્ષ વીણા, સારંગી, સિતાર, ડફ, કરતાલ, ઝાંઝ તથા સર્વ પ્રકારના સંગીતનાં સાધનો વગાડતાં વગાડતાં નાયતા ગાતા હતા.

6જ્યારે તેઓ નાખોનના ખળા આગળ આવ્યા ત્યારે બળદો ગબડી પડ્યાં અને દેવનો પવિત્રકોશ ગાડામાંથી પડવાનોજ હતો ત્યાં ઉઝઝાહએ પોતાનો હાથ લાંબો કરી કરારકોશ પકડી લીધો. 7આથી યહોવા ઉઝઝાહ પર ગુસ્સે થયા કેમકે તેણે પવિત્રકોશને અડીને દેવનું અપમાન કર્યું હતું તેથી ઉઝઝાહને યહોવાએ મારી નાખ્યો અને તે કરારકોશની બાજુમાં મરી ગયો. 8યહોવાએ જે કર્યું તેને કારણે દાઉદે નારાજ થયો. તેણે તે સ્થળનું નામ “પેરેસ-ઉઝઝા” (ઊઝઝા પર આવેલો કોપ) પાડ્યું. આજે પણ તે સ્થળ એ જ નામથી ઓળખાય છે.

9તે દિવસે દાઉદને યહોવાનો ભય લાગ્યો અને તે બોલ્યો, “પવિત્રકોશને હું અહીંયા કેવી રીતે લાવી શકીશ?” 10આથી તેણે પવિત્ર કોશને દાઉદનગરમાં નહિ લઈ જવાનો નિર્ણય કર્યો, અને તે તેને ગાયનગરમાં ઓબેદ-અદોમ નામની વ્યક્તિને ઘેર રાખ્યો. 11ત્રણ માસ સુધી પવિત્રકોશ ઓબેદ-અદોમને ઘેર રહ્યો અને યહોવાએ ઓબેદ-અદોમના કુટુંબને આશીર્વાદ આપ્યા. 12જ્યારે દાઉદને આ સમાચાર મળ્યા કે “દેવે ઓબેદ-અદોમને તેના કુટુંબને અને તેની માલિકીની દરેક વસ્તુને આશીર્વાદ આપ્યાં ત્યારે તે આનંદ પામ્યો અને ખુશીથી કોશને ઓબેદ-અદોમના ઘરમાંથી દાઉદનગર લઈ આવ્યો. 13જ્યારે યહોવાના પવિત્રકોશને ઉપાડનારા માણસો છ ડગલાં આગળ ચાલ્યા એટલે દાઉદે એક બળદ અને એક પુષ્ટ વાછરડાને ભોગ તરીકે અર્પણ કર્યો. 14દાઉદે અળસીના કપડાનું એફેદ પહેરી ને ખૂબ આનંદથી યહોવા સમક્ષ નાયતો હતો.

15દાઉદે અને બધા ઈસ્રાએલીઓ સાથે હર્ષથી નાયતા હતા અને રણશિંગા વગાડતા, ગાતા અને નાયતા પવિત્રકોશને નગરમાં લઈ આવ્યાં. 16પરંતુ જ્યારે યહોવાનો પવિત્રકોશ દાઉદનગરમાં દાખલ થતો હતો ત્યારે શાઉલની દીકરી મીખાલે એક બારીમાંથી જોયું તો રાજા દાઉદે પવિત્રકોશ સમક્ષ નાયતો હતો; તે તેને ગમ્યું નહીં અને તેના હૃદયમાં દાઉદે પ્રત્યે ઘૃણા પેદા થઈ.

17પવિત્રકોશને દાઉદે તૈયાર કરેલા ખાસ મંડપમાં મૂકવામાં આવ્યો, અને દાઉદે યહોવાને દહનાર્પણો અને શાંત્યાર્પણો અર્પણ કર્યા. 18પછી તેણે સર્વસમર્થ યહોવાના નામમાં સર્વ લોકોને આશીર્વાદ આપ્યો. 19અને ત્યારબાદ તેણે બધા લોકોને પ્રસાદ આપ્યો; તેણે પ્રત્યેક ઈસ્રાએલી સ્ત્રી-પુરુષને એક-એક રોટલી, થોડું ખજૂર અને થોડું શેકેલું માસ તથા સૂકી દ્રાક્ષાની બાટી વહેંચી આપ્યાં. આ બધું પૂરું થયા પછી બધા પોતપોતાને ઘેર ગયા.

મીખાલે દાઉદને ઠપકો આપ્યો

20જ્યારે દાઉદે પોતાનાં કુટુંબીજનોને આશીર્વાદ આપવા પોતાને ઘેર પાછો આવ્યો ત્યારે શાઉલની દીકરી મીખાલ તેને મળવા સામે આવી, અને બોલી, “ઈસ્રાએલનો રાજા આજે તમે જેમ કોઈ મૂર્ખ પોતાના વસ્ત્રો કાઢી નાખે તેમ તમે તમારી દાસીઓની સામે આજે નર્વસ્ત્રા થઈને કેટલા ઉમદા દેખાતાં હતાં.”

21દાઉદે મીખાલને કહ્યું, “હું યહોવાની સમક્ષ નાયતો હતો. તેમણે મને પસંદ કર્યા તારા પિતા અને તારા કુટુંબના માણસોને નહીં. અને યહોવાએ સમગ્ર ઈસ્રાએલીઓની સામે મને તેઓનો આગેવાન બનાવ્યો. તેથી તેમની આગળ હું મારો આનંદ દર્શાવતો હતો અને તેમની સામે નાયતો હતો. 22અને એટલું જ નહિ હું હજી પણ નમ્ર બની મારી જાતને હજી વધારે નમાવીશ તું કદાચ મને માન નહીં આપે. પરંતુ તું જે દાસીઓ વિષે વાત કરે છે તેઓ સર્વથા મને માન આપશે.”

23શાઉલની પુત્રી મીખાલ મરતાં સુધી નિઃસંતાન જ રહી.

દાઉદે મંદિર બાંધવા માગ્યું

7 રાજા પોતાના મહેલમાં સ્થાયી થયા અને યહોવાએ તેને ચારે બાજુના શત્રુઓથી સુરક્ષા આપી. 2રાજાએ પ્રબોધક નાથાનને કહ્યું, “હું અહીં સુંદર મહેલમાં રહું છું અને યહોવાનો પવિત્રકોશ મંડપમાં છે.”

3ત્યારે નાથાને રાજાને કહ્યું, “ઠીક, આપના મનમાં જે હોય તે પ્રમાણે કરો. કારણ, યહોવા આપની સાથે છે.”

4પરંતુ તે જ રાત્રે નાથાનને યહોવાની વાણી સંભળાઈ કે, 5“તું જઈને મારા સેવક દાઉદને કહે કે, ‘આ યહોવાનાં વચન છે: મારા માટે મંદિર બાંધનાર તું એકજ નથી. 6કારણ, હું ઈસ્રાએલીઓને મિસરમાંથી લઈ આવ્યો ત્યારથી આજ સુધી હું કદી કોઈ મકાનમાં રહ્યો નથી, હું તંબૂમાં જ ફરતો રહ્યો છું. 7ઈસ્રાએલીઓ સાથેના મારા પ્રવાસ દરમ્યાન મં કદી

ઈસ્રાએલની કોઈપણ જાતિને કે જેને મેં મારા ઈસ્રાએલના લોકો પર નિયંત્રણ કરવાનો હુકમ કર્યો હતો કે, 'તમે મારે માટે દેવદારના લાકડાનું મંદિર બંધાવો?'

8"તો તારે મારા સેવક દાઉદને એમ કહેવું પડશે કે, 'સર્વસમર્થ યહોવાનાં આ વચન છે; તું જ્યારે બહાર યરાણમાં ઘેટાંઓનું ધ્યાન રાખતો હતો. ત્યારે હું તને લઈ આવ્યો અને તને મારી ઈસ્રાએલ પ્રજાનો આગેવાન મેં બનાવ્યો. 9તું જ્યાં જ્યાં ગયો ત્યાં ત્યાં હું તારી સાથે રહ્યો છું. અને તારી આગળના બધા દુશ્મનોનો મેં નાશ કર્યો છે. હું તને પૃથ્વીના મહાપુરુષોના જેવો વિખ્યાત બનાવીશ. 10-11મેં મારી ઈસ્રાએલી પ્રજા માટે એક જગ્યા પસંદ કરી છે. હું ત્યાં તેઓને વસાવીશ. તે તેઓનું પોતાનું સ્થાન બનશે. અને કોઈ તેઓને ત્યાંથી દૂર કરશે નહિ. મેં એમના માર્ગદર્શન કરવા ન્યાયાધીશો નીમ્યા ત્યારથી આજ સુધી દુષ્ટ લોકો તેમને રંજાડતા આવ્યા છે; પણ હવે એમ નહિ થાય. સર્વ શત્રુઓ તરફથી હું તને શાંતિ આપીશ. યહોવા પોતે તને કહે છે કે તે તારા માટે તારું કુટુંબ સ્થાપન કરશે.

12"તું મૃત્યુ પામીશ ત્યારે તને તારા પૂર્વજો સાથે દફનાવવામાં આવશે. હું તારા પુત્રોમાંના એકને તારા રાજયાસન ઉપર બેસાડીશ. 13મારા માટે તે સુંદર મંદિર બાંધશે અને હું તેના રાજયાસનને સદાને માટે સ્થાપન કરીશ. 14હું તેનો પિતા થઈશ અને તે મારો પુત્ર થશે. અને તે જે કંઈપણ ખોટું કરશે તો હું તેને બાપની જેમ સજા કરીશ, તેને સજા કરવા હું બીજા લોકોનો ઉપયોગ કરીશ, તેઓ મારા ચાબખા બનશે. છતાં 15તારા પુરોગામી શાઉલ ઉપરથી મેં મારો પ્રેમ અને કૃપા લઈ લીધાં તેમ હું તેના ઉપરથી મારી કૃપાદ્રષ્ટિ ઉઠાવી લઈશ નહિ. 16તારું કુળ અને તારું રાજ્ય મારી નજર સમક્ષ કાયમ રહેશે અને તારી રાજગાદી સદાકાળ રહેશે."

17નાથાને દાઉદને તેને યહોવાએ સંદર્શનમાં જે કાંઈ કહ્યું હતું તે સર્વ તેને કહી સંભળાવ્યું.

દાઉદની દેવને પ્રાર્થના

18ત્યાર બાદ દાઉદે મુલાકાતમંડપમાં યહોવાની સમક્ષ બેસીને પ્રાર્થના કરી, "હે યહોવા દેવ, મારા જેવા તુચ્છ માણસ ઉપર તમે શા માટે તમારા આશીર્વાદોની વૃદ્ધિ કરી છે? 19અને તેમ છતાં પણ આ આશીર્વાદ પૂરતા ના હોય તેમ તમે મારા કુળને ભવિષ્ય માટે પણ આશીર્વાદ આપ્યા છે, ઓ યહોવા મારા માલિક, તમે હંમેશા લોકો સાથે આ પ્રમાણે વ્યવહાર કરતાં નથી. શું તમે, કરો છો? 20અને હવે હું બીજું કહું પણ શું? હું કેવો છું, તે તમે કયા નથી જાણતા. તમે તમારા સેવકને બરાબર ઓળખો છો. 21તમે આ બધી અદ્ભૂત ચીજો કરો છો કારણકે તમે કહ્યું તમે તે કરશો કારણકે એમ કરવાની તમારી ઈચ્છા હશે. આ બાબત મને તમારા સેવકને જણાવવાનો તમે કર્યો હતો. 22ઓ યહોવા દેવ તમે મહાન છો, અમે જે સાંભળ્યું છે તે પ્રમાણે તમેજ એક માત્ર દેવ છો અને તમારા વિના અન્ય કોઈ દેવ નથી.

23"આ પૃથ્વી ઉપર તમારી ઈસ્રાએલી પ્રજા જેવા બીજા લોકો છે જેમને તમે ગુલામીમાંથી મુક્તિ અપાવી અને તમારા પોતાના લોકો બનાવ્યા? તમે મિસરમાં અમને ગુલામીમાંથી મુક્ત કર્યા. તમે અમને બીજા દેશો અને તેઓના દેવોમાંથી છોડાવ્યા તમે મહાન અને અદ્ભૂત કર્યો તમારી પ્રજા અને ઈસ્રાએલ માટે કર્યા. 24તમે તમારા લોકો ઈસ્રાએલીઓને તમારા પોતાના ગણ્યા અને સદાને માટે તમારા પોતાના બનાવી અપનાવી લીધા છે, અને ઓ યહોવા, તમે પોતે તેઓના દેવ બન્યા છો.

25"પણ હવે, ઓ યહોવા દેવ! તમે તમારા સેવકને માટે અને ફક્ત એને માટે નહીં પણ તેના ભવિષ્યના વંશજો માટે પણ વચન આપ્યું છે તો, હવે મહેરબાની કરી, તમે વચન આપેલ બાબતો પૂર્ણ કરો; મારા કુળને રાજાનુંકુળ સદા માટે બનાવો. 26જેથી સદાકાળ તમારા નામનો મહિમા થાય, અને લોકો કહેશે કે, 'સર્વસમર્થ યહોવા દેવ ઈસ્રાએલ પર રાજ્ય કરે છે!' આમ તમારી સમક્ષ તમારા સેવક દાઉદનું કુળ સદા સ્થિર સ્થાવર સ્થાપિત રહે.'

27"ઓ સર્વસમર્થ યહોવા ઈસ્રાએલના દેવ તમે આ બાબતો મારી સામે પ્રગટ કરી, તમે કહ્યું: 'હું તારા કુળને મહાન બનાવીશ,' તેથી હવે હું તમારો સેવક તમારી આગળ આ પ્રાર્થનાની અભ્યર્થના કરું છું. 28ઓ સર્વસમર્થ યહોવા, તમેજ દેવ છો અને તમારાં વચનો સત્ય છે. તમે આ સર્વ આશીર્વાદોનું વચન મને આપ્યું છે. 29કૃપા કરીને તમારા સેવકના કુળને તમારી સમક્ષ સદા રહેવા માટે આશીર્વાદ આપો, કારણકે તમે મારા દેવે આમ કહ્યું હતું, તમે મારા કુળને યુગો પર્યંત કાયમ રહે એવા આશીર્વાદ આપ્યા છે."

દાઉદ અનેક યુદ્ધો જીતે છે

8 ત્યારબાદ દાઉદે પલિસ્તીઓને હરાવ્યાં, તેણે તેઓના દેશને અને તેઓની રાજધાની નગરના મોટા વિસ્તારને કબજે કરી લીધો. 2તેણે મોઆબીઓને પણ હરાવ્યાં અને તેમને જમીન પર સુવાડી દીધા અને દોરડાથી હારબંધ તેઓને છૂટા પાડ્યા. બે હારના માણસો માર્યા પરંતુ ત્રીજા હારના માણસો જીવતા રહ્યાં. આમ મોઆબીઓ તેના તાબેદાર બન્યા તેઓ તેને માટે કામ કરવા લાગ્યાં.

3રાહોબના પુત્ર સોબાના રાજા હદાદેઝેરને દાઉદે હરાવ્યો, જ્યારે દાઉદે યુદ્ધેતિસ નદી પાસેના વિસ્તારને અંકુશમાં રાખવા ગયો હતો. 4દાઉદે તેની પાસેથી 1,700 ઘોડેસ્વાર સૈનિકો અને 20,000 પાયદળના સૈનિકોને કબજે કર્યા. દાઉદે 100 ઘોડાઓ રાખ્યા અને બાકીનાને લંગડા કરી દીધા. *

5દમસ્કસના અરામીઓ સોબાના રાજા હદાદેઝેરની મદદ કરવા આવ્યા પરંતુ દાઉદે 22,000 અરામીઓને હરાવ્યા. 6દાઉદે દમસ્કસમાં સૈન્ય રાખ્યું અને અરામીઓ. દાઉદના સેવકો

દાઉદ ... કરી દીધા દાઉદે બાકીના રથ ઘોડાઓને લંગડા કર્યા અથવા તો એમ કહી શકાય કે માત્ર 100 સિવાય બાકીના બધા રથ ઘોડાઓનો નાશ કર્યો.

બની ગયા અને ખંડણી ભરવા લાગ્યા. આમ, દાઉદ જ્યાં જ્યાં ગયો ત્યાં યહોવાએ તેને વિજય અપાવ્યો.

7હદાદેઝરના સેવકો જે સોનાની ઢાલ રાખતા હતા તે પડાવી લઈ દાઉદ યરૂશાલેમ લઈ આવ્યો. 8પછી દાઉદે ટેબાહ અને બરોથાયથી પિત્તળમાંથી બનાવેલી ઘણી વસ્તુઓ લીધી આ નગરો હદાદેઝરની માલિકીની હતી.

9જયારે હમાથના રાજા તોઈને ખબર મળી કે દાઉદે હદાદેઝરના આખા લશ્કરને હરાવ્યું છે. 10એટલે તેણે પોતાના પુત્ર યોરામને રાજા દાઉદને હદાદેઝર પર વિજય મેળવવા માટે અને તેના લશ્કરને પરાજય આપવા બદલ અભિનંદન આપવા મોકલ્યો; હદાદેઝરને તોઈની સાથે હંમેશા યુદ્ધ ચાલ્યા કરતાં હતાં. યોરામ પોતાની સાથે સોના અને ચાંદીથી બનેલી વસ્તુઓ અને પિત્તળનાં વાસણો લઈ ગયો હતો. 11દાઉદે આ બધી વસ્તુઓ લીધી અને યહોવાને અર્પણ કરી અને બધું યહોવાના મંદિરમાં સેવા માટે અર્પણ કર્યું આ બધી વસ્તુઓ દાઉદે તેણે હરાવેલા દેશોમાંથી લીધી હતી. 12દાઉદે અરામીઓ, મોઆબીઓ, આમ્મોનીઓ, પલિસ્તિઓ, અને અમાલેકીઓ તથા સોબાહના રાજા હદાદેઝર રાહોબના પુત્રને હરાવ્યાં હતાં. 13વળી, દાઉદે મીઠાની ખીણમાં જ 18,000 અરામીઓને હરાવીને ભારે નામના મેળવી, 14અને દાઉદે સમગ્ર અદોમ પ્રદેશમાં સૈનિકોના સમૂહની નિમણૂક કરી. બધા અદોમીઓ દાઉદના ગુલામ થઈ ગયા. યહોવાએ દાઉદને સર્વત્ર વિજય અપાવ્યો.

દાઉદનું શાસન

15દાઉદે સમગ્ર ઈસ્રાએલ પર રાજ્ય સ્થાપ્યું અને પોતાની બધી પ્રજા ઉપર ધર્મ અને ન્યાયપૂર્વક શાસન કર્યું. 16સરુયાનો પુત્ર યોઆબ તેના લશ્કરનો સેનાપતિ હતો. અહિલુદનો પુત્ર યહોશાફાટ તેનો ઈતિહાસકાર હતો. 17અહીટુબનો પુત્ર સાદોક તથા અબ્યાથારનો પુત્ર અહીમેલેખ પ્રમુખ યાજકો હતાં. સરાયા અંગતમંત્રી હતો. 18યહોહાયાદાનો પુત્ર બનાયા કરેથીઓનો અને પલેથીઓનો * નાયક હતો. અને દાઉદના પુત્રો મુખ્ય નેતાઓ હતા.

દાઉદની શાઉલના કુળ પ્રત્યે દયા

9 દાઉદે એક દિવસ વિચાર્યું, “શાઉલના કુટુંબમાં કોઈ હજુ સુધી જીવંત હશે શું? જેના ઉપર હું યોનાથાનને કારણે કૃપાદ્રષ્ટિ રાખી શકું?”

2શાઉલને સીબા નામનો એક નોકર હતો તેને દાઉદે સમક્ષ બોલાવવામાં આવ્યો, રાજાએ તેને પૂછ્યું, “તું સીબા છો?”

“જી, હું તમારો સેવક સીબા છું” તેણે પ્રત્યુત્તર આપ્યો.

3રાજાએ કહ્યું, “શાઉલના કુટુંબમાં એવું કોઈ છે જેના પર હું યહોવાને નામે દયા કરી શકું?”

કરેથીઓ અને પલેથીઓ અર્થ આ દાઉદના ખાસ અંગરક્ષકો હતા. અરામિક ભાષાંતરમાં “તીરંદાજ અને પથ્થર ફેંકનાર ગોફણધારી” અર્થ કે આ માણસોને ધનુષબાણ અને ગોફણ વાપરવાનું ખાસ પ્રશિક્ષણ અપાયેલું હતું.

સીબાએ કહ્યું, “હાજી, યોનાથાનનો એક બંને પગે લગડો દીકરો હજુ જીવંત છે.”

4દાઉદે પૂછ્યું, “તે ક્યાં છે?”

સીબાએ કહ્યું, “તે લોદબારમાં આમિયેલના પુત્ર માખીરના ઘરમાં છે.”

5આથી દાઉદે યોનાથાનના પુત્રને લોદબારના આમિયેલના પુત્ર માખીરને ત્યાંથી તેડી મંગાવ્યો. 6તે યોનાથાનનો પુત્ર અને શાઉલનો પૌત્ર મફીબોશેથ આવ્યો અને તેણે રાજા દાઉદે સમક્ષ મસ્તક નમાવી નમન કર્યું.

દાઉદે કહ્યું, “મફીબોશેથ?”

તેણે કહ્યું, “હાજી, આપનો સેવક હાજર છે.”

7ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “ગભરાઈશ નહિ, તારા પિતા યોનાથાનને કારણે હું તારા ઉપર કૃપા કરીશ. હું તને તારા દાદા શાઉલની બધી જમીન સોંપી દઈશ અને તું રોજ મારી સાથે ભોજન કરજે.”

8મફીબોશેથે પુનઃલાંબા થઈને પ્રણામ કર્યાં. અને કહ્યું, “હું તો મરેલા કુતરા જેવો છું, મારા ઉપર આપ આટલી બધી કૃપાદ્રષ્ટિ શા માટે રાખો છો?”

9પછી રાજા દાઉદે શાઉલના નોકર સીબાને બોલાવીને કહ્યું, “હું તારા શેઠના પૌત્રને શાઉલની અને તેના કુટુંબની બધીજ મિલકત સોંપી દઉં છું. 10તું, તારા કુટુંબ અને પુત્રો અને તારા ચાકરો સાથે આ પ્રદેશમાં તેને માટે ખેતી કરશે અને તેના કુટુંબને માટે અનાજ ઉત્પન્ન કરશે. પરંતુ મફીબોશેથ તારા માલિકનો પૌત્ર, મારા મેજ પર હંમેશા જમી શકશે.” સીબાહને 15 પુત્રો અને 20 ચાકરો હતા. 11સીબાહે જવાબ આપ્યો, “આપ નામદારની બધી આજ્ઞા આ સેવક ઉઠાવશે.”

આમ, મફીબોશેથના રાજાના કુવરની જ જેમ રાજા સાથે ભોજન કરતો. 12મફીબોશેથને મિખા નામનો નાનો પુત્ર હતો. સીબાહના કુટુંબનાં બધાં જ માણસો મફીબોશેથના નોકર હતાં. 13પણ મફીબોશેથ મહેલમાં રહેવા માટે યરૂશાલેમ ગયો અને ત્યાં રાજાની સાથે ભોજન લેતો હતો. એ બંને પગે અપંગ હતા.

દાઉદનું આમ્મોને કરેલું અપમાન

10 થોડા સમય બાદ અમ્મોનીઓનો રાજા નાહાશ મૃત્યુ પામ્યો અને તેના પછી તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર હાનૂન રાજ કરવા લાગ્યો. 2દાઉદે કહ્યું, “હું તેના પર દયા રાખીશ. તેનો પિતા નાહાશ મને હંમેશા વફાદાર હતો. અને મારી સાથે દયાળુ હતો.” તેથી તેના પિતાના મૃત્યુ માટે દિલસોજી વ્યક્ત કરવા દાઉદે પોતાનાં માણસોને હાનૂન પાસે મોકલ્યો.

3ત્યારે અમ્મોની સરદારોએ પોતાના ઘણી હાનૂનને કહ્યું, “તમે શું એમ માનો છો કે તમારા પિતાને માન આપવાના હેતુથી દાઉદે આ માણસોને મોકલ્યા છે? એના આ માણસો તો જાસૂસો છે, અને દાઉદે તેમને આ શહેરોને શી રીતે જીતી લેવું એની માહિતી પ્રાપ્ત કરવા મોકલ્યા છે.”

4આથી હાનૂને દાઉદના માણસોને પકડીને તેઓની અડધી દાઢી મૂંડાવી નાખી, તેમનાં કપડાં કમર નીચેથી કપાવી નાંખ્યા અને તેમને મોકલી દીધા.

5જયારે દાઉદે આ વાત સાંભળી ત્યારે તેણે તેઓને મળવા માણસ મોકલ્યો, કારણ, તેઓ ખૂબ શરમ અનુભવતાં હતાં. દાઉદે તેમને કહેવડાવ્યું કે, "તમારી દાઢી પાછી ઊગે ત્યાં સુધી તમે યરીખોમાં રહેજો, પછી જ અહીં આવજો."

અમ્મોનીઓ વિરુદ્ધ યુદ્ધ

6હવે અમ્મોનીઓને ભાન થયું કે પોતે દાઉદની દુશ્મનાવટ વહોરી લીધી છે, એટલે તેમણે બેથ-રહોબના અને સોબાહના પ્રાંતોમાંથી 20,000 સિરિયન પાયદળને, માકાના રાજા પાસેથી 1,000 સૈનિકોને અને ટોબાના પ્રાંતમાંથી 12,000 સૈનિકોને ભાડે રાખ્યાં.

7આ સમાચાર મળતા દાઉદે યોઆબને પોતાના અતિ શક્તિશાળી સૈનિકો વાળા સમગ્ર સૈન્ય સાથે મોકલ્યો. 8અમ્મોનીઓ બહાર આવીને નગરના પ્રવેશદ્વાર આગળ ગોઠવાઈ ગયા. અને સોબાના અને રહોબનાં અરામીઓ તથા ટોબના અને માકાના માણસો ખુલ્લા મેદાનમાં યુદ્ધ લડવા માટે આવ્યાં.

9જયારે યોઆબે જોયું કે તેને બે મોરચે યુદ્ધ કરવું પડશે, ત્યારે તેણે ઈસ્રાએલીઓને અરામીઓની સામે યુદ્ધ કરવા હારબંધ ગોઠવી દીધા. 10બાકીની સેનાને તેણે પોતાના ભાઈ અબીશાયની સરદારી હેઠળ મૂકી દીધી અને તેણે અમ્મોનીઓની સામે મોરચો માંડ્યો. 11યોઆબે તેને કહ્યું, "જો હું અરામીઓને હરાવી નહીં શકું તો તમારે આવીને મને મદદ કરવી પડશે, અને જો તમે બધા અમ્મોનીઓને નહિ હરાવી શકો તો હું તમને મદદ કરવા આવીશ. 12પરંતુ તમે સૌ હિંમત રાખજો. અને આપણા લોકો માટે અને આપણા દેવનાં નગરો માટે બહાદુરીથી લડજો, અને યહોવાની જે ઈચ્છા હશે તે મુજબ થશે."

13યોઆબ અને તેના માણસો જયારે અરામીઓ સામે યુદ્ધ કરવા માટે આગળ વધ્યા ત્યારે અરામીઓ ભાગવા લાગ્યાં. 14અમ્મોનીઓએ જોયું કે અરામીઓ ભાગી રહ્યાં હતા. એટલે તેઓ પણ અભિશાઈથી ભાગીને નગરમાં ભરાઈ ગયા, અને યોઆબ યરૂશાલેમ પાછો ફર્યો.

અરામીઓએ ફરી લડવાનો નિશ્ચય કર્યો

15અરામીઓએ જોયું કે તેઓ ઈસ્રાએલ આગળ હારી ગયા છે, એટલે તેઓએ પોતાના સૈન્યને ફરીથી એકઠું કર્યું. 16હદાદેઝરે કાસદો મોકલીને ફાત નદીની પેલે પારના પ્રદેશમાંથી બીજા અરામીઓને બોલાવ્યા, અને તેઓ હદાદેઝરના સેનાપતિ શાબેબની સરદારી હેઠળ હેલામ તરફ આગળ વધ્યા.

17દાઉદને સંદેશો મળ્યો ત્યારે તે પોતે અને તેના ઈસ્રાએલી સૈનિકોને યોર્દન ઓળંગી અને હેલામમાં કૂચ કરી, ત્યાં અરામીઓ યુદ્ધ કરવા તૈયાર થયા અને લડાઈ થઈ.

18પરંતુ ઈસ્રાએલીઓએ તેમને ભગાડી મૂક્યા. દાઉદે 700 રથ હાંકનારને અને 40,000 ઘોડેસ્વાર સૈનિકોનો સંહાર કર્યો, અને તેમના સેનાપતિ શોબાબને ગંભીરપણે ઘાયલ કર્યો અને તે રણભૂમિમાં જ અવસાન પામ્યો.

19અરામ સૈન્યની હાર થઈ છે તે જાણીને હદાદેઝર અને તેના તાબેદાર રાજાઓ દાઉદના તાબેદાર થયા, અને તેમની સેવાઓ સ્વીકારી, ત્યારબાદ ફરી અરામીઓએ અમ્મોનીઓની યુદ્ધમાં મદદ કરવાની હિંમત કદી કરી નહિ.

બાથ-શેબા સાથે દાઉદનું પાપ

11 વસંત ઋતુમાં જયારે રાજાઓ યુદ્ધ લડવા નીકળે તે સમય દાઉદે યોઆબને સૈન્યના અમલદારોને ઈસ્રાએલના બધાજ સૈન્યોને હુમલો કરવા અને અમ્મોનીઓનો નાશ કરવા મોકલ્યા, તેઓએ રબ્બાનગરને ઘેરો ઘાલ્યો.

પરંતુ દાઉદ તો યરૂશાલેમમાં જ રહ્યો. 2એક દિવસે મોડી સાંજે દાઉદ પથારીમાંથી ઊઠીને મહેલની અગાસીમાં જઈને ફરતો હતો, એવામાં તેણે એક સ્ત્રીને નાહતી જોઈ જે ખૂબ રૂપાળી હતી. 3તે સ્ત્રી કોણ હતી તે તેને જાણવું હતું તેણે તેના માણસને મોકલ્યા, તો જાણવા મળ્યું કે "તે એલીઆમની પુત્રી અને ઉરિયા હિત્તીની પત્ની બાથ-શેબા હતી."

4પછી દાઉદે તેને લઈ આવવા માણસો મોકલ્યા, અને તે આવી એટલે દાઉદે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ કર્યો, તે સ્ત્રીએ માસિક ધર્મ પછીની શુદ્ધિકરણની વિધિ તે જ દિવસે પૂરી કરી હતી, પછી તે પોતાને ઘેર પાછી ફરી. 5તે બાઈને ગર્ભ રહ્યો અને તેણે દાઉદને સંદેશો મોકલ્યો કે, "મને ગર્ભ રહ્યો છે."

દાઉદે પોતાના પાપ ને છુપાવવા ચાહ્યું

6દાઉદે યોઆબને સંદેશો મોકલ્યો કે, "ઉરિયા હિત્તીને મારી પાસે તાત્કાલિક મોકલવ."

આથી યોઆબે ઉરિયાને દાઉદ પાસે મોકલી આપ્યો. 7જયારે દાઉદ પાસે ઉરિયા હિત્તી આવ્યો ત્યારે દાઉદે યોઆબના સૈન્યના સમાચાર તથા યુદ્ધમાં થયેલી પ્રગતિ વિષે પૂછ્યું. 8અને પછી તેને કહ્યું, "તારે ઘેર જઈને આરામ કર."

ઉરિયા મહેલમાંથી ચાલ્યો ગયો અને દાઉદે ઉરિયાને ઘેર ભેટ મોકલી. 9પરંતુ ઉરિયા પોતાને ઘેર ગયો નહિ. અને મહેલના દરવાજા પાસે રાજાના અંગરક્ષકો સાથે તેણે રાત વિતાવી.

10ઉરિયાએ જે કંઈ કર્યું હતું તે દાઉદે જાણ્યું, તેણે તેને બોલાવીને પૂછ્યું, "તને શું થઈ ગયું છે? તું લાંબા પ્રવાસેથી પાછો ફર્યો છે, ઘેર કેમ ન ગયો?"

11ઉરિયાએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો, "પવિત્રકોશ, ઈસ્રાએલના અને યહુદાના સેનાપતિઓ મંડપમાં રહે છે. તથા અધિકારી યોઆબ અને રાજાના અમલદારો ખુલ્લામાં છાવણી નાંખી પડ્યા છે, તેથી હું ઘેર જઈ ખાઈ-પીને પત્ની સાથે સૂવા

જાઉં? તે સારું ન કહેવાય હું સમ ખાઈને કહું છું કે એવું હું કદી નહિ કરું.”

12ત્યારે દાઉદે ઉરિયાને કહ્યું, “આજની રાત તું અહીં રહે. અને આવતી કાલે હું તને લડાઈમાં પાછો મોકલીશ.”

તેથી ઉરિયા તે દિવસે યરૂશાલેમમાં બીજી સવાર સુધી રહ્યો. 13બીજે દિવસે દાઉદે તેને પોતાની સાથે ખાણી-પાણી માટે લઈ ગયો તેણે તેને દારૂ પીવા બોલાવ્યો અને ખૂબ દારૂ પાયો પણ સાંજે ઉરિયા ઘેર જવાને બદલે બહાર જઈ રાજાના અંગરરક્ષક ભેગો તેઓની પથારી ઉપર મહેલના દરવાજાની બહાર સૂઈ રહ્યો.

દાઉદે ઉરિયાના મૃત્યુની યોજના બનાવી

14આખરે બીજી સવારે દાઉદે યોઆબને પત્ર લખ્યો અને ઉરિયા મારફતે મોકલી આપ્યો. 15પત્રમાં તેણે લખ્યું, “જ્યાં ભીષણ યુદ્ધ ચાલતું હોય ત્યાં આગળ ઉરિયાને મૂકવો અને પછી તમારે પાછા હઠી જવું અને એને મરવા દેવો.”

16તેથી યોઆબે ઘેરી લેવાયેલો નગરની એકદમ નજીકની જગ્યાએ તેને મૂક્યો, તે જાણતો હતો કે તે જગ્યાએ શત્રુના શ્રેષ્ઠ માણસો લડી રહ્યા હતાં. 17શહેરમાંથી શત્રુઓએ ધસી આવીને યોઆબ ઉપર હુમલો કર્યો અને દાઉદના કેટલાક અમલદારો માર્યા ગયા. હિત્તી ઉરિયા પણ માર્યા ગયો.

18યુદ્ધનો સંપૂર્ણ અહેવાલ યોઆબે દાઉદને મોકલ્યો. 19અને યોઆબે પણ સંદેશવાહકને કહ્યું કે, “યુદ્ધ વિષે તું રાજાને અહેવાલ સુપ્રત કરી રહે તે પછી 20“કદાચ તેઓ ગુસ્સે થશે અને પુછશે કે, ‘તમે લડવા માટે શહેરની નજીક એટલા બધા ગયા શા માટે? શત્રુઓ ઉપર સૈનિકો તીર છોડશે તેની તમને ખબર નહોતી? 21શું તેબેસમાં એક સ્ત્રીએ ઘંટીનું પડ ફેંકીને યરૂબેશેથના પુત્ર અભિમેલેખને મારી નાખ્યો નહોતો? તમે એટલા બધા કોટની નજીક ગયા જ શા માટે?’ તો તારે એમ કહેવું કે, ‘તમારો સેવક ઉરિયા હિત્તી પણ ત્યાં ગયો હતો અને મરી ગયો હતો.’ 22એટલે સંદેશવાહક તો ઊપડ્યો અને દાઉદ પાસે પહોંચીને તેણે યોઆબે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે બધું કહી સંભળાવ્યું. 23તેણે કહ્યું “શત્રુઓ અમારા કરતાં વધુ બળવાન હતા અને અમારી સામે લડવા માટે શહેરમાંથી નીકળીને મેદાનમાં આવ્યા હતાં. પણ અમે તેમને છોક દરવાજા સુધી પાછા મારી હટાવ્યાં. 24ત્યાર બાદ તેઓએ કોટ ઉપરથી અમારા ઉપર બાણોનો મારો ચલાવ્યો અને આપ નામદારના કેટલાક અમલદારો માર્યા ગયા, આપનો સેવક ઉરિયા હિત્તી પણ મરાયો.”

25દાઉદે સંદેશવાહકને કહ્યું, “યોઆબને હિંમત આપજે, અને કહેજે કે ‘તે નિરાશ થાય નહિ, તલવાર આડી અવળી એક વ્યક્તિને તથા તેની પછીનાને પણ મારી શકે. નગર પર જોરદાર આક્રમણ કરીને તેનો કબજો મેળવો!”

દાઉદે બાથ-શેબા સાથે લગ્ન કર્યા

26જ્યારે ઉરિયાની પત્ની બાથ-શેબાએ જાણ્યું કે તેના પતિ મૃત્યુ પામ્યા છે, ત્યારે તેણે તેનો શોક પાળ્યો. 27અને

જ્યારે તેના શોકના દિવસો પૂરા થયા એટલે દાઉદે તેને પોતાના મહેલ પર બોલાવી લીધી. પછી તે તેની પત્ની થઈને રહી અને તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. પરંતુ દાઉદે જે કૃત્ય કર્યું યહોવા તેનાથી ખુશ ન હતા.

નાથાને દાઉદ સાથે વાત કરી

12 પછી યહોવાએ પ્રબોધક નાથાનને દાઉદ પાસે મોકલ્યો, અને તેની પાસે પહોંચ્યા પછી નાથાન બોલ્યો, “એક નગરમાં બે માણસો રહેતા હતા. એક ધનવાન હતો અને બીજો ગરીબ હતો. 2શ્રીમંત પાસે ઘણાં ઘેટાં તથા ઢોર હતાં. 3પણ પેલા ગરીબ માણસ પાસે એક નાની ઘેટી સિવાય કંઈ જ નહોતું. તેણે ઘણી મુશ્કેલીઓ વેઠીને ખરીદ્યું હતું. તે ઘેટું તેનાં બાળકોને ખૂબ પસંદ હતું. તે તેના ઘરમાં તેના છોકરાઓ ભેગી જ મોટી થતી હતી. તે તેની થાળીમાંથી જમતી, તેના પ્યાલામાંથી પાણી પીતી અને તેના ખોળામાં સૂતી હતી. તે તેને દીકરીની જેમ ઊછેરતો હતો.

4“એક દિવસ કોઈ યાત્રી પેલા પૈસાદાર માણસને ત્યાં આવ્યો પણ પોતાનાં ઘેટાંબકરાંમાંથી અથવા ઢોરોને તે માણસ માટે રાંધવા માર્યા નહીં; એટલે તેણે પેલા ગરીબ માણસના ઘેટાંના બચ્ચાને લઈને પોતાને ત્યાં આવેલા મહેમાન માટે રાંધી.”

5આ સાંભળીને દાઉદ તે માણસ પર એકદમ ગુસ્સે થયો અને બોલ્યો, “યહોવાના સમ, આવું કાર્ય કરનાર માણસને મૃત્યુદંડ આપવો જોઈએ.” 6તે આવી કૂર રીતે વર્ત્યો, ગરીબનું ઘેટું ચોરી લીધું તેથી તેણે તે ગરીબને તે ઘેટાંના બચ્ચાની કિંમતની ચારગણી કિંમત આપવી જ પડશે.”

નાથાને દાઉદને તેના પાપ વિષે કહ્યું

7ત્યારે નાથાને દાઉદને કહ્યું, “એ માણસ તું જ છે. ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાએ તને કહેવડાવ્યું છે કે, ‘મેં તારો ઈસ્રાએલના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો, તારા ઘણી શાઉલના હાથમાંથી તને બચાવ્યો, 8મેં તેનું રાજ્ય તને આપ્યું, અને તેની સ્ત્રીઓ તને પત્ની તરીકે આપી; મેં તને ઈસ્રાએલ અને યહૂદાનું રાજ્ય આપ્યું, અને આ બધું જો ઓછું પડ્યું હોત તો તને આવું બીજું ઘણું બધું આપ્યું હોત. શ્રો પછી તે દેવની આજ્ઞાની ઉપેક્ષા શા માટે કરી? તેની નજરમાં જે ખોટું છે તે શા માટે કર્યું? તેં હિત્તી ઉરિયાને તલવારના ઘાથી મારી નાખ્યો છે, 10તેં એ માણસને અમ્મોનીઓના કબજામાં ફેંકીને મારી નાખ્યો છે અને તેની પત્નીને તારા ઘરમાં રાખી છે. તલવાર તારા કુટુંબને છોડશે નહીં. તે ઉરિયાની પત્નીને તારી બનાવી આ રીતે તેં મારું અપમાન કર્યું છે.’ 11તેથી યહોવા કહે છે, ‘હું તારા પર મુશ્કેલીઓ લાવીશ. પોતાના જ કુટુંબીજનો તારા પર આફત લાવશે. હું તારી પત્નીઓને લઈને તારા દેખતાં બીજા માણસોને આપી દઈશ. અને ધોળે દિવસે જાહેરમાં તેઓ તેની સાથે સૂશે જેથી દરેક જણ જોઈ શકે. 12તેં જે કર્યું તે તો ખાનગીમાં કર્યું હતું, પણ હું તો ધોળે દહાડે બધા ઈસ્રાએલીઓ જુએ એ રીતે કરીશ.”

13દાઉદે નાથાન સમક્ષ કબૂલ કર્યું, “મેં યહોવાની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.”

નાથાને જવાબ આપ્યો, “યહોવાએ તને આ પાપ માટે પણ ક્ષમા આપી છે. તું મરીશ નહિ, 14પણ તેં આમ કરીને જે યહોવાના શત્રુઓનું તેને માટેનું માન ગુમાવડાવ્યું છે, તેથી તારું નવજાત બાળક મરી જશે.”

દાઉદ અને બાથ-શેબાનું બાળક મૃત્યુ પામ્યું

15તેથી નાથાન પોતાને ઘેર પાછો ફર્યો. ઉરિયાની પત્નીને દાઉદથી જે સંતાન અવતર્યો તેને યહોવાએ સખત માંદગીમાં પટકયો. 16દાઉદ તે બાળકને યહોવાની પાસેથી જીવતદાન આપાવવા ખૂબ આજીજી કરી, અને ઉપવાસ કરીને આખી રાત જમીન ઉપર પડી રહ્યો.

17તેના દરબારીઓએ તેને ભોંય ઉપરથી બેઠો કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ તે ઊઠ્યો નહિ; અને તેમની સાથે તેણે ભોજન પણ લીધું નહિ. 18સાતમા દિવસે તે બાળકનું મૃત્યુ થયું. દાઉદને આ સંદેશો આપવાનો હતો જે આપવા અમલદારોની હિંમત ચાલી નહી, તેમણે વિચાર્યું, “બાળક જીવતું હતું ત્યારે તો તે આપણું કહેવું સાંભળતો નહોતો, પણ હવે જ્યારે બાળક મરી ગયું છે એમ જો આપણે તેને કહીએ તો તે તેને કાંઈ અનિષ્ટ કરશે.”

19દાઉદનું ધ્યાન ગયું કે તેના સેવકો ગુસપુસ કરતા હતા, એટલે તે સમજી ગયો કે બાળક મરી ગયું છે. તેથી તેણે પૂછ્યું, “બાળક મરી ગયું?”

અને તેઓએ કહ્યું, “હા, એ મરી ગયું છે.”

20પછી દાઉદ ભૂમિ પરથી ઊઠ્યો, સ્નાન કર્યું; શરીર પર અન્ન લગાડ્યું અને નવાં વસ્ત્રો પરિધાન કર્યાં, પછી તેણે યહોવાના મંદિરમાં જઈને પૂજા કરી. પછી તેણે ઘેર જઈને ખાવાનું માગ્યું અને પીરસ્યું તેટલું ખાધું.

21દાઉદના અમલદારો વિસ્મય પામ્યા, તેમણે તેને પૂછ્યું, “આ કેવું? જ્યારે છોકરો જીવતો હતો ત્યારે તમે અન્ન ત્યાગ કર્યો અને તેને માટે રોયા, પરંતુ અત્યારે હવે તે મૃત્યુ પામ્યો, ત્યારે તમે ઊઠીને ખાધું!”

22તેણે કહ્યું, “બાળક હજી જીવતું હતું ત્યારે મેં એવું ધારીને અન્ન છોડી દીધું અને હું રડ્યો કે કદાચ યહોવા મારા ઉપર દયા કરે અને બાળક જીવી જાય, 23પણ હવે એ મરી ગયું છે, ત્યારે હું શા માટે અન્ન ત્યાગ કરું? હું થોડો જ એને પાછો જીવતો કરી શકવાનો છું? હું જ તેની પાસે જઈશ; તે કંઈ પાછો મારી પાસે આવવાનો નથી.”

સુલેમાનનો જન્મ

24ત્યારબાદ દાઉદે તેની પત્ની બાથ-શેબાને આશ્વાસન આપ્યું; પછી તેણે તેની સાથે સંભોગ કર્યો અને થોડા સમય બાદ તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. દાઉદે તેનું નામ સુલેમાન પાડ્યું. અને યહોવાને તેના પર પ્રેમ હતો. 25એટલે તેણે નાથાન મારફતે સંદેશો મોકલ્યો કે, યહોવાને માટે એનું નામ યાદદિયા રાખવું,

દાઉદે રબ્બાને કબજે કર્યું

26અમ્મોનીઓના પાટનગર રબ્બા ઉપર યોઆબે લડાઈ કરી અને તે કબજે કર્યું. 27યોઆબે સંદેશવાહકો મોકલીને દાઉદને સંદેશો મોકલ્યો : “મેં રબ્બા ઉપર હુમલો કર્યો છે અને પાણીના નગરને કબજે કર્યું છે. 28તમે બાકીનું લશ્કર ભેગું કરી જાતે શહેરને ઘેરો ઘાલી કબજે કરી લો, નહિ તો મારે એ કબજે કરવું પડશે, અને એ મારે નામે ઓળખાશે.”

29આથી દાઉદ સૈન્ય લઈને રબ્બા ગયો અને તેને જીતી લીધું. 30તે નગરમાંથી પુષ્કળ લૂટ યઝ્શાલેમ લઈ જવામાં આવી. રબ્બાના રાજાનો મૂલ્યવાન રત્નો જડેલો એક તાલંત સોનાનો મુગટ દાઉદે પોતાના માથા પર મૂક્યો.

31વળી શહેરના લોકોને લઈ જઈને તેણે તેમની પાસે કરવત, તીકમ અને કુહાડા વડે મજૂરી કરાવી અને તેમને ઈટવાડામાં કામે લગાડયા. તેણે અમ્મોનીઓના સર્વ નગરોની આ દશા કરી, અને પછી તે અને તેના બધા માણસો યઝ્શાલેમ પાછા ફર્યા.

આમ્નોન અને તામાર

13 દાઉદના પુત્ર આબ્શાલોમને તામાર નામે એક સુંદર રૂપાળી બહેન હતી. દાઉદનો પુત્ર આમ્નોન તેના પ્રેમમાં પડ્યો. 2આમ્નોનને તે ખૂબ સુંદર લાગી અને તામારની એવી મોહિની લાગી હતી કે તે માંદો પડ્યો, તામાર કુમારિકા હતી અને આમ્નોનને તેને કંઈ અનિષ્ટ કરવાનું વિચાર્યું નહી પણ તેને તે જોઈતી જ હતી.

3પરંતુ યોનાદાબ જે દાઉદના ભાઈ શામ્માનો પુત્ર હતો તે તેનો મિત્ર હતો તે ઘણો પાક્કો હતો. 4એક દિવસે તેણે આમ્નોનને કહ્યું, “ઓ રાજકુમાર, તું દિવસે દિવસે આમ સુકાતો કેમ જાય છે? તું રાજાનો પુત્ર છે મને મહેરબાની કરીને કહે તો ખરો?”

ત્યારે આમ્નોને કહ્યું, “હું મારા ભાઈ આબ્શાલોમની બહેન તામારના પ્રેમમાં છું.”

5યોનાદાબે કહ્યું, “હવે, શું કરવું તે હું તને કહીશ, તારા પલંગ પર સૂઈ જા, અને બિમાર હોવાનો ઢોંગ કર. તારા પિતા તારી ખબર જોવા આવશે, અને જ્યારે તને જોવા આવે ત્યારે તેમને કહેજે મારી બહેન તામારને મારા માટે રોટલી પકવવાનું કહો જ્યારે હું જોઉં અને તે મને પોતેજ પીરશે.”

6આથી આમ્નોન માંદા હોવાનો ઢોંગ કરીને સૂઈ ગયો. રાજા દાઉદ તેને મળવા ગયો એટલે આમ્નોને તેને કહ્યું, “મારી બહેન તામારને અહીં આવીને મારા દેખતાં એક ભાખરી બનાવી પોતાને હાથે મને ખવડાવવા દો.”

7દાઉદ સહમત થયો અને તામારને સંદેશો મોકલ્યો કે, “તારા ભાઈ આમ્નોનને ઘેર જઈ તેના માટે રસોઈ તૈયાર કર.”

તામારે અમ્નોન માટે ભોજન બનાવ્યું

8તામાર પોતાના ભાઈ આમ્નોનને ઘેર તેના શયનખંડમાં ગઈ, જેથી ભાખરી માટે લોટ બાંધતા તે તેને જોઈ શકે. તેણે

થોડો લોટ લીધો, ગૂંધો અને તેના દેખતાં ભાખરી બનાવીને શેકી. 9પછી તેણે આમ્નોન આગળ થાળીમાં ભાખરી પીરસી, પણ તેણે ખાવાનો ઈન્કાર કર્યો, અને કહ્યું, “બધાને બહાર મોકલી દો.” એટલે બધા બહાર ચાલ્યા ગયા.

અમ્નોને તામાર પર બાળત્કાર કર્યો

10પછી તેણે તામારને કહ્યું, “હવે અહીં મારા શયનખંડમાં ખાવાનું લઈ આવ, જેથી હું તારે હાથે ખાઈ શકું.” આથી તામાર પોતે બનાવેલી ભાખરી અંદરના ઓરડામાં તેના ભાઈ આમ્નોન પાસે લઈ ગઈ. 11તામાર તેને ખાવાનું આપવા ગઈ ત્યારે આમ્નોને તેને પકડી લીધી અને કહ્યું, “આવ, મને પ્રેમ કર, મારી સાથે સૂઈ જા.”

12પણ તેણે કહ્યું, “ના, ભાઈ, મને નીચું જોવડાવશો નહીં આવું શરમજનક કરશો નહીં. ઈસ્રાએલમાં આ જાતની ભયંકર બાબત કદી થઈ નથી. 13શરમની મારી હું મારું મોઢું કયાંય બતાવી શકીસ નહિ. અને તમે પણ ઈસ્રાએલમાં એક સામાન્ય ગુનેગારમાં ખપશો. તમે રાજાને કહોને; મને તમારી સાથે પરણવા દે.”

14પણ તેણે તેની વાત સાંભળી નહિ, તેણે તેના ઉપર બળાત્કાર કરી તેની લાજ લીધી. 15પછી અચાનક આમ્નોનને તામાર ઉપર તિરસ્કાર છૂટયો. પહેલાં એને માટે જેટલો એને પ્રેમ હતો હવે તેના કરતાં પણ વધારે તેના પ્રત્યે તિરસ્કાર થયો. તે બોલ્યો, “બેઠી થઈ જા અને અહીંથી તુરંત ચાલી જા.”

16“ના, ભાઈ, તે બોલી, “આ રીતે મને કાઢી મૂકવી એ તમે અત્યારે કર્યું એના કરતાં પણ વધુ ખરાબ છે.”

પણ તેણે એની વાત સાંભળી નહીં, 17તેણે પોતાના અંગત નોકરને બોલાવીને હુકમ કર્યો, “આ સ્ત્રીને મારા મોઢા આગળથી દૂર કર, એને બહાર કાઢ અને બારણું બંધ કરી દે.”

18નોકરે તેને બહાર કાઢીને બારણું બંધ કરી દીધું. તે દિવસોના રિવાજ મુજબ રાજાની કુવરીઓ વિવિધ રંગના* લાંબા ઝભ્ભા પહેરતી હતી તામારે પણ પહેર્યો હતો. 19તામારે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડયાં, પોતાના માથામાં રાખ નાખી અને બંને હાથ પોતાના માથા ઉપર મૂકી જોરથી પોક મૂકી રડતી રડતી તે ચાલી ગઈ.

20તેના ભાઈ આબ્શાલોમે તેને પૂછ્યું, “તારા ભાઈ આમ્નોને તને ઈજા પહોંચાડી છે? કોઈને કહેતી નહિ, મારી બહેન. ગમે તેમ તો ય તારો બાંધવ ભાઈ છે. તે માટે રડીશ નહીં.” આથી તામાર કાંઈ કહી ન શકી અને પોતાના ભાઈ આબ્શાલોમના ઘરમાં રહી.

21જયારે દાઉદે આખી વાત જાણી ત્યારે તેને ઘણો ક્રોધ ચડયો. 22આબ્શાલોમે આ વિષે આમ્નોનને કશું કહ્યું નહિ, પરંતુ આમ્નોને પોતાની બહેન તામારનો બળાત્કાર સંભોગ કર્યો હતો તેને લીધે તેને અમ્નોન ઉપર ભારે તિરસ્કાર હતો.

આબ્શાલોમનો બદલો

23બે વર્ષ પછી અબ્શાલોમે પોતાના ઘેટાંનું ઊન ઉતરાવતી વખતે રાજાના બધા પુત્રોને એફર્થમ નજીક બાલ-હાસોર મુકામે આમંત્રણ આપ્યું. 24આબ્શાલોમે રાજા પાસે જઈને કહ્યું, “અત્યારે તો અમે ઘેટાંની ઊન કાતરી રહ્યાં છીએ, તેથી આપ આપના સેવકો સાથે પધારવાની કૃપા કરશો?”

25રાજાએ તેને કહ્યું, “ના, મારા દીકરા, જો અમે સર્વ તારે ઘેર આવીશું તો તને ઘણો જ ભાર પડશે.”

આબ્શાલોમે ફરી ફરી વિનંતી કરી પરંતુ રાજાને જવું ન હતું, અને તેણે આશીર્વાદ આપ્યા નહીં. આબ્શાલોમે કહ્યું મારા ભાઈ આમ્નોનને આવવા દો.

26પણ આબ્શાલોમે કહ્યું, “તો પછી મારા ભાઈ આમ્નોનને તો મોકલશોને?”

રાજાએ પૂછ્યું, “આમ્નોન જ શા માટે?”

27પણ આબ્શાલોમે ફરી આગ્રહ કર્યો તેથી રાજાએ આમ્નોનને અને પોતાના બધા પુત્રોને જવા દીધા.

અમ્નોનની હત્યા

28આબ્શાલોમે પોતાના માણસોને કહ્યું, “બરાબર ધ્યાન રાખજો, આમ્નોન દાક્ષારસની મસ્તીમાં આવી જાય અને હું એમ કહું કે, આમ્નોનને પૂરો કરો, ત્યારે તેને મારી નાખવો. ડરશો નહિ, હુકમ કરનાર હું છું. હિંમત રાખજો અને બહાદુરીથી કામ લેજો.” 29તેથી આબ્શાલોમના યુવાન સૈનિકોએ તેના કથા પ્રમાણે કર્યું. અને તેઓએ આમ્નોનને મારી નાખ્યો. પછી રાજાના બીજા પુત્રો ઝડપથી ઊભા થયા અને તેઓના ઘોડાઓ પર સવાર થઈને ભાગી ગયાં.

દાઉદને અમ્નોનની હત્યાના સમાચાર મળ્યાં

30હજી તેઓ યરૂશાલેમના રસ્તામાં હતા, ત્યાં દાઉદને કાને એવી અફવા આવી કે, “આબ્શાલોમે રાજાના બધા પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, એક પણ જીવતો રહેવા પામ્યો નથી.”

31એટલે રાજાએ ઊભા થઈને પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડયાં અને તે ભૂમિ પર પડયો. તેના નોકરોએ પણ ભય અને દુઃખને કારણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડયાં. 32પણ દાઉદના ભાઈ શિમઆહના પુત્ર યોનાદાએ કહ્યું, “હે મારા ઘણી, મારા રાજા, એમ ન માનશો કે આપના બધાજ પુત્રો મરી ગયા છે. ફક્ત અમ્મનોનને મારી નાખ્યો છે. આમ્નોને આબ્શાલોમની બહેન તામારનું અપમાન કર્યું ત્યારથી આબ્શાલોમે તેનો બદલો લેવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. 33તારા સર્વ પુત્રોનો સંહાર થયો નથી! ફક્ત આમ્નોન જ મારી નંખાયો છે.”

34તે સમય દરમ્યાન આબ્શાલોમ ભાગી ગયો. નગરના પહેરેદારોએ લોકોનું એક મોટું ટોળું ટેકરીની બીજી બાજુથી આવતું જોયું. તેણે રાજાને સમાચાર આપ્યા કે, કેટલાક માણસો હોરાનાઈમની દિશામાંથી ટેકરો ઊતરતા જણાય છે. 35યોનાદાએ રાજાને કહ્યું, “જુઓ, મેં કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તારા પુત્રો આવી રહ્યા છે.”

૩૬તે બોલી રહ્યો તે જ ક્ષણે રાજકુમારો આવી પહોંચ્યા. અને મોટેથી રડવા લાગ્યા. રાજા અને તેના બધા અમલદારો પણ ખૂબ રડવા લાગ્યા. ૩૭આબ્શાલોમ નાસી જઈને આમિહુદના પુત્ર ગશૂરના રાજા તાલ્માયની પાસે જતો રહ્યો, રાજા દરરોજ તેના પુત્ર માટે શોક કરતો હતો.

આબ્શાલોમ ગશૂર નાસી ગયો

૩૮આબ્શાલોમ ગશૂરના રાજા પાસે ત્રણ વર્ષ સુધી રહ્યો. ૩૯આમ્નોનના મૃત્યુનો શોક લગવો થતાં દાઉદ આબ્શાલોમને માટે ઝૂરવા લાગ્યો.

યોઆબની મધ્યસ્થી

14 સરૂયાના પુત્ર યોઆબને ખ્યાલ આવી ગયો કે રાજા દાઉદનું મન આબ્શાલોમને મળવા ઘણું આતુર છે. ૨તેથી તેણે તકોઓમાંથી એક સ્ત્રીને તેને મળવા લઈ આવવા સંદેશો મોકલ્યો. તેને કહ્યું, “તું શોકમાં હોય તેવો ઢોંગ કરજે. શોકનાં વસ્ત્રો ધારણ કરજે. તું લાંબા સમયથી શોકમાં છે તેવો તારો દેખાવ અને વર્તન રાખજે. ૩પછી રાજા પાસે જજે અને મુલાકાત માંગજે, અને પછી રાજાને આ શબ્દો કહેજે.” પછી યોઆબે તેને રાજાને શું કહેવું તે કહ્યું.

4તે સ્ત્રી રાજા પાસે ગઈ, ભોંય પર પડી, લાંબા થઈને પ્રણામ કર્યા અને કહ્યું, “હે રાજા સાહેબ મને મદદ કરો.”

5એટલે રાજાએ પૂછ્યું, “શું છે?”

તે બોલી, “હું વિધવા છું, મારો પતિ મૃત્યુ પામ્યો છે, 6મારે બે પુત્રો હતા તેઓ બહાર ખેતરમાં ઝઘડતા હતા, ત્યાં તેમને છોડાવનાર કોઈ ન હતું, એટલે તેમાંના એકે બીજાને મારી નાખ્યો. 7હેવે મારાં સગાં સંબંધીઓ તથા આખું કુટુંબ મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયાં છે, અને તેઓ એવી માગણી કરે છે કે, ‘હું મારો જીવતો રહેલો પુત્ર તેઓને સોંપું, જેથી તેઓ ભાઈનો જીવ લેવા બદલ તેનો જીવ લઈ લે. અને તેના વંશનો અંત આણે.’ જો તેઓ એમ કરે તો મારો બાકી રહેલો અંગારો પણ બુઝાઈ જાય, અને મારા પતિનું આ ઘરતી ઉપર નામનિશાન કે વારસ ન રહે.”

8રાજાએ તેને કહ્યું, “તું તારે ઘેર જા, મારા પર વિશ્વાસ રાખ, તેની હું કાળજી રાખીશ.”

9પરંતુ તે સ્ત્રી બોલી, “ઓ મારા ઘણી દોષ બધો મારા માથેને મારા બાપના કુટુંબને માથે છે, આપ અને આપની ગાદી નિર્દોષ છો.”

10પછી રાજાએ કહ્યું, “જો કોઈ તને ધમકી આપે તો તેને મારી પાસે લાવજે; તે ફરી કદી તને હેરાન નહિ કરે.”

11ત્યારે તેણે કહ્યું, “આપ મારા ઘણી આપના દેવ યહોવાનું નામ લો, અને પ્રતિજ્ઞા લો કે તમે મારા સગાસંબંધીઓને વેર લેવા નહીં દો અને તેના ભાઈનું ખૂન કરવા બદલ મારા બીજા પુત્રને મારવા નહીં દો.”

રાજાએ જવાબ આપ્યો, “હું યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે, તારા પુત્રનો એક વાળ પણ વાંકો નહિ થવા દઉં.”

12પછી તે સ્ત્રીએ કહ્યું, “મુરબ્બીની રજા હોય તો મારે હજી એક વાત કહેવી છે.”

તો રાજાએ કહ્યું, “તું પૂછી શકે છે.”

13આથી તે સ્ત્રી બોલી, “તો પછી આપે આવી યોજના દેવના લોકો વિરુદ્ધ શા માટે બતાવી છે? આપે આપના જે પુત્રને ઘર છોડવા જબરદસ્તી કરી હતી તેને પાછા લાવ્યા નથી. આપ જે કહો છો તેમાં આપ પોતે જ પોતાને ગુનેગાર ઠરાવો છો. 14આપણે સૌ મૃત્યુ પામવાના છીએ. આપણે એક દિવસ જમીન પર ઢોળાયેલા પાણી જેવા હશું. એ કાંઈ પાછું ભેગું થાય નહિ. દેવ લોકોને માફ કરે છે. તે લોકો માટે, જેને જબરદસ્તી સુરક્ષા માટે ભાગવું પડે છે. પાછા બોલાવવાની યોજના બનાવે છે. તે તેઓને તેનાથી ભાગી જવા બળજબરી કરતા નથી. 15ઓ દેવ, રાજાને હું એ કહેવા માટે આવી છું, કારણ કે લોકોએ મને ગભરાવી અને કહ્યું કે, ‘જો હું રાજાને કહું તો મારે જે કાંઈ તેની પાસે કરાવવું હશે તેઓ કદાચ મારી માંગણી પૂરી કરશે. 16તેઓ મારી વાત ધ્યાન પર લેશે અને જે માણસ મને અને મારા પુત્રને મારી નાખી અમને ઈસ્રાએલથી દેવે પોતાના લોકોને આપેલી ભૂમિમાંથી મિટાવી દેવા ઈચ્છે છે તેનાથી મને બચાવશે.’ 17તેથી મેં મારી જાતને કહ્યું કારણ, આપ તો દેવના દૂત જેવા છો, તમને સરખી સમજ શકિત છે. અને સારાસારનો વિવેક કરી શકો છો, અને યહોવા આપની સાથે છે.”

18એટલે રાજાએ તે સ્ત્રીને કહ્યું, “હું તને એક વાત પૂછું છું તેનો સાચો જવાબ આપજે.”

સ્ત્રીએ કહ્યું, “મારા ઘણી, મારા રાજા કૃપા કરી પૂછો.”

19રાજાએ પૂછ્યું, “આ બધામાં તારી સાથે યોઆબ સંડોવાયેલ છે?”

સ્ત્રીએ કહ્યું, “આપના સમ ઓ! ઘણી આપના પ્રશ્નનો ઉત્તર ટાળી શકાય તેમ નથી. મારે સાચુંજ કહેવું પડશે, આપના સેવક યોઆબે જ મને અહીં મોકલી છે. અને આમ કહેવા કહ્યું છે. 20સમગ્ર વાતને જુદું રૂપ આપવા માટે જ તેણે આમ કર્યું હતું. મારા દેવ, આપ તો દેવના દૂત જેવા જ્ઞાની છો અને પૃથ્વી પર શું થઈ રહ્યું છે તે બધુંય આપ જાણો છો.”

આબ્શાલોમ યરૂશાલેમ પાછો ફર્યો

21રાજા દાઉદે યોઆબને કહ્યું, “મેં જે વચન આપ્યું છે તે પ્રમાણે હું કરીશ. જાવ અને યુવાન આબ્શાલોમને પાછો ઘરે લઈ આવો.

22યોઆબે રાજાને પ્રણામ કર્યા અને રાજાને આશીર્વાદ આપ્યા અને કહ્યું, “હવે મને ખાતરી થઈ કે આપ મારા પર પ્રસન્ન છો આપે મારું સાંભળ્યું છે.”

23યોઆબ તરત જ ગશૂર ગયો અને આબ્શાલોમને યરૂશાલેમ લઈ આવ્યો. 24પણ રાજાએ કહ્યું, “તે પોતાના નિવાસસ્થાને રહેવા જાય, તે અહીં ન આવે. હું તેને જોવા માગતો નથી.” તેથી આબ્શાલોમ તેના ઘેર ગયો અને રાજાને મળ્યો નહિં.

25આખા ઈસ્રાએલમાં દેખાવડો અને સુંદર આબ્શાલોમ જેવો વિખ્યાત બીજો કોઈ પુરુષ નહોતો. પગથી માથા સુધી તેનામાં કોઈ દોષ નહોતો. 26તેના વાળ બોજારૂપ બની જતા હતા ત્યારે તે દર વરસે વાળ ઉતરાવતો અને ત્યારે તે વાળનું વજન શાહી કાટલાં મુજબ આશરે પાંચ રતલ થતું. 27આબ્શાલોમને ત્રણ પુત્રો થયા હતા અને તામાર નામે એક પુત્રી હતી, તે ખૂબ રૂપાળી હતી.

આબ્શાલોમે યોઆબને તેને મળવા માટે વિવશ કર્યો

28આબ્શાલોમ યરૂશાલેમ આવ્યો, તેને બે વર્ષ થઈ ગયા, પણ તે કદી રાજા આગળ ગયો નહિ. 29ત્યાર પછી આબ્શાલોમે તેને માટે રાજા સામે જવા સંદેશો મોકલવા યોઆબને સંદેશો મોકલાવ્યો, પણ યોઆબે આવવાની આબ્શાલોમ સાથે વાત કરવાની ના પાડી, આબ્શાલોમે ફરી સંદેશો મોકલ્યો તો પણ યોઆબે આવવાની ના પાડી.

30ત્યારે આબ્શાલોમે પોતાના નોકરોને મોકલી, “અને તેઓને જઈને આબ્શાલોમના ખેતરની પાસે આવેલા યોઆબના જવના ખેતરને બાળી નાખવાનું કહ્યું.”

આથી આબ્શાલોમના નોકરોએ ખેતરને બાળી નાખ્યાં. 31યોઆબ આબ્શાલોમને ઘેર તરત જ પહોંચી ગયો અને પૂછવા લાગ્યો. “તારા નોકરોએ મારા ખેતરને આગ શા માટે ચાંપી?”

32આબ્શાલોમે કહ્યું, “મારી ઈચ્છા એવી છે કે તું રાજાને એમ પૂછ કે જો તે મને જોવા ઈચ્છતો નથી તો મને શા માટે ગશૂરમાંથી પાછો બોલાવ્યો છે? હું ત્યાં જ રહ્યો હોત તો મારા માટે વધારે સારું હતું. મારે રાજાની સાથે મુલાકાત કરવી છે, અને જો મં કંઈ પાપ કર્યું હોય એમ તેમને લાગે તો મને મોતની સજા કરી શકે છે.”

આબ્શાલોમ દાઉદને મળ્યો

33આબ્શાલોમે જે કહ્યું હતું તે યોઆબે જઈને રાજાને કહ્યું; રાજાએ આબ્શાલોમને તેડાવ્યો, તેણે જઈને ભોંય પર પડીને લાંબા થઈને રાજાને પ્રણામ કર્યા અને દાઉદે આબ્શાલોમને યુંબન કર્યું અને ભેટી પડયો.

આબ્શાલોમે ઘણાં મિત્રો બનાવ્યાં

15 ત્યારબાદ આબ્શાલોમે પોતા માટે રથ તથા ઘોડાઓની તજવીજ કરી તે રથ ચલાવતો હોય ત્યારે તેની આગળ દોડવા પયાસ માણસો રાખ્યા હતા. 2તે પ્રતિદિન સવારે વહેલો ઊઠતો અને શહેરના દરવાજાના રસ્તા પાસે જઈને ઊભો રહેતો, અને જયારે જયારે કોઈ માણસ રાજા પાસે ફરિયાદ લઈ ન્યાય કરાવવા આવતો ત્યારે આબ્શાલોમ તેને પોતાની પાસે બોલાવતો, અને પૂછતો કે, “તું ક્યાંથી આવે છે?” પેલો માણસ જવાબ આપતો, “સાહેબ, હું ઈસ્રાએલના ફલાણા કુળસમૂહમાંથી આવું છું.” 3ત્યારે આબ્શાલોમ તેને કહેશે, “ઓ ભાઈ, તું સાચો છે, પણ રાજા દાઉદ તને સાંભળશે નહીં.”

4અને પોતાને કહેતો, “હું ન્યાયાધીશ હોત તો કેવું સારું હતું! તો કોઈને જટિલ સમસ્યા કે કોઈ કારણ હોય તે મારી પાસે આવત, અને હું તેને ન્યાય આપત.”

5અને જો કોઈ માણસ આબ્શાલોમ પાસે એને પ્રણામ કરવા આવે તો આબ્શાલોમ તેનો હાથ લંબાવી તે વ્યક્તિને બાથમાં લઈ અને તેને યુંબન કરતો. 6રાજા પાસે ન્યાય મેળવવા આવતા એકેએક ઈસ્રાએલી સાથે આબ્શાલોમ આ રીતે વર્તતો અને એમ કરીને તેણે ઈસ્રાએલીઓનાં હૃદય જીતી લીધાં.

આબ્શાલોમનો દાઉદ વિરુદ્ધ બળવો

7ચાર વર્ષ પછી* આબ્શાલોમે રાજાને કહ્યું, “ઓ ઘણી મેં યહોવા આગળ એક પ્રતિજ્ઞા લીધી છે, તેથી મને હેબ્રોન જવા પરવાનગી આપો. મારે મારી પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરવી છે. 8હું જયારે અરામમાં આવેલા ગશૂરમાં રહેતો હતો, ત્યારે મેં યહોવાની એવી માનતા રાખી હતી કે, જો ‘યહોવા મને પાછો યરૂશાલેમ લાવશે તો હું યહોવાની સેવા કરીશ.”

9એટલે રાજાએ કહ્યું, “ઠીક, સુખેથી જા, જઈને તારી માનતા પૂર્ણ કર.”

આથી આબ્શાલોમ હેબ્રોન ગયો. 10પણ તેણે ઈસ્રાએલના બધા કુળસમૂહોમાં જાસૂસો મોકલીને સંદેશો કહેવડાવ્યો કે, “રણશિંગડાનો અવાજ સાંભળો કે તરત જ તમે પોકાર કરજો કે, ‘આબ્શાલોમ હેબ્રોનમાં રાજા બન્યા છે.’”

11યરૂશાલેમથી 200 માણસો આબ્શાલોમની સાથે ગયા હતા, પરંતુ તેઓને તેના કાવતરા સંબંધી કાંઈ જ જાણ ન હતી. 12આબ્શાલોમે રાજા દાઉદના સલાહકારોમાંનો એક અહિથોફેલને એના નગર ગિલોથી બોલાવ્યો, તે વખતે આબ્શાલોમ યજ્ઞ અર્પણ કરતો હતો. આબ્શાલોમનું કાવત્રું સારી રીતે પાર પડી રહ્યું હતું અને ઘણા લોકો તેને સાથ આપી રહ્યાં હતા. આબ્શાલોમના ટેકેદારોની સંખ્યા પણ વધતી ગઈ.

દાઉદને આબ્શાલોમના કાવતરા વિષે જાણ

13એક સંદેશવાહકે યરૂશાલેમમાં દાઉદને જઈને કહ્યું, “ઈસ્રાએલની પ્રજાએ આબ્શાલોમને અનુસરવાનું શરૂ કર્યું છે.”

14તેથી તરત જ દાઉદે પોતાના અમલદારોને કહ્યું, “આપણે અહીંથી તાબડતોબ ચાલ્યા જઈએ અને પલાયન થઈ જઈએ નહિ તો આબ્શાલોમ થોડી વારમાંજ અહીં આવશે તે આપણને પકડશે આપણો સંહાર કરશે અને યરૂશાલેમના લોકોને મારી નાખશે.” 15રાજાના અમલદારોએ દાઉદને કહ્યું, “આપ જેમ કહેશો તેમ અમે કરશું અમે આપના સેવકો છીએ.”

દાઉદ અને તેના માણસો ઊગરી નીકળ્યાં

16તેથી રાજા પોતાના આખા પરિવાર સાથે ચાલી નીકળ્યો. ફક્ત દસ રખાતોને મહેલની સંભાળ રાખવા પાછળ મૂકતો ગયો.

ચાર વર્ષ પછી કોઈ પ્રાચીન લખાણમાં “40વર્ષ” કહેવાય છે.

17પછી રાજા અને તેના બધાં માણસો નગર છોડીને નીકળ્યાં ત્યારે તેઓ છેલ્લા ઘર આગળ થોભી ગયાં. 18રાજાના સર્વ અંગરક્ષક કર્થીઓ અને પલેથીઓ અને તેની સાથે ગાયથી આવેલા 600 માણસો રાજાની બાજુએ થઈને પસાર થયા.

19ત્યારે રાજાએ ગાયથી આવેલા ઈત્તાઈને કહ્યું, “અરે, તમે બધાં શા માટે મારી સાથે આવો છો? પાછા જાઓ અને નવા રાજા સાથે રહો; કારણ તમે બધાં પરદેશીઓ છો અને તમારા પોતાના દેશમાંથી આવેલા છો. 20તમે તો હજી ગઈ કાલે જ આવ્યા છો, તો પછી મારે તમને મારી સાથે સ્થળે સ્થળે શા માટે રખડાવવા જોઈએ? તમારા માણસોને લઈને પાછા જાવ. તમારા પ્રત્યે સદવ્યવહાર અને વફાદારી દર્શાવાય.”

21પરંતુ ઈત્તાઈએ કહ્યું, “યહોવાના અને આપના સમ ખાઈને કહું છું મારા દેવ, અને રાજા કે, જ્યાં ક્યાંય પણ આપ જશો હું તમારી સાથે જઈશ, પછી ભલે મરવું પડે તોય?”

22ત્યારે દાઉદે ઈત્તાઈને કહ્યું, “સારું, આગળ વધો, એટલે ઈત્તાઈ પોતાના બધા માણસો અને પરિવારને લઈને રાજા આગળથી પસાર થયો.

23આખા લશ્કરે આગળ કૂચ કરી ત્યારે બધા લોકો મોટેથી રડવા લાગ્યા. પછી રાજા કિંદ્રોનના નાળાને વટાવી ગયો ત્યારે બધાં લોકો બહાર નિર્જન પ્રદેશ તરફ ગયા. 24સાદોક તથા તેની સાથેના સર્વ લેવીઓ દેવના પવિત્રકોશને ઉચકીને જતા હતા. તેઓ થોભ્યા અને તેને નીચે મૂક્યો અને અબ્યાથારે સર્વ લોકો યરૂશાલેમ છોડીને ગયા ત્યાં સુધી પ્રાર્થના કરી.

25ત્યારબાદ રાજાએ સાદોકને કહ્યું, “દેવના પવિત્રકોશને નગરમાં પાછો લઈ જા. જો યહોવા મારા પર પ્રસન્ન હશે તો કોઈક દિવસ મને પવિત્રકોશ અને દેવનું મંદિર જોવા માટે મને પાછો આવવા દેશે. 26પણ જો યહોવા મારા પર પ્રસન્ન ન હોય તો તેમની નજરમાં મારા માટે જે સાચું લાગશે તે કરશે.”

27રાજાએ યાજક સાદોકને કહ્યું, “તું એક પ્રેરક છે. તારા પુત્ર અહીંમાસ તથા અબ્યાથારના પુત્ર યોનાથાનને તારી સાથે લઈ અને તારા નગરમાં શાંતિથી જા. 28જ્યાં લોકો નદી ઓળંગી અને રણમાં જાય છે, તે સ્થળોએ તમારો સંદેશ મેળવવાની રાહ જોઈશ; હું અરણ્યમાં ભાગી જાઉં તે પહેલાં યરૂશાલેમમાં શું બને છે તેની માહિતી મને મોકલાવજે.”

29આથી સાદોક અને અબ્યાથાર દેવના પવિત્રકોશને લઈને પાછા યરૂશાલેમ ગયા અને ત્યાં જ રહ્યાં.

અહિથોફેલ વિરુદ્ધ દાઉદની પ્રાર્થના

30દાઉદ જેતૂનના પર્વતો પર રૂંદન કરતો કરતો ચડવા લાગ્યો, શોકને કારણે તેણે માથું ઢાંકેલું રાખ્યું હતું અને તેના પગ ઉઘાડા હતા, તેની સાથેના બધાં માણસો પણ ઢાંકેલા માથે રૂંદન કરતાં કરતાં ચડતાં હતાં.

31જ્યારે કોઈકે દાઉદને કહ્યું કે “અહિથોફેલ જે લોકોએ આબ્શાલોમની સાથે યોજના બનાવી છે.” તેની સાથે ભેગો

ભળી ગયો છે દાઉદે પ્રાર્થના કરી: “ઓ યહોવા, કૃપા કરીને અહિથોફેલની સલાહને નિરર્થક બનાવજે.” 32દાઉદ ટેકરીના શિખર પર પહોંચ્યો જ્યાં તે દેવની ઉપાસના કરવા ઘણીવાર જતો હતો, ત્યાં તે તેના મિત્ર આક્રી હુશાયને મળ્યો. શોકમાં તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડી નાખ્યાં હતાં અને માથા પર ધૂળ નાખી હતી.

33દાઉદે તેને કહ્યું, “તું જો મારી સાથે આવીશ તો મને ભારરૂપ થઈ પડીશ. 34પણ જો તું નગરમાં જઈને આબ્શાલોમને કહે કે, ‘હું આપની સેવા કરીશ, મેં આપના પિતાની સેવા કરી હતી પરંતુ હવે હું આપની સેવા કરીશ.’ આ રીતે તું અહિથોફેલની સલાહ નિરર્થક બનાવી દઈશ. 35યાજક સાદોક અને અબ્યાથાર પણ ત્યાં તારી સાથે જ હશે. રાજાના મહેલમાં તું સાંભળે તે સર્વ અને સર્વ યોજનાઓ કરવામાં આવે તેની જાણ તું તેઓને કહેતો રહેજે. 36તેમની સાથે સાદોકનો પુત્ર અહીંમાસ અને અબ્યાથારનો પુત્ર યોનાથાન છે. તું જે કંઈ સાંભળે તે તેમની મારફતે મને પહોંચાડતો રહેજે.” 37તેથી આબ્શાલોમ યરૂશાલેમમાં દાખલ થતો હતો ત્યાં જ દાઉદનો મિત્ર હુશાય પાછો નગરમાં આવ્યો.

સીબા દાઉદને મળ્યો

16 દાઉદ પર્વતના શિખરથી સહેજ આગળ ગયો ત્યાં તેને મહીબોશેથનો નોકર સીબા મળ્યો, તેની પાસે બે ગધેડાં હતાં, અને તેમનાં પર 200 સૂકી રોટલી, 100 દ્રાક્ષોવાળી મીઠી પાંઉરોટી, 100 ઉનાળાની ઋતુનાં ફળ અને એક બરણી ભરીને દાક્ષારસ હતો. 2સીબાને રાજાએ પૂછ્યું, “તું આ બધું શા માટે લાવ્યો છે?”

સીબાએ જવાબ આપ્યો, “આ ગધેડાં રાજાના કુટુંબના સભ્યો માટે છે. રોટલી અને ઉનાળાની ઋતુનાં ફળ તમારા યુવાન નોકરો માટે છે. અને આ દાક્ષારસ તમારામાંથી જે કોઈને રણમાં નબળાઈ લાગે તેને પીવા માટે છે.”

3રાજાએ તેને સવાલ કર્યો, “તારા ઘણી શાઉલનો પૌત્ર મહીબોશેથ ક્યાં છે?”

સીબાએ કહ્યું, “તે યરૂશાલેમમાં રહે છે, કારણ, તેને એમ લાગે છે કે હવે ઈસ્રાએલીઓ તેના દાદા શાઉલનું રાજય તેને પાછું આપશે.”

4રાજાએ સીબાને કહ્યું, “મહીબોશેથનું જે કંઈ છે તે બધું હવે તારું છે.”

સીબાએ કહ્યું, “ઓ પ્રભુ, મારા રાજા, હું આપને પ્રણામ કરું છું. અને હું સદા આપને પ્રસન્ન કરતો રહું.”

દાઉદને શિમઈનો શ્રાપ

5દાઉદ રાજા બહુરીમ પાસે પહોંચ્યો ત્યાં તેઓને શાઉલના કુટુંબનો માણસ ગેરાનો પુત્ર જેનું નામ શિમઈ હતું તે તેઓને શાપ આપતો, ગાળો દેતો દેતો આગળ આવ્યો.

6દાઉદના બધા અંગરક્ષકોને દાઉદની ડાબી અને જમણી બાજુએ તેનું રક્ષણ કરવા ફરી વળ્યાં હતાં, કારણકે શિમઈએ

દાઉદ અને તેના અમલદારો ઉપર પથ્થર ફેંકવાની કોશિષ કરી હતી. 7તેણે દાઉદને અપશબ્દો કહ્યાં, “ઓ ખૂન કરનાર, લોહી તરસ્યા ઓ બદમાશ! અહીંથી ચાલ્યો જા! 8તેં શાઉલનું રાજ્ય લઈ લીધું છે. અને તેં જે ખૂન કર્યું અને દરેકને મારી નાખ્યા તેનો બદલો દેવ તારા ઉપર લઈ રહ્યા છે, તેથી યહોવાએ તારું રાજ્ય લઈ લીધું અને તારા પુત્ર આબ્શાલોમને આપ્યું છે. ઓ ખૂની, તને તારા પાપોની સજા મળી રહી છે!”

9સરૂયાના પુત્ર અબીશાયે દાઉદને કહ્યું, “મારા પ્રભુ મારા રાજા, આપ આ મરેલા કૂતરાં જેવાને શા માટે આપને શાપ આપવા દો છો? મને જઈને તેનું માથું ઘડથી જુદું કરવાની મંજૂરી આપો.”

10પરંતુ રાજાએ અબીશાય અને તેના ભાઈ યોઆબને કહ્યું, “ઓ સરૂયાના પુત્ર, તને શું થયું છે? જો તેઓને યહોવાએ કહ્યું હોય કે, ‘દાઉદને શાપ આપ,’ તો તમે એને પ્રશ્ન કરવાવાળા કોણ છો? તું આમ શા માટે કરે છે? અને કયા કારણ થી?”

11દાઉદે અબીશાયને અને બીજા બધા અમલદારોને કહ્યું, “જો મારો સગો પુત્ર મારો જીવ લેવા તૈયાર હોય તો આ બિન્યામીનના કુળસમૂહના માણસને એમ કરવાનો વધુ અધિકાર છે. તેને મને શાપ આપવા દો. યહોવાએ તેને આમ કરવા કહ્યું છે. 12કદાચ યહોવા મારા દુઃખ સામે જોશે અને આજના આ શાપને બદલે મને આશીર્વાદ આપશે.”

13આથી દાઉદ અને તેના માણસોએ આગળ ચાલવા માડ્યું અને શિમઈ નજીકની ટેકરીઓ પર ધારે ધારે તેઓની ઝડપે તેઓની સાથે થવાજ ચાલતો હતો અને ચાલતાં ચાલતાં તે દાઉદને શાપ આપતો જતો હતો, અને દાઉદ પર પથરા ફેંકતો હતો. અને ઘૂળ ઉડાડતો હતો.

14રાજા અને તેના માણસો યર્દન નદી પહોંચ્યા ત્યારે તેઓ સર્વ થાકી ગયા હતાં, આથી તેમણે ત્યાં વિશ્રામ કર્યો.

15આબ્શાલોમ અને બધા ઈસ્રાએલીઓએ યરૂશાલેમમાં પ્રવેશ કર્યો અને અહિથોફેલ તેમની સાથે આવ્યો. 16દાઉદનો મિત્ર આર્કીહુશાય જ્યારે આબ્શાલોમને મળ્યો ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, “નામદાર રાજા સાહેબ, ઘણું જીવો! નામદાર રાજા સાહેબ ઘણું જીવો.”

17પરંતુ આબ્શાલોમે તેને કહ્યું, “શું તારા મિત્ર પ્રત્યેની તારી આવી જ વફાદારી છે? તું તારા મિત્ર દાઉદ સાથે શા માટે ન ગયો?”

18હુશાયે તેને જવાબ આપ્યો, “એ શી રીતે બને? જેને યહોવાએ, આ લોકોએ તથા ઈસ્રાએલના સર્વ માણસોએ પસંદ કર્યો, તેનો જ હું થઈશ, ને તેના જ પક્ષમાં હું રહીશ. 19વળી, જો હું મારા ઘણીના પુત્રની સેવા ન કરું તો કોની સેવા કરવાનો હતો? મેં જેમણે આપના પિતાની સેવા કરી હતી તેમ તારી હજૂરમાં પણ હું સેવા કરીશ.”

આબ્શાલોમે અહિથોફેલની સલાહ લીધી

20પછી આબ્શાલોમે અહિથોફેલને કહ્યું, “હવે આપણે શું કરવું તું મને તારી સલાહ આપ.”

21અહિથોફેલે તેને કહ્યું, “આપના પિતા તેની થોડી રખાતોને મહેલમાં તેની સંભાળ લેવા માટે મૂકી ગયા હતા જાઓ અને તેમની સાથે સંભોગ કરો. તેની સર્વ ઈસ્રાએલીઓને જાણ થશે કે આપને આપના પિતા સાથે દુશ્મનાવટ છે. અને આપના ટેકેદારોને હિંમત મળશે.”

22તેથી તે લોકોએ મહેલની અગાસી ઉપર માંડવો કર્યો અને સૌ ઈસ્રાએલીઓના દેખતાં તે પોતાના પિતાની રખાતો સાથે સૂતો

23તે સમયમાં અહિથોફેલની સલાહ દેવની વાણી માનવામાં આવતી હતી. દાઉદ અને આબ્શાલોમ પણ અહિથોફેલની સલાહને એ જ પ્રમાણે માનતા હતાં.

અહિથોફેલે દાઉદ વિષે સલાહ આપી

17 અહિથોફેલે આબ્શાલોમને કહ્યું, “આજે રાત્રે મને 12,000 માણસો પસંદ કરવા દો. હું આજે રાત્રે જ દાઉદનો પીછો કરવા નીકળી પડીશ. 2જ્યારે તે થાકેલો અને હતાશ હશે ત્યારે હું તેની પાસે જઈશ અને તેને ગભરાવીશ. અને તેના બધા માણસો ભાગી જશે અને હુંજ રાજાને મારી નાખીશ. 3અને તેના બધા માણસોને, તારી પાસે પાછા લાવીશ. તમારે તો ફક્ત એકજ માણસને મારવાનો છે, બીજા બધા સુરક્ષિત રહેશે.”

4આબ્શાલોમ અને ઈસ્રાએલના આગેવાનોને આ સલાહ ગમી. 5પછી આબ્શાલોમે કહ્યું, “આર્કી હુશાયને બોલાવો. આ યોજના સંબંધી તે શું વિચારે છે તે તેને પૂછો.”

હુશાયનો વિનાશ અહિથોફેલની સલાહ

6હુશાય આવ્યો એટલે આબ્શાલોમે તેને કહ્યું, “અહિથોફેલ કહે છે, તે મુજબ અમે કરીએ? જો તેમ કરવું યોગ્ય ના હોય તો પછી શું કરવું તે તું જ કહે.”

7હુશાયે જવાબ આપ્યો, “આ વખતે અહિથોફેલે જે સલાહ આપી છે તે અયોગ્ય છે.” 8તને ખબર છે કે તારા પિતા અને તેના અનુયાયીઓ બહુ હિંમતવાન છે. જેમ બરયાં ધીનવી લીધેલ જંગલી રીંછણ જોખમકારક બની જાય છે, તેવીજ રીતે તારા પિતા અને તેના માણસો ભયાવહ છે. તારા પિતા એક અનુભવી યોદ્ધા છે, અને રાત્રે તે તેના લશ્કર સાથે રહેતા નથી. 9આ સમયે તે કોઈ ગુફામાં કે ઊંડી સાંકડી ખીણમાં સંતાયેલો હશે. તે તેના સંતાઈ રહેવાના સ્થાનેથી અચાનક બહાર આવશે અને સૌથી પહેલા તારા માણસો પર હુમલો કરશે પછી જે કોઈ આ વિશે સાંભળશે તેઓ કહેશે. ‘આબ્શાલોમના અનુયાયીઓનો સંહાર થઈ રહ્યો છે.’ 10ત્યાર પછી સિંહ જેવા બહાદુર માણસો પણ નિરાશ થઈ જશે. અને હાર માની લેશે. કારણ આખું ઈસ્રાએલ જાણે છે કે તારા પિતા શૂરવીર યોદ્ધા છે અને તેના માણસો પણ.

11તેથી મારી સલાહ છે કે, દાનથી બેર-શેબા સુધીના સર્વ ઈસ્રાએલીઓને તેઓ સૌને તું એકઠા કર. આમ સમુદ્રની રેતીની જેમ ઘણાં સૈનિકોથી તારું સૈન્ય વિશાળ થઈ જશે, અને પછી તારે જાતે જ યુદ્ધનાં લશ્કરની આગેવાની લેવી

પડશે. 12દાઉદે જ્યાં હશે ત્યાંથી આપણે તેને શોધી કાઢીશું. અને ઝાકળ જેમ જમીન પર પડે છે તેમ આપણે તેના ઉપર હુમલો કરશું અને તેને કે તેના લશ્કરના એક પણ માણસને આપણે જીવતો જવા નહિ દઈએ અને દરેકને મારી નાંખશું. 13અને જો કોઈ નગરમાં ભાગી ગયો હશે તો સર્વ ઈસ્રાએલીઓ દોરડાં લઈ તેની દીવાલ તોડી પાડશે. અને તેઓને ખીણમાં ઘસડીને લઈ જશે અને એક નાની કાકરીએ નગરમાં રહેવા નહીં પામે.”

14ત્યારબાદ આબ્શાલોમે તથા ઈસ્રાએલના સર્વ આગેવાનોએ કહ્યું, “હુશાયની સલાહ અહિથોફેલની સલાહ કરતા વધારે સારી છે.” યહોવાએ અહિથોફેલની સારી સલાહને મિટાવી દેવાનું નક્કી કર્યું હતું, જેથી દેવ આબ્શાલોમનું ખરાબ કરે.

હુશાયે દાઉદને ચેતવણી મોકલી

15હુશાયે યાજક સાદોક અને અબ્યાથારને કહ્યું, “અહિથોફેલ આબ્શાલોમને અને ઈસ્રાએલીના આગેવાનોને આ પ્રમાણેની સલાહ આપી હતી, પણ મેં આ મુજબની સલાહ આપી હતી. 16હુશાયએ તેઓને કહ્યું, ઉતાવળ કરો, દાઉદને શોધી કાઢો અને તેને કહો જે સ્થળો ઓળંગીને લોકો રણમાં જાય છે ત્યાં આજે રાત્રે ન રહે એને કહો તે તાત્કાલિક યર્દન નદી ઓળંગી જાય, નહિ તો રાજા અને તેના સર્વ માણસો માર્યા જશે.”

17યોનાથાન અને અહીમાસ એન-રોગેલ પાસે થોભ્યા હતા, કારણ કે જો તેઓ શહેરમાં દાખલ થાય તો કોઈ જોઈ જાય એક દાસી જે કાંઈ બને તે તેમને જઈને કહેતી હતી અને ત્યારબાદ તેઓ જે કાંઈ બન્યું હોય તે રાજા દાઉદને જણાવતા હતાં. 18પરંતુ યોનાથાન અને અહીમાસને એક છોકરો જોઈ ગયો અને તે આબ્શાલોમને કહેવા દોડી ગયો આથી એ બે જણા તાબડતોબ ‘બહુરીમ’ પાસે એક માણસને ઘેર ગયા. ત્યાં તેના ફિગિયામાં એક કૂવો હતો, તેમા તેઓ નીચે ઊતરી ગયાં. 19તે માણસની પત્નીએ કૂવા પર એક ચાદર પાથરી. અને તેના પર સૂકવવા અનાજ પાથરી દીધું, જેથી કોઈને કશી ખબર ન પડે. 20આબ્શાલોમના અમલદારોએ ઘેર આવીને તે સ્ત્રીને પૂછ્યું, “અહીમાસ અને યોનાથાન ક્યાં છે?”

તે સ્ત્રીએ કહ્યું, “તેઓ તો નદી ઓળંગીને ચાલ્યા ગયા છે.” તે માણસોએ તેમની શોધ કરી પણ સફળતા મળી નહિ, એટલે તેઓ યરૂશાલેમ પાછા ફર્યા.

21તેમના ગયા પછી પેલા બે માણસોએ કૂવામાંથી બહાર નીકળી રાજા દાઉદ પાસે જઈને કહ્યું, “ઝટ કરો, આજે રાત્રે જ યર્દન નદીની પાર જતા રહો!” અહિથોફેલે દાઉદને બંદીવાન કરી તેનો સંહાર કરવા જે સલાહ આપી હતી તે તેઓ તેને કહી સંભળાવી.

22આથી દાઉદ અને તેની સાથેના માણસો યર્દન નદી ઓળંગવા લાગ્યા અને સૂર્યોદય થતાં પહેલાં બધા સામે પાર પહોંચી ગયા.

અહિથોફેલે આત્મહત્યા કરી

23અહિથોફેલે જોયું કે પોતાની સલાહ માનવામાં આવી ન હતી, ત્યારે તેણે પોતાના ગધેડા પર જીન બાંધ્યું અને પોતાના નગરમાં ગયો પોતાના કુટુંબની વ્યવસ્થા કરીને પછી તે પોતાના ઘરમાં ગળે ફાંસો ખાઈને મરી ગયો. અને તેને તેના પિતાની કબર પાસે દફનાવવામાં આવ્યો.

આબ્શાલોમે યર્દન નદી ઓળંગી

24તે પછી દાઉદ ઉતાવળથી માહનાઈમ ગયો તે દરમ્યાન આબ્શાલોમે ઈસ્રાએલના સમગ્ર પ્રજાજનો સાથે યર્દન ઓળંગી. 25અને આબ્શાલોમે યોઆબની જગાએ અમાસાને લશ્કરનો સેનાપતિ નીમ્યો. અમાસા યિથરા ઈસ્રાએલીનો પુત્ર હતો. તેની મા ઈસ્રાએલી હતી અને તેનું નામ અબિગાઈલ હતું તે નાહોશની પુત્રી અને યોબની મા સરુયાની બહેન હતી.

26આબ્શાલોમ અને ઈસ્રાએલીઓએ ગિલયાદના પ્રદેશમાં છાવણી નાખી.

શોબી, માખીર, બાર્ઝિલ્લાય

27જ્યારે દાઉદે મહાનાઈમ પહોંચ્યો ત્યારે તે રાબ્બાહના આમ્મોની નાહાશનો પુત્ર શોબીને લો દબારના આમ્મીએલનો પુત્ર માખીર, તથા રોગલીમનો, ગિલયાદીના બાર્ઝિલ્લાયને મળ્યો. 28તેઓ ખાટલા, વાસણો, હોલ્લાં, ઘઉં, જવ, લોટ, અને ઘાણી કઠોળ અને મસૂર, 29મધ અને દહીં ઘેટાં અને પનીર લઈને તેમને મળ્યા, અને આ બધું દાઉદને અને તેનાં માણસોને ખાવા માટે આપ્યું, તેઓને થયું કે, “એ લોકો રાનમાં ભૂખ્યાં-તરસ્યાં થયા હશે અને થાકી ગયાં હશે.”

દાઉદે યુદ્ધની તૈયારી કરી

18 રાજા દાઉદે તેના લશ્કરની ગણતરી કરી. અને તેણે 1,000 માણસો પર અને 100 માણસો પરના પદવીધર અલગ અલગ નીમ્યા. 2ત્યાર પછી તેણે સેનાને ત્રણ ભાગમાં વહેંચી નાખી, એક યોઆબના હાથ નીચે, બીજી યોઆબના ભાઈ અને સરુયાના પુત્ર અબીશાયના હાથ નીચે અને ત્રીજી ગાથના ઈતાઈના હાથ નીચે, પછી દાઉદે સેનાને ઉદેશીને કહ્યું, “હું જાતે તમારી સાથે આવીશ.”

3તેઓએ કહ્યું, “ના, તમારે અમારી સાથે આવવાનું નથી, અમે પીછેહઠ કરીને નાશી જઈએ અને અમારામાંથી અડધા ભાગના માર્યા જાય તો પણ આબ્શાલોમના માણસોને અમારી કાંઈ પડી નથી, તેઓ તમારી પાછળ પડ્યાં છે અને તમે તો અમારા 10,000 માણસોની બરાબર છો! તમે અહીં નગરમાં રહી જાવ તે વધારે સારું છે. તમે નગરમાં રહીને અમને મદદ મોકલતા રહો એ વધારે સારું છે,

4છેવટે રાજા દાઉદે કહ્યું, “તમને જેમ યોગ્ય લાગે તેમ હું કરીશ.”

પછી તે દરવાજા પાસે ઊભો રહ્યો અને લશ્કર સો અને હજારની ટૂકડીમાં ગોઠવાઈ ગયું.

યુવક આબ્શાલોમ સાથે વિનમ્ર રહો

5રાજાએ યોઆબ, અબીશાય અને ઈત્તાઈને હુકમ કર્યો કે, “મારે ખાતર તમે યુવાન આબ્શાલોમ સાથે નરમાશથી બોલજો.” અને આખા લશ્કરે આ હુકમને સાંભળ્યો.

દાઉદના સૈન્યે આબ્શાલોમના સૈન્યને હરાવ્યું

6દાઉદનું લશ્કર આબ્શાલોમની સેના સાથે યુદ્ધ કરવા મેદાને પડ્યું અને એફાઈમના જંગલમાં યુદ્ધ જામ્યું. 7દાઉદના સૈન્ય આગળ ઈસ્રાએલના સૈન્યની હાર થઈ. આબ્શાલોમના માણસો હારી ગયા. એ હાર એવી ભંયકર હતી કે તે દિવસે 20,000 માણસોએ પોતાના પ્રાણ ગુમાવ્યા. 8સમગ્ર વિસ્તારમાં યુદ્ધ ફેલાઈ ગયું પરંતુ તે દિવસે તલવારથી મરવા કરતાં જંગલમાં વધુ માણસો મરી ગયા.

9યુદ્ધના સમયે આબ્શાલોમનો દાઉદના કેટલાક અમલદારો સાથે ભેટો થઈ ગયો, અને તેણે ભાગવાની કોશિષ કરી. આબ્શાલોમ ગધેડા પર બેસીને જતો હતો, તે ગધેડો એક મોટા ઈમારતી કાષ્ટના વૃક્ષની ઘટામાંથી પસાર થતો હતો. એવામાં આબ્શાલોમનું માથું શાખાઓમાં ભરાઈ ગયું. તે આકાશ અને જમીન વચ્ચે અદ્ધર લટકવા લાગ્યો અને ગધેડો આગળ ચાલી ગયો.

10કોઈ એક માણસની નજર તેના પર પડી. એટલે તેણે જઈને યોઆબને ખબર આપી, “મેં આબ્શાલોમને એક ઝાડે લટકતો જોયો હતો.”

11યોઆબે કહ્યું, “ખરેખર તેં જોયો? તો પછી તેં તેને શા માટે મારી નાખ્યો નહિ? મેં તને દસ-ચાંદીના સિક્કા અને એક પટ્ટો આપ્યો હોત,”

12પેલા માણસે કહ્યું, “તમે મારા હાથમાં 1,000 ચાંદીના સિક્કા મુકો ને તો પણ હું રાજાના કુંવર સામે આંગળી સરખી ઊંચી ન કરું; ‘કેમકે, અમારા સાંભળતા રાજાએ તને, અબીશાયને તથા ઈત્તાયને એવું કહ્યું હતું કે, ખબરદાર, જવાન આબ્શાલોમને કોઈ હાથ અડકારે નહી.’ 13મેં જો આબ્શાલોમને માર્યો હોત તો રાજાને તેની ખબર પડી હોત અને તમે પોતેજ મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયા હોત. મારા ઉપર આરોપ મૂકવામાં તમે પહેલા હોત.”

14યોઆબે કહ્યું, “મારી પાસે તારી સાથે નિરર્થક વાતોની ચર્ચા કરવાનો સમય નથી,” એમ કહીને તેણે ત્રણ ભાલા લીધા અને ઝાડે લટકતાં અને હજી જીવતા રહેલા આબ્શાલોમની છાતીમાં ભોંકી દીધાં.

15પછી યોઆબના દસ અંગરક્ષકોએ આબ્શાલોમને ઘેરી લઈ, ઘા કરીને તેને પૂરો કર્યો, 16પછી યોઆબે યુદ્ધનું રણશિંગડું વગાડી લશ્કરને ઈસ્રાએલીના લશ્કરનો પીછો કરતા રોક્યું. તેથી તેઓ પાછા ફર્યા.

17તેઓએ આબ્શાલોમના શબને લઈને જંગલમાં એક ખાડામાં ફેંકી દીધું. અને તેની ઉપર ઘણાં બધાં પથ્થરો મૂક્યાં, બધા ઈસ્રાએલીઓ પોતાને ઘેર ભાગી ગયા.

18પોતાના જીવન દરમ્યાન આબ્શાલોમે રાજાઓની ખીણમાં સ્મારક સ્તંભ ઊભો કર્યાં હતાં. કારણ, તેને એમ

થયું હતું કે, “મારું નામ રાખવા માટે મને પુત્ર તો છે નહિ.” આથી તે સ્તંભને તેણે પોતાનું નામ આપ્યું હતું; અને આજે પણ તે “આબ્શાલોમના સ્મારક” તરીકે ઓળખાય છે.

યોઆબે દાઉદને સમાચાર મોકલ્યા

19ત્યારબાદ સાદોકના પુત્ર અહીમાસે કહ્યું, “યહોવાએ રાજાના શત્રુ આબ્શાલોમથી તેનું રક્ષણ કર્યું છે, આ શુભ સમાચાર કહેવાને મને રાજા દાઉદ પાસે દોડતો જવા દો.”

20યોઆબે તેને કહ્યું, “આજે તારે ખબર કહેવા જવાનું નથી, જવું હોય તો કોઈ બીજા દિવસે જજે; આજે તો નહિ જ, કારણ, રાજકુમારનું અવસાન થયું છે.”

21ત્યારબાદ યોઆબે એક કૂશીને કહ્યું, “તું જા, અને તેં જે જોયું છે તે રાજાને કહેજે.”

તે ગુલામ યોઆબને પ્રણામ કરીને રાજાને કહેવા દોડ્યો.

22પણ સાદોકના પુત્ર અહીમાસે યોઆબને વિનંતી કરી અને “તેને વિનંતી કરવાનું ચાલું રાખ્યું, જે થવાનું હોય તે થાય મારે કૂશીની પાછળ જવું જ છે અને રાજાને મળવું છે.”

યોઆબે પૂછ્યું, “તારે શા માટે જવું જોઈએ? તને કંઈ ઈનામ નહિ મળે.”

23અહીમાસ ફરી બોલ્યો, “જે થવાનું હોય તે થાય, હું તો જવાનો જ.”

યોઆબે કહ્યું, “તો જા.”

આથી તે યર્દનના કાંઠાને રસ્તે દોડવા લાગ્યો અને હબસીની આગળ નીકળી ગયો.

દાઉદે સમાચાર સાંભળ્યાં

24દાઉદ નગરના બે દરવાજા વચ્ચે બેઠો હતો. ચોકીદાર નગરના કોટ ઉપર ચઢી ગયો તેણે જોયું, એક માણસ એકલો દોડતો આવતો હતો.

25રાજાએ કહ્યું, “જો તે માણસ એકલો હોય તો ખબર લઈને આવે છે.” દોડનાર માણસ નજીક ને નજીક આવતો જતો હતો.

26ત્યારે ચોકીદારે જોયું કે બીજો એક માણસ પણ દોડતો આવતો હતો તેણે બૂમ પાડીને દરવાજાને સમાચાર આપ્યા, એટલે રાજાએ કહ્યું, “એ પણ ખબર લઈને આવે છે.”

27ચોકીદારે કહ્યું, “પ્રથમ માણસ સાદોકના પુત્ર અહીમાસ જેવો લાગે છે.”

રાજાએ જવાબ આપ્યો, “તે સારો માણસ છે અને સારા સમાચાર લઈને આવે છે.”

28અહીમાસે બૂમ પાડીને રાજાને કહ્યું, “બધું ઠીક છે,” રાજાની આગળ સાષ્ટાંગ દંડવત્ત પ્રણામ કરીને તેણે કહ્યું, “મારા ઘણી મારા રાજા, તમારા દેવ યહોવાને ધન્ય હોજા, જેઓએ આપની સામે બળવો પોકારનારાઓને હરાવી દીધા છે.”

29રાજાએ પૂછ્યું, “યુવાન આબ્શાલોમ સુરક્ષિત તો છે ને?”

અહીંમાસે જવાબ આપ્યો, “યોઆબે મને મોકલ્યો ત્યારે ત્યાં ખૂબ લડાઈ અને ભાગદોડ થતી હતી, પણ પછી શું થયું એની મને ખબર નથી.”

૩૦રાજાએ કહ્યું, “એક બાજુ ખસીને થોડી વાર ઊભો રહે.” આથી તે ખસીને એક બાજુએ ઊભો રહ્યો.

૩૧પછી પેલા કૂશીએ આવીને કહ્યું, “ઓ, પ્રભુ આપને માટે શુભ સમાચાર છે! જે માણસે આપની સામે બળવો પોકાર્યો હતો, તે આપણા દેવ યહોવાની મદદથી હારી ગયો છે.”

૩૨પછી રાજાએ તે કૂશીને કહ્યું “શું આબ્શાલોમ સુરક્ષિત નથી?”

દોડનારે જવાબ આપ્યો, “આપના બધા દુશ્મનોના અને આપની સામે બળવો પોકારનાર એ આ માણસ જેવા થાઓ.”

૩૩પછી રાજા બહુજ ગુસ્સે થયો, તે નગરના દરવાજા પરની ઓરડી પર ગયો તેની આંખો આંસુથી ભરાઈ આવી તે રડવા લાગ્યો. અને જતાં જતાં તે બોલ્યો, “ઓ મારા પુત્ર આબ્શાલોમ, મારા પુત્ર, ઓ મારા પુત્ર આબ્શાલોમ, તારા બદલે હું જો મૃત્યુ પામ્યો હોત તો કેવું સારું! ઓ આબ્શાલોમ, મારા પુત્ર! મારા પુત્ર.”

યોઆબે દાઉદને ઠપકો આપ્યો

19 રાજા દાઉદ આબ્શાલોમ માટે વિલાપ કરતાં કરતાં શોકમાં ડૂબી ગયો તેની જાણ યોઆબને થઈ ગઈ.

૨તે દિવસે દાઉદનું સૈન્ય યુદ્ધ જીતી ગયું હતું. પણ સર્વ લોકો માટે જીતનો આનંદ દુઃખમાં ફેરવાઈ ગયો હતો આ એક ખૂબજ ઉદાસ દિવસ હતો કારણકે લોકોએ સાંભળ્યું કે, “રાજા પોતાના પુત્ર માટે ઘણોજ દુઃખી હતો.”

૩સૈન્યના માણસો જાણે કે યુદ્ધમાં પરાજય પામવાથી શરમાતા હોય તેમ છાનામાના નગરમાં ચાલ્યા ગયા. ૪રાજા પોતાના હાથ વડે પોતાનું મુખ ઢાંકીને વિલાપ કર્યા કરતો હતો. “ઓ મારા પુત્ર આબ્શાલોમ! ઓ આબ્શાલોમ, મારા પુત્ર, મારા પુત્ર!”

૫પછી યોઆબ રાજાના મહેલમાં ગયો અને કહ્યું, “આજે આપે આપના અમલદારોનું અપમાન કર્યું છે, જેમણે તમારો જીવ અને તમારા પુત્રોના અને પુત્રીઓના, આપની પત્નીઓના અને રખાતોના પ્રાણ બચાવ્યાં હતાં. ૬અમને લાગે છે કે આપના ઉપર જેઓ પ્રેમ રાખે છે તેમને આપ ધિક્કારો છો, અને જેઓ આપને ધિક્કારે છે તેમના ઉપર આપ પ્રેમ રાખો છો? આપે એ સ્પષ્ટ બતાવી આપ્યું છે કે સેનાપતિઓની અને લડાયકોની આપને કશી કિંમત નથી. હું સ્પષ્ટ જોઉં છું કે જો આજ આબ્શાલોમ જીવતો હોત અને અમે બધા મરી ગયા હોત તો આપ રાજી થયા હોત. ૭હવે જાવ અને આપના સૈનિકોને પ્રોત્સાહન આપો, કારણ, આપ, જો તેમ નહિ કરો તો હું યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે સવાર સુધીમાં કોઈ આપની સાથે હશે નહિ, એ આપના જીવનની મોટામાં મોટી આફત શરૂ થશે.”

૮પછી રાજા ઊઠ્યો અને નગરના દરવાજા આગળ જઈને બેઠો, પછી લોકોને ખબર પડી કે તે ત્યાં છે તો લોકો રાજાની પાસે આવ્યાં.

દાઉદ ફરી રાજા બન્યો

દરમ્યાનમાં આબ્શાલોમના અનુયાયીઓ ઈસ્રાએલીઓ પોતાને ઘેર ભાગી ગયા. ૯સર્વ ઈસ્રાએલીઓ તેઓની એકબીજાને ચર્ચા કરતા હતા અને કહેતા હતા કે, “રાજાએ આપણને શત્રુઓના હાથમાંથી પણ બચાવ્યા, અને પલિસ્તીઓના હાથમાંથી બચાવ્યા હવે આબ્શાલોમને કારણે તે આપણને છોડી જાય છે. 10આપણે આબ્શાલોમનો રાજ્યાભિષેક કર્યો પણ તે તો યુદ્ધમાં માર્યો ગયો છે, તેથી પાછા આવીને ફરીથી આપણો રાજા બનવા માટે આપણે દાઉદને વિનંતી કરીએ.”

11રાજા દાઉદને સાદોક અને આબ્યાથાર યાજકોને સંદેશો મોકલ્યો. “આમ કહેતો યહૂદાના આગેવાનો સાથે વાત કરી તેઓને કહો રાજાને ફરીથી મહેલમાં લાવવામાં કુળસમૂહમાં તમે સૌથી છેલ્લા કેમ છો? સર્વ ઈસ્રાએલીઓ રાજાને ઘરે લાવવાની વાતો કરે છે. 12તમે તો મારા ભાઈઓ છો, મારુંજ લોહી અને મારુંજ માંસ છો. રાજાને પાછો લાવવામાં તમે શા માટે સૌથી છેલ્લા છો?” 13અને અમાસાને કહો તમે મારા સગા સંબંધી છો હું તને યોઆબને સ્થાને લશ્કરનો સેનાપતિ નિયુક્ત કરું છું; જો ના નિયુક્ત કરું તો દેવ મને શિક્ષા કરો.”

14આ રીતે તેણે યહૂદાના લોકોના સર્વ કોઈનાં હૃદય જીતી લીધાં અને તેઓએ સૌએ સાથે રાજાને સંદેશો મોકલ્યો કે, “આપ અને આપના બધા માણસોએ પાછા આવવુંજ જોઈશે.”

15આથી રાજા પાછો ફર્યો અને યર્દન નદી આગળ આવી પહોંચ્યો. યહૂદાના લોકો તેને મળવા માટે અને નદીને સામે પાર લઈ જવા માટે ગિલ્ગાલ આવ્યાં.

શિમઈએ દાઉદની માફી માગી

16ત્યાર પછી બહુરીમનો બિન્યામીનકુળનો ગેરાનો પુત્ર શિમઈ યહૂદાના લોકો સાથે રાજા દાઉદને મળવા આવ્યો અને જલ્દીથી ત્યાં પહોંચી ગયો. 17તેઓની સાથે બિન્યામીનકુળના 1,000 માણસો હતા, તેઓમાં શાઉલનો સેવક સીબા, તેના 15 પુત્રો, અને 20 સેવકો પણ તેની સાથે હતા. તેઓ તેઓના રાજાના આગમન માટે ઝડપભરે યર્દન નદીના કિનારા પર પહોંચી ગયા.

18તેઓએ રાજાના કુટુંબને તથા તેના સૈન્યને નદી પાર કરાવવા સખત પરિશ્રમ કર્યો અને શક્ય તેટલી સહાય કરી. રાજા નદી ઓળંગવાની તૈયારી કરતો હતો ત્યારે શિમઈ તેમને પગે પડ્યો. 19તેણે રાજાને વિનંતી કરી અને કહ્યું, “ઓ પ્રભુ મારા ખોટા કાર્યોને જ્યારે; આપ યરૂશાલેમ છોડી ગયા ત્યારે મેં જે ખરાબ કાર્યો કર્યાં હતા તે કૃપા કરી સંભારશો નહિ, ને તેના વિષે વિચાર કરશો નહિ. 20કારણ, મેં પાપ કર્યું છે તે હું તમારો સેવક જાણું છું, તેથીજ મારા દેવ અને રાજા

આજે યૂસફના કૂળમાંથી તમને મળવા માટે સૌથી પહેલા હું અહીં આવ્યો છું.”

21સર્યાના પુત્ર અબીશાયે કહ્યું, “દેવના પસંદ કરેલા રાજાને શિમઈએ શાપ આપ્યો છે શું આ માટે તેને મારી નાખવો જોઈએ નહિ?”

22ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “ઓ સર્યાના પુત્રો, આજે મારી સામે આવશો નહિ! આજનો દિવસ લોકોને મૃત્યુદંડ ફરમાવવા માટેનો નહિ પણ ખુશી અને આનંદિત થવાનો છે. હું ફરી એકવાર ઈસ્રાએલનો રાજા બન્યો છું.”

23પછી દાઉદે શિમઈ તરફ ફરીને પ્રતિજ્ઞા લીધી, “હું તને જીવનદાન આપું છું.” અને રાજાએ તેને સમ ખાઈને વચન આપ્યું.

મફીબોશેથ દાઉદને મળવા ગયો

24શાઉલનો પૌત્ર મફીબોશેથ પણ રાજાને મળવા ગયો હતો રાજા યરૂશાલેમ છોડીને ગયા તે દિવસથી તે જીત મેળવીને પાછા ન ફરે ત્યાં સુધી તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો કે પગ ધોયા નહોતાં, કે દાઢી પણ વ્યવસ્થિત રીતે કરી નહોતી.

25અને જ્યારે તે યરૂશાલેમના રાજાને મળવા આવ્યો, રાજાએ તેને પૂછ્યું, ‘મફીબોશેથ, તું મારી સાથે કેમ આવ્યો નહિ?’

26તેણે કહ્યું, “હે મારા પ્રભુ અને રાજા, મારા સેવક સીબાએ મને દગો દીધો. હું લંગડો છું એટલે મેં તેને કહ્યું, ‘મારા ગઢેડા પર જીન નાખ, મારે રાજા સાથે જવું છે.’ 27પરંતુ પછી મારો સેવકજ તમને મળવા આવ્યો, અને તમને મારા વિષે દુષ્ટ વાતો કરી છે. હું જાણું છું કે તમે દેવદૂત જેવા છો, આપને યોગ્ય લાગે તેમ કરો. 28હું અને મારા પિતાનું આખું કુટુંબ આપ નામદારના હાથે મૃત્યુદંડને પાત્ર હતા, પરંતુ આપે આ સેવકને આપની સાથે પોતાની મેજ પર ભોજન લેનારાઓ સાથે બેસાડીને માન આપ્યું છે. તેથી હું તમને કઈ રીતે ફરિયાદ કરી શકું?”

29દાઉદે કહ્યું, “હવે તમારે વધુ કહેવાની જરૂર નથી. મેં નિર્ણય કર્યો છે કે હું તારી અને સીબાની વચ્ચે શાઉલની બધી મિલકત વહેંચી દઈશ.”

30મફીબોશેથે કહ્યું, “ભલે તે બધી મિલકત લેતો. આપ નામદાર સુરક્ષિત પાછા આવ્યા એ જ મારે મન પૂરતું છે.”

દાઉદે બર્જિલ્લાયને પોતાની સાથે આવવાનું કહ્યું

31ગિલયાદનો બર્જિલ્લાય પણ રોગેલીમથી રાજાને યર્દન નદી પાર પહોંચાડવાને આવી પહોંચ્યો. 32બર્જિલ્લાય એસી વર્ષનો ખૂબ વૃદ્ધ માણસ હતો ધનવાન માણસ હતો, અને તેણે રાજાને તથા તેના લશ્કરને રાજાના માહનાઈમના મુકામ દરમ્યાન ખોરાક અને બીજી જરૂરિયાતની વસ્તુઓ પૂરી પાડી હતી. 33રાજાએ તેને કહ્યું, “મારી સાથે યર્દન નદીની પેલે પાર યરૂશાલેમમાં રહે અને હું તારું પોષણ કરીશ અને સંભાળ લઈશ.”

34બર્જિલ્લાયે કહ્યું, “હવે મારે કેટલાં વર્ષ કાઢવાનાં છે કે આપની સાથે યરૂશાલેમ આવું, 35અત્યારે મને 80 વર્ષ તો થઈ ગયા. હું હવે કશું કરી શકતો નથી, સારું કે ખરાબ શું એ કહેવા માટે હું ખૂબ વૃદ્ધ છું. ખાવાપીવાનો સ્વાદ અને આનંદ લેવા માટે હું ખૂબ ઘરડો છું. અને ગાયકોને ગીતગાતાં સાંભળવાનો આનંદ માણવા માટે પણ હું ખુબ વૃદ્ધ છું. શું કરવા તો પછી તમને ભાર રૂપ બની અને તમારી સાથે આવું? 36અને મને આપે આવો બદલો શા માટે આપવો જોઈએ? તમારી સાથે નદી પાર કરું તે જ મારા માટે મોટું સન્માન છે. 37મને મારા નગરમાં પાછો જવા દો ત્યાં મારાં માતાપિતાને મેં દફનાવ્યાં છે. હું રહીશ અને મારા બાકીના વર્ષો તેમની કબર આગળ પૂરા કરીશ ને ત્યાંજ મૃત્યુ પામીશ. મારો સેવક કિમ્હામ ભલે તમારી સાથે આવે. અને આપને જેમ ઠીક લાગે તેમ એનું કરજો.”

38રાજાએ તે મંજૂર રાખીને કહ્યું, “ભલે , કિમ્હામ મારી સાથે આવે અને મેં તારા માટે જે સારું હશે તે જ તેને માટે કરીશ અને તમે જે કાંઈ કહેશો હું તમારા માટે કરીશ.”

દાઉદ ઘરે પાછો ગયો

39પછી રાજા અને તેના લોકો યર્દન નદી ઓળંગી ગયા. બર્જિલ્લાયને મળ્યા બાદ રાજાએ તેને આશીર્વાદ આપ્યા, અને બર્જિલ્લાય પાછો પોતાને નગર ગયો. 40રાજા ગિલ્ગાલ ગયા અને કિમ્હામ રાજા સાથે ગયો.

યહૂદાના બધા લોકો અને ઈસ્રાએલના અડધા લોકો પણ તેઓ સાથે ગયા અને નદી પાર આવ્યા.

ઈસ્રાએલીઓએ યહૂદાના લોકો વિરુદ્ધ દલીલ કરી

41ત્યાર પછી ઈસ્રાએલના બાકીના બધા લોકો રાજા પાસે ગયા અને તેમને વિનંતી કરી, “અમારા ભાઈઓ યહૂદાના લોકોએ આપને છાનામાના લઈ જઈને આપને, આપના પરિવારને અને આપનાં બધાં લશ્કરને શા માટે નદી પાર લઈ આવ્યા?”

42યહૂદાના લોકોએ ઈસ્રાએલીઓને જવાબ આપ્યો, “આ માટે તમે અમારી પર ગુસ્સે કેમ થાઓ છો? રાજા અમારા નજીકના સગા છે. અમે રાજાના ખર્ચ ખાવાનું ખાધું નથી અને રાજાએ અમને કોઈ ભેટસોગાદો આપી નથી?”

43ઈસ્રાએલીઓએ જવાબ આપ્યો, “અમારો રાજા ઉપર દસગણો વધારે હક્ક છે. તમે શા માટે અમારી અવગણના કરી? રાજાને પાછો લાવવા વિશે વાત કરવાવાળા અમે પ્રથમ લોકો હતા.”

યહૂદાના લોકોએ કઠોરતાથી જવાબ આપ્યો, તેઓના શબ્દો ઈસ્રાએલીઓના શબ્દો કરતાં વધારે કઠોર હતા.

શેબાનો દાઉદ વિરુદ્ધ બળવો

20 બિખ્રીને શેબા નામે એક પુત્ર હતો જે એક બિન્યામીની હતો, અને દુષ્ટ અને સંતાપ આપનાર હતો, તેણે દાઉદ સામે રણશિંગું ફૂંકીને કહ્યું,

“દાઉદ સાથે અમારે કોઈ સંબંધ નથી. ઈશાઈના પુત્ર સાથે અમારે કોઈ સંબંધ નથી! ઈસ્રાએલીઓ, તમે સૌ તમારે ઘેર જાઓ!”

2આથી ઈસ્રાએલના બધા લોકો દાઉદને છોડીને બિખ્રીના પુત્ર શેબાની સાથે ગયા. પરંતુ યહૂદાના લોકો રાજાની સાથે રહ્યા અને તેની સાથે યર્દનથી યરૂશાલેમ ગયા.

3દાઉદ યરૂશાલેમમાં પોતાના મહેલમાં ગયો, ત્યાં તેને દસ રખાતો હતી જેને મહેલને વ્યવસ્થિત રાખવા માટે રાખી હતી અને મહેલની સંભાળ રાખવા. અને મહેલનો ચોકીપહેરો કરવા રાખી હતી. તેણે તેમનું ભરણપોષણ કર્યું અને તેઓને ખોરાક અને કપડાં આપ્યા પણ કદી તેમની સાથે સંભોગ કર્યો નહિ, તેના મૃત્યુ પર્યંત તેણે તેઓને છતે પતિએ વિધવાની જેમ મહેલમાં રાખી હતી.

4પછી રાજાએ અમાસાને કહ્યું, “યહૂદાના માણસોને લડવા માટે ભેગા કર, અને ત્રણ દિવસમાં મારી સમક્ષ પાછો હાજર થઈ જા.”

5તેથી અમાસા યહૂદાના માણસોને બોલાવવા ગયો પણ તેને રાજાએ ઠરાવેલી મુદત કરતા પાછા ફરવામાં વિલંબ થયો.

દાઉદે અબીશાયને શેબાની હત્યા કરવાનું કહ્યું

6તેથી દાઉદે અબીશાયને કહ્યું, “હવે બિખ્રીનો પુત્ર શેબા આપણને આબ્શાલોમ કરતાં વધુ હેરાન કરશે. મારા અંગરક્ષકોને લઈને તેનો પીછો કર, નહિ તો તે કિલ્લેબંધીવાળાં નગરોમાં પહોંચી જશે. અને આપણા હાથમાંથી છટકી જશે.”

7આથી યોઆબના માણસો, રાજાના અંગરક્ષકો અને બધા યોદ્ધાઓ અબીશાયની સાથે બિખ્રીના પુત્ર શેબાનો પીછો કરવા યરૂશાલેમથી ઊપડયા.

યોઆબે અમાસાની હત્યા કરી

8જ્યારે તેઓ ગિબિયોનમાં મહાશિલા આગળ પહોંચ્યા ત્યારે તેમને અમાસાનો ભેટો થયો. યોઆબે યુદ્ધનો વેશ ધારણ કર્યો હતો અને તેની ઉપર તેણે પટ્ટો ચડાવી તેમાં મ્યાન સાથે તલવાર લટકાવી હતી, તે જરા આગળ વધ્યો એટલામાં તલવાર પડી ગઈ. 9યોઆબે અમાસાને કહ્યું, “કેમ મારા ભાઈ, કુશળ તો છે ને?”

અને તેને ચુંબન કરવા માટે તેણે તેનો જમણા હાથ લંબાવી અને તેણે તેની દાઢી પકડી. 10યોઆબના હાથમાંની તલવાર વિષે અમાસા સાવધાન ન હતો. યોઆબે તેના પેટમાં તલવારથી ઘા કર્યો એટલે તેનાં આંતરડાં જમીન પર પડ્યાં, તરત જ તે મૃત્યુ પામ્યો. યોઆબને બીજો ઘા કરવાની જરૂર પડી નહિ,

દાઉદના માણસોએ શેબાની શોધખોળ કરી

ત્યારબાદ યોઆબ અને તેનો ભાઈ અબીશાય બિખ્રીના પુત્ર શેબા પાછળ પડ્યાં. 11યોઆબના માણસોમાંના એકે અમાસાના શબ પાસે ઊભા રહીને પોકાર કર્યો, “જેઓ

યોઆબ અને દાઉદના પક્ષમાં હોય તેઓ બધા યોઆબ સાથે જાય!”

12પરંતુ લોહીથી તરબોળ અમાસા વચ્ચે પડ્યો હતો. યોઆબના યુવાન સૈનિકે જોયું કે અમાસાના શબને જોવા માટે લોકોનું ટોળું એકત્ર થઈ ગયું હતું, તેથી તેણે તેના શબને રસ્તા પરથી લઈને ખેતરમાં મૂક્યું અને તેના ઉપર ચાદર ઢાંકી દીધી. 13અમાસાને રસ્તા ઉપરથી ખસેડી નાખ્યા પછી બધા લોકો યોઆબની પાછળ તેની સાથે જોડાવા અને બિખ્રીના પુત્ર શેબાનો પીછો કરવા ગયા.

શેબા આબેલ-બેથ-માઅખાહથી બચી નીકળ્યો

14શેબા ઈસ્રાએલના બધા કુળો પાસે થઈને રસ્તામાં આવતા આબેલ-બેથ-માઅખાહ પાસે ગયો અને ત્યાં બધા બિરાઈઓના કુટુંબના બધા માણસો તેની આસપાસ એકઠા થઈ ગયા અને તેની પાછળ નગરમાં ગયા.

15યોઆબનું લશ્કર આવી પહોંચ્યું, અને તેઓએ આબેલ-બેથ-માઅખાહને ઘેરી લીધું. નગરની દીવાલની સામે ક્યારનો ઢગલો ઉભો કર્યો અને નગરની દીવાલને તોડી પાડવા માટે દીવાલમાંથી પથ્થરો તોડવાનું શરૂ કર્યું.

16ત્યારે શહેરની એક ચતુર બાઈએ કોટ ઉપર ઊભા રહીને બૂમ પાડીને કહ્યું, “સાંભળો, સાંભળો યોઆબને કહો કે અહીં આવે, મારે તેની સાથે વાત કરવી છે.”

17આથી યોઆબ આગળ આવ્યો અને પેલી બાઈએ તેને પૂછ્યું, “તમે યોઆબ છો?”

તેણે જવાબ આપ્યો, “હા, હું યોઆબ છું.”

એટલે બાઈએ કહ્યું, “તો કૃપા કરીને મારી વાત સાંભળો.” યોઆબે કહ્યું, “હું સાંભળું છું.”

18તેથી તેણે કહ્યું, “જૂના જમાનામાં લોકો એમ કહેતા કે, ‘મદદ માટે આબેલ જાઓ અને તે તમને મળશે.’ 19આ શહેરના ઘણા વિશ્વાસુ અને શાંત માણસોમાંની હું એક છું. તમે ઈસ્રાએલનું એક મોટું અને મહત્વના શહેરનો નાશ કરવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છો? શા માટે તમે યહોવાની મિલકતનો નાશ કરવા માંગો છો?”

20યોઆબે કહ્યું, “ના, ના, મારો એવો ઈરાદો હોય જ નહિ, મારે તમારા શહેરનો નાશ કરવો નથી.” 21વાત એમ નથી, પણ એફાઈમના પર્વતીય પ્રદેશનો એક માણસ, બિખ્રીનો પુત્ર શેબા છે, તેણે રાજા દાઉદ સામે બળવો કર્યો છે, તે માણસ અમને સોંપી દો એટલે હું તમારા નગરનો ઘેરો ઉઠાવી લઈને નગરને શાંતિમાં રહેવા દઈશ.”

એટલે પેલી સ્ત્રીએ કહ્યું, “જો એમ હોય તો તેનું માથું અમે કોટ ઉપરથી તમારા તરફ નાખીશું,”

22પછી તે સ્ત્રી પોતાની ચતુરાઈથી સર્વ લોકો પાસે ગઈ અને તેમને સમજાવ્યાં. તેમણે શેબાનું માથું કાપી નાખ્યું અને કોટ પરથી યોઆબ તરફ ફેંક્યું. પછી તેણે રણશિંગડું ફૂંકાવ્યું અને આખા લશ્કરે ઘેરો ઉઠાવી લીધો, અને સૌ પોતપોતાને ઘેર પાછા ગયા, પછી યોઆબ રાજા પાસે પાછો યરૂશાલેમ ગયો,

દાઉદના લોક સેવકો

23યોઆબ લશ્કરનો સેનાપતિ હતો. યહોદાયાનો પુત્ર બનાયા રાજાના અંગરક્ષકોનો નાયક હતો. 24અદોરામ લોકો પાસે વેઠ કરાવવા માટે જવાબદાર હતો. અહીલુદનો પુત્ર યહોશાફાટ ઐતિહાસીક બનાવોની નોંધ રાખનાર હતો. 25શેવા મંત્રી હતો, અને સાદોક અને અબ્યાથાર યાજકો હતા. 26અને યાઈરનો ઈરા દાઉદનો મુખ્ય સેવક* હતો.

શાઉલના કુળનો વિનાશ અને અંત

21 દાઉદના શાસનકાળ દરમ્યાન ત્રણ વર્ષ સુધી દેશમાં દુષ્કાળ પડ્યો, આથી દાઉદે યહોવાને પ્રાર્થના કરી અને યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “શાઉલ અને તેના ખૂનીઓના કુટુંબ* આ કુળ માટે કારણ રુપ છે, કારણ તેણે ગિબિયોનીઓની હત્યા કરી હતી.” 2તેથી રાજા દાઉદે ગિબિયોનના લોકોને બોલાવ્યા, તેઓ ઈસ્રાએલીઓના પુત્રો નહોતાં પણ તેઓ ત્યાં રહેતા બીજા અમોરીઓના પુત્રો હતાં. ઈસ્રાએલપુત્રોએ તેઓનો નાશ નહિ કરવા માટે પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી, પણ શાઉલને ઈસ્રાએલ અને યહૂદા માટે ઊંડી લાગણી હતી તેથી તેણે તેઓનો વિનાશ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો.

3આથી દાઉદે ગિબિયોનના લોકોને બોલાવ્યા અને કહ્યું, “હું તમારા માટે શું કરું? હું કેવું પ્રાયશ્ચિત્ત કરું તો તમે યહોવાના લોકો અમારા માટે પ્રાર્થના કરો કે દેવ અમને આશીર્વાદ આપે?”

4“તેમણે અમારા માટે જે કર્યું છે તેના બદલા તરીકે સોનું અને ચાંદી શાઉલના કુટુંબ માટે પૂરતા નથી અને અમને ઈસ્રાએલના ગમે તે માણસને મારી નાખવાનો અધિકાર નથી.”

એટલે દાઉદે કહ્યું, “તો તમે મારી પાસે શું કરાવવા માગો છો?”

5તેઓએ કહ્યું, “જે માણસે અમારો નાશ કરવાનું અને આખા ઈસ્રાએલમાંથી અમારું નિકદન કાઢવાનું યોજ્યું હતું, 6એટલે તમે અમને તેના સાત પુત્રો સુપ્રત કરો અને અમે તેમને યહોવાએ પસંદ કરેલા રાજા શાઉલના ગામ ગિબામાં લઈ જશું અને ફાંસી આપીશું.”

રાજાએ કહ્યું, “હું તેઓને તમને સોંપી દઈશ.”

7પરંતુ દાઉદ અને યોનાથાને યહોવાની સાક્ષીએ લીધેલી પ્રતિજ્ઞાને કારણે દાઉદે યોનાથાનના પુત્ર અને શાઉલના પૌત્ર મફીબોશેથની સુરક્ષા કરી. દાઉદે યોનાથાનના પુત્ર મફીબોશેથને જીવતો છોડી મૂક્યો. 8દાઉદે રિસ્પાહ અને શાઉલના પુત્રો અર્મોની અને મફીબોશેથને પણ આપ્યા અને શાઉલની પુત્રી મેરબના જે મહોલાહના બ્રાહ્મિણના અદ્રિયેલની પત્ની હતી પાંચ પુત્રોને પણ, 9તેણે તેઓને લઈને ગિબિયોનના લોકોને આપ્યા. ગિબિયોનીઓએ આ માણસોને ગિલ્યાદ પર્વત પર લઈ ગયા અને યહોવા સમક્ષ

મુખ્ય સેવક આનો શબ્દશ: અર્થ, “યાજક થાય છે.”

ખૂનીઓના કુટુંબ અર્થ “લોહી નું ઘર” થાય છે.

ફાંસીએ લટકાવ્યા, તે સાતેય જણ એક સાથે માર્યા ગયા. તે સમયે જવની કાપણીની શરૂઆત થઈ રહી હતી.

દાઉદ અને રિસ્પા

10ત્યારબાદ રિસ્પાએ શોકના વસ્ત્રો લીધા અને ખડક ઉપર મૂક્યાં તે કાપણીની શરૂઆતથી તે ચોમાસુ આવ્યું ત્યાં સુધી ત્યાં રહ્યાં રિસ્પાએ શબ ઉપર ચોકી પહોરો રાખ્યો. તે દિવસે દરમ્યાન કોઈ જંગલી પક્ષીને કે રાત દરમ્યાન કોઈ જંગલી પશુને તેના પર આવવા દેતી નહોતી.

11જ્યારે દાઉદને ઐયાહની પુત્રી રિસ્પાએ એટલે શાઉલની ઉપપત્નીએ જે કર્યું હતું તેની જાણ થઈ, 12ત્યારે તે યાબેશ ને ગિલ્યાદના લોકો પાસે ગયો અને શાઉલનાં અને તેના પુત્ર યોનાથાનનાં અસ્થિ લઈ લીધાં. જે દિવસે પલિસ્તીઓએ ગિલ્યાદના ડુંગર ઉપર શાઉલને હરાવ્યો હતો તે દિવસે તેઓએ શાઉલ અને તેના પુત્રોનાં મૃતદેહોને બેથશાનના દરવાજા પર ખુલ્લા ચોકમાં લટકાવ્યાં હતાં, તે સ્થળેથી તેઓ તેઓના અસ્થિ લાવ્યા હતા.

13દાઉદે શાઉલનાં અને તેના પુત્ર યોનાથાનનાં અસ્થિ ત્યાંથી લઈ આવ્યાં, જે સાત જણને ફાંસી આપવામાં આવી હતી તેમનાં અસ્થિ પણ ભેગાં કરવામાં આવ્યાં. 14પછી બિન્યામીન પ્રદેશના શાઉલના પિતા ક્રીશની કબરમાં તેઓએ શાઉલના અને તેના પુત્ર યોનાથાનનાં અસ્થિ દફનાવ્યાં. બધું રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું, ત્યારબાદ યહોવાએ તેઓની દેશ માટેની પ્રાર્થના સાંભળી.

પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ

15ફરીથી પલિસ્તીઓ અને ઈસ્રાએલીઓની લડાઈ થઈ. દાઉદ અને તેનું આખું સૈન્ય તે વખતે પૂર જોશમાં લડ્યા. દાઉદ થાકી ગયો. 16તે વખતે ઈશ્બીબનોબ વિરાટકાય માણસોમાંનો એક હતો તેની પાસે નવી તલવાર અને એક ભાલો હતો તે આશરે સાડાસાત પૌન્ડનો હતો તેને દાઉદને મારી નાખવો હતો. 17પરંતુ સર્યાનો પુત્ર અબીશાય દાઉદનું રક્ષણ કરવા આવી પહોંચ્યો.

તેણે પેલા પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો, ત્યાર બાદ દાઉદના માણસોએ તેને આગ્રહ કર્યો કે, “હવે કદી તમારે અમારી સાથે યુદ્ધમાં આવવું નહિ, ઈસ્રાએલનો દીવો હોલવાઈ જાય તેવું જોખમ અમારે શા માટે લેવું?”

18થોડા સમય પછી ફરીથી પલિસ્તીઓ સાથે ગોબમાં યુદ્ધ થયું, એ વખતે હુશાથી સિબ્બખાયે સાફ કે જે બીજો વિરાટકાય માણસ હતો તેને મારી નાખ્યો.

19ફરીથી ગોબમાં પલિસ્તીઓ સાથે બીજું યુદ્ધ થયું એલહાનાએ ગિત્તી ગોલ્યાથના ભાઈને મારી નાખ્યો, જેની પાસે એક ભાલો વણકરની સાળના પાટડા જેવો મોટો હતો.

20ત્યારબાદ ફરી પલિસ્તીઓ સાથે ગાથમાં યુદ્ધ થયું, તેમાં એક મહાકાય યોદ્ધો એવો હતો જેને તેના હાથમાં અને પગમાં છ આંગળીઓ હતી, તે પણ તે મહાકાય માણસોના કુળનો હતો. 21આ માણસે ઈસ્રાએલને પડકાર કર્યો અને

તેઓની ઠેકડી ઊડાડી પણ દાઉદના ભાઈ શિમાયના પુત્ર યોનાથાને તેને મારી નાખ્યો. 22આ ચારેય મહાકાય માણસો ગાથના હતા, અને એ બધાજ દાઉદના સૈનિકોના હાથે માર્યા ગયા હતા.

દાઉદની આભારસ્તુતિનું ગાન

22 યહોવાએ દાઉદને તેના સર્વ શત્રુઓના અને શાઉલના હાથમાંથી ઉગારી લીધો ત્યારે તેણે આ પ્રમાણે યહોવાનાં ગુણગાન ગાયાં;

2° યહોવા મારો ખડક* છે. તે મારો કદી નિષ્ફળ ન જાય એવો આશરો છે, તે મારું છુપાવાનું સ્થળ છે, મારું શરણ છે.

3° મારા દેવ ખડક છે, હું એમની શરણ લઉં છું એ મારી ઢાલ છે; તેમની શક્તિ મારી રક્ષા કરે છે, મારો ઊંચો બુરજ તથા આશ્રય સ્થાન છે.

4° તેઓ મારી મશ્કરી કરે છે, તેને હું હાંક મારીશ; એમ હું મારા શત્રુઓથી બચી જઈશ.

5° મારા ઉપર મોતનાં મોજાં ચારેબાજુથી ફરી વળ્યાં હતાં અને તે પૂર મારો કરી અને મને મોતના સ્થળે ઘસડી રહ્યું હતું.

6° કબરનાં દોરડાએ મને ઘેરી લીધો હતો; મૃત્યુની જાળ મારી સામે મૂકવામાં આવી હતી.

7° મેં સંકટ સમયે યહોવાને પોકાર કર્યો, મારા દેવને મેં પોકાર કર્યો; યહોવાએ પોતાના મંદિરમાં સાદ સાંભળ્યો; અને મારી પાસે અરજ પહોચી.

8° પૃથ્વી હાલી અને કાંપી ઊઠી, આકાશોના પાયા ધૂજયા; કારણ કે યહોવા ગુસ્સે થયા હતાં.

9° જ્યારે તે નાકમાંથી ધૂમાડો બહાર કાઢે છે, દેવના મુખમાંથી જવાળાઓ બહાર આવે છે અને તેમનામાંથી તણખા ઊડે છે.

10° દેવ આકાશ ફાડીને નીચે ઉતરી આવ્યાં, અને તે અંધકારમય ગાઢવાદળ પર ઉભા રહ્યાં.

11° યહોવા કરબ દેવદૂત પર બેઠા અને ઉડ્યાં, તેઓ પવનની પાંખો ઉપર ચઢીને ઉડ્યાં.

12° દેવે કાળા વાદળો તંબૂની જેમ પોતાની આસપાસ વીંટાળ્યાં. તેમણે જળ એકઠું કરી અને ગાઢ ગર્જતા વાદળોમાં આસપાસ અંધકારનું રૂપાંતર કર્યું.

13° તેમની સામે રહેલા પ્રકાશમાંથી અગ્નિના કોલસા સળગ્યા.

14° યહોવાએ ત્રાડ પાડી, પરાત્પર દેવે પોતાનો અવાજ સંભળાવ્યો.

15° યહોવાએ વિજળીની જેમ બાણ છોડ્યા અને શત્રુઓને વિખેરી નાખ્યા. તેઓ અસ્વસ્થ બની ભાગી ગયા.

16° યહોવા ભાર પૂર્વક બોલ્યા, જાણે એના નાક તણા ફૂંકાડે; પવન તેમના મોઢમાંથી બહાર ફૂંકાયો સાગરનાં પાણી પાછા

ઠેલાયા સાગરના તળિયાં, દેખાવા લાગ્યા પૃથ્વીના પાયા હચમચી ગયા.

17° તેમણે ઉપરથી હાથ લંબાવી અને મને બચાવ્યો તેમણે મને મુશ્કેલી રૂપી ઊંડા પાણીમાંથી મજબૂત રીતે પકડી અને બહાર કાઢ્યો.

18° મને શક્તિશાળી શત્રુઓથી ઉગાર્યો, મારા શત્રુઓ મારાથી બળવાન હતા તેમનાથી બચાવ્યો.

19° અણધારી આફત મારા ઉપર આવી, અને મારા પર શત્રુઓએ હુમલો કર્યો.

20° યહોવાએ મને આધાર આપ્યો, અને ભયમાંથી મને ઉગાર્યો; તેઓ મારા પર પ્રસન્ન હતા, તેથી મારા જીવનનો ઉદ્ધાર કર્યો.

21° હું જે સાચું છે તે કરું છું અને કાંઈ ખોટું કર્યું નથી. મને યહોવા પાસેથી હંમેશા મારા કર્મ પ્રમાણે બદલો મળે છે.

22° હું યહોવાના માર્ગ પર સદા ચાલ્યો છું, દેવથી વિમુખ થઈ કશું ભૂલું કર્યું નથી.

23° મેં સાચા હૃદયથી સદા તેમના આદેશનું, પાલન કર્યું છે.

24° હું નિર્દોષ છું ને પોતાને દેવ સન્મુખ, પાપથી દૂર રાખ્યો છે.

25° તેથી દેવે મારી સરચાઈ પ્રમાણે મને બદલો આપ્યો, એમની દ્રષ્ટિમાં મેં કાંઈ ખોટું કામ કર્યું નથી.

26° ભલાની સાથે તમે ભલા બનો છો, ને સાત્ત્વિક સાથે તમે સાત્ત્વિક છો.

27° સીધા છે જેઓ તેમની સાથે તમે સીધા રહો છો, પણ મહાપ્રપંચી લોકોની ચાલાકી પણ નકામી થઈ જાય છે.

28° નિર્બળ અને ગરીબોને મદદ તમે કરો છો, ને ગર્વિષ્ઠોને તમે શરમિંદા બનાવો છો.

29° હે યહોવા, તમેજ મારા દીપક છો, તમેજ મારા જીવનનો અંધકાર દૂર કરો છો.

30° યહોવા, આપની મદદથી હું સૈનિકો સાથે દોડી શકું છું, દેવની મદદથી હું દુશ્મનોની દીવાલો ફૂટીને જઈ શકું છું.

31° દેવનો માર્ગ સંપૂર્ણ છે, દેવની વાણી સત્ય છે; જે કોઈ તેમનામાં વિશ્વાસ રાખે છે, તેનું હંમેશા રક્ષણ થશે.

32° એકલા યહોવા આપણા એક માત્ર દેવ, ને એ જ આપણા તારણહાર છે.

33° દેવ એ મારો મજબૂત ગઢ છે, તે સારા લોકોને તેમને માર્ગ ચાલવામાં મદદ કરે છે.

34° યહોવા મારા પગોને હરણના પગ જેવા તેજ ગતિના બનાવે છે, અને ઊંચા શિખરો પર સ્થિર પગલે ફેરવે છે.

35° યહોવા મને યુદ્ધનું પ્રશિક્ષણ આપે છે, અને મારા ભુજો પિત્તળના ધનુષ્યને ખેંચી શકે છે.

36° યહોવા તમે મારું રક્ષણ કર્યું છે, અને મને વિજયી બનાવ્યો છે. અને તમારી મદદ મને મહાન બનાવ્યો છે.

37° યહોવા માર પગો અને પગની ઘૂંટીઓને આપ મજબૂત કરો, જેથી હું લયડા વગર ચાલી શકું.

38° હું મારા શત્રુઓ પાછળ જઈશ અને તેઓનો નાશ કરીશ; જ્યાં સુધી હું તેઓ સર્વનો નાશ નહી કરું હું ફરીશ નહીં.

ખડક એ દેવનું એક નામ છે. આ દર્શાવે છે કે દેવ એક કિલ્લા જેવા છે. એક સુરક્ષિત સ્થાન જેવા છે.

39મં મારા શત્રુઓનો નાશ કર્યો છે, મેં તેઓનો સંપૂર્ણ પણે નાશ કર્યો છે. તેઓ પાછા ઊભા થઈ શકશે નહીં, તેઓ અહીં મારા પગ નીચે પડ્યાં છે.

40દેવ તમે મને યુદ્ધ માટે શક્તિશાળી બનાવ્યો, અને તમે મારા શત્રુઓને હરાવ્યાં.

41તમે મારા શત્રુઓને ભગાડ્યા છે અતઃ હું તેઓને હરાવી શકું છું.

42તેઓએ પરિણામ વગર મદદ મેળવવા પ્રયત્નો કર્યા, તેઓ યહોવા પાસે પણ મદદ માટે ગયા. પરંતુ તેમણે તેઓને પ્રત્યુત્તર આપ્યો નહીં.

43મં મારા શત્રુઓને મારીને ટૂકડાં કરી નાખ્યા હતા. તેઓ રસ્તાની ધૂળ જેવા થઈ ગયાં હતાં. હું તેઓ પર, જાણે તેઓ ધૂળ હોય તેમ ચાલ્યો.

44જ્યારે મારા લોકોએ મારી સામે બળવો કર્યો ત્યારે તમે મને બચાવ્યો અને મારી રક્ષા કરવા આવ્યા. તમે મને દેશનો રાજકર્તા બનાવ્યો. જે લોકોને હું કદી જાણતો પણ ન હતો, હવે મારી સેવા કરે છે.

45બીજા દેશના લોકો મારી આજ્ઞાનું પાલન કરે છે. તેઓ જ્યારે મારો હુકમ સાંભળે છે કે તરત તેઓ મારા હુકમ મુજબ વર્તવા તૈયાર થઈ જાય છે.

46અન્ય દેશોના લોકો ભયભીત થશે, તેઓ પોતાના છૂપાવાના સ્થાનોથી ભયથી થરથર ધૂજતા બહાર આવશે.

47યહોવા જીવંત છે, હું ખડકની પ્રશંસા કરું છું. દેવ મહાન છે તે એક ખડક છે જે મારું રક્ષણ કરે છે.

48દેવે મારા માટે થઈને મારા દુશ્મનો ઉપર વેર વાળ્યું, તેમણે દેશોને અંકુશમાં રાખવાની સત્તા મને આપી છે.

49મારા દુશ્મનોથી મને છોડાવે છે, ને મારા વિરોધીઓ સામે મારું મસ્તક ઊંચું રાખે છે, ને હિંસાથી તે મારું સદા રક્ષણ કરે છે.

50એ માટે હે યહોવા, હું હંમેશા આપનો આભાર માનીશ. હું દેશોમાં હંમેશા તમારી સ્તુતિ કરીશ. અને તમારા નામનાં સ્તોત્રો ગાઈશ.

51યહોવા તેના રાજાને ઘણા યુદ્ધોમાં વિજયો અપાવવામાં મદદ કરે છે. યહોવા તેમના પસંદ કરેલા રાજાને સાચો પ્રેમ અને દયા દર્શાવે છે. દેવ દાઉદ અને તેનાં વંશજો પ્રત્યે, સદાકાળને માટે કર્તવ્ય પાલન રહે છે.

દાઉદના અંતિમ વચનો

23 દાઉદના અંતિમ વચનો આ છે: આ સંદેશો યશાઈનો પુત્ર દાઉદ તરફથી છે. આ સંદેશો એ માણસ તરફથી છે કે જેને યાકૂબના દેવે રાજા તરીકે અભિષિક્ત કર્યો હતો, જે ઈસ્રાએલનો મધુર ગાયક છે.

2યહોવાનો આત્મા મારા દ્વારા બોલે છે, અને તેમનાં વચનો મારા હોઠ ઉપર છે.

3ઈસ્રાએલના દેવ મારી સાથે બોલે છે. ઈસ્રાએલના ખડકે મને કહ્યું કે, "જે ન્યાયપૂર્વક લોકો પર શાસન કરે છે. જે રાજા દેવનો આદર કરીને રાજ કરે છે".

4તે વ્યક્તિ પ્રભાતના તેજસ્વી પ્રકાશ જેવો વાદળ વિનાની સવાર જેવો થશે; વર્ષા પછી સૂર્યપ્રકાશથી ઊગી નીકળતાં કૂમળા ઘાસ જેવો તે થશે."

5દેવે મારા કુળને મજબૂત અને સુરક્ષિત બનાવ્યું, દેવે કરાર કર્યો છે જે અનંતકાળ રહેશે, તે દરેક રીતે સુરક્ષિત છે. દેવે મને વિજય અને મને જે કંઈ જોઈએ તે આપશે. તે મારી બધી ઈચ્છાઓ અને મહત્વકાંક્ષાઓ પરિપૂર્ણ કરશે.

6પરંતુ દુષ્ટ લોકો કાંટા જેવા છે; કે જે કોઈને પણ તેઓના હાથમાં રાખવા ગમતાં નથી. તેઓ તેમને ફેંકી દે છે.

7જો કોઈ વ્યક્તિ તેમને અડવા જાય તો લોખંડના લાકડાના ભાલાની જેમ વાગે છે. એમને તો આગમાં ફેંકી દેવામાં આવશે. અને સદંતર નાશ કરી દેવામાં આવશે.

ત્રણ શૂરવીરો

8દાઉદના સૈન્યના શ્રેષ્ઠ શૂરવીરોમાં પ્રથમ ત્રણ આ પ્રમાણે છે:

પ્રથમ તાહકમોની યોશબ-બાશ્શબેથ, જે વીર-ત્રિપુટીનો નાયક હતો, એક યુદ્ધમાં એણે ભાલો ચલાવીને 800 માણસોનો સંહાર કર્યો હતો.

9દાઉદના ત્રણ શૂરવીર યોદ્ધાઓમાં બીજો દોદાઈનો પુત્ર આહોહનો એલઆઝાર હતો. જે દાઉદ સાથેના ત્રણ શૂરવીરોમાંથી એક હતો, જ્યારે પલિસ્તાનીઓએ પડકાર કર્યો હતો. તેઓ લડાઈને સારું એકઠા થયા હતા પણ ઈસ્રાએલીઓનું લશ્કર ભાગી ગયું હતું. 10તે થાકી ગયો ત્યાં સુધી પલિસ્તાનીઓની સાથે લડ્યો છતાં પણ તેણે તલવાર હાથમાં પકડી રાખી હતી. તે દિવસે દેવે ઈસ્રાએલીઓને મહાન વિજય આપ્યો. એલઆઝારે પલિસ્તાનીઓને હરાવ્યા પછી ઈસ્રાએલીઓ દુશ્મન સૈનિકોના મૃતદેહો આગળથી ફક્ત લૂટેલો માલ લેવા ગયા.

11ત્રીજો શૂરવીર સૈનિક આગીનો પુત્ર હરારનો શામ્મા હતો. એક વખત પલિસ્તાનીઓ લડવા માટે એકઠા થયા હતા, ત્યાં મસુરનું એક ખેતર હતું. પલિસ્તાનીઓથી ડરીને ઈસ્રાએલીઓ નાસી ગયાં હતાં. 12પણ શામ્માએ ખેતરની વચ્ચે ઊભો રહ્યો ખેતરનું રક્ષણ કર્યું અને પલિસ્તાનીઓને હરાવી દીધા. તે દિવસે પણ યહોવાએ મોટો વિજય અપાવ્યો હતો.

13કાપણીના સમયે શરૂઆતમાં જ્યારે પલિસ્તાનીઓની એક ટુકડીએ રફાઈમની ખીણમાં હતી ત્યારે ત્રીસ શૂરવીરોમાંના ત્રણ તે વખતે અદુલ્લામની ગુફામાં રહેતા દાઉદ સાથે જોડાયા.

14બીજીવાર દાઉદ ગઢમાં રહેતો હતો. પલિસ્તાની સૈનિકોની ટૂકડી બેથલેહેમમાં હતી. 15દાઉદ ઝૂરવા લાગ્યો અને બોલી ઊઠ્યો, "આહ! બેથલેહેમના દરવાજા પાસેના કૂવાનું પાણી મને કોઈ લાવી આપે તો કેવું સારું!"

16ત્યારે આ ત્રણ શૂરવીરોએ પલિસ્તાનીઓની છાવણીમાંથી પસાર થઈને કૂવામાંથી પાણી ખેંચ્યું અને દાઉદ પાસે લાવ્યો. પણ દાઉદે તે પીવાની ના પાડી અને યહોવાની આગળ

નેવેધ તરીકે રેડી દીધું. 17તે બોલ્યો, “ઓ યહોવા, આ હું કેવી રીતે પી શકું? એ તો મારા માટે પોતાના પ્રાણ સંકટમાં મૂકનાર આ ત્રણ શૂરવીરોનું લોહી પીધા બરાબર છે.”

અન્ય શૂરવીર યોદ્ધાઓ

18યોઆબના ભાઈ સરુયાનો પુત્ર અભિશાય ત્રણ શૂરવીરોમાં સૌથી વધારે શૂરવીર હતો. એક વખતે તેણે એકલા હાથે ત્રણસો માણસોની સાથે યુદ્ધ કરી તેઓનો સંહાર કર્યો હતો. આ વીરતા ભરેલા કાર્યને લીધે આ ત્રણ શૂરવીરોમાં તે ખૂબ પ્રખ્યાત થયો. 19તે પ્રખ્યાત હોવાથી તે તેઓમાંનો ન હોવા છતાં તેઓનો સરદાર બન્યો હતો.

20યહોયાદાનો પુત્ર કાલ્સેલનો બનાયા પણ શૂરવીર પુરુષ હતો અને તેણે અનેક શૂરવીર કાર્યો કર્યા હતા. તેણે મોઆબના અરિએલના બે બળવાન પુત્રોને મારી નાખ્યા હતા, અને એક દિવસે જ્યારે બરફ પડતો હતો, તેણે એક ખાડામાં ઊતરીને એક સિંહને માર્યો હતો. 21વળી પ્રચંડકાય એક મિસરીને પણ મારનાર એ જ હતો. તે મિસરીના હાથમાં ભાલો હતો પણ બનાયા ફક્ત એક લાકડી લઈને તેની સામે પહોંચી ગયો અને તેના હાથમાંથી ભાલો ઝૂટવી લઈ તેના વડે જ તેને મારી નાખ્યો. 22બનાયા આવાં કાર્યોને લીધે જ પેલા ત્રણ શ્રેષ્ઠ શૂરવીરો જેટલું જ નામ કમાયો. 23તે ત્રીસ વીરો કરતાં પણ વધારે વિખ્યાત હતો, પણ તે ત્રણ વીરોમાંનો એક નહોતો દાઉદે તેને પોતાના અંગરક્ષકોનો મુખ્ય અધિકારી બનાવ્યો હતો.

ત્રીસ શૂરવીરો

24બીજા શૂરવીરોનાં નામ આ પ્રમાણે છે; યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, બેથલેહેમમાંથી દોદોનો પુત્ર એલહાનાન; 25હરોદમાંથી શામ્મા અને અલીકા; 26પાલટીમાંથી હેલેસ, તકોઈમાંથી ઈશ્કેશનો પુત્ર ઈરા, 27અનાથોથમાંથી અબીએઝર; હુશાથમાંથી મબુન્નાથ; 28અહોહમાંથી સાલ્મોન; નટોફાથમાંથી માહરાય; 29નટોફાથી બાનાનો પુત્ર હેલેદ; બિન્યામીન ગિબયાહમાંથી રીબાયનો પુત્ર ઈથાય; 30પિરાથોનમાંથી બનાયા; ગાશના નાળામાંથી હિદાય; 31અર્બાથી અબિઆલ્બોન; બાહુરીમમાંથી આઝમાવેથ; 32શાલ્બોનમાંથી એલ્યાહબા; યાશનના પુત્રોમાંથી યોનાથાન; 33હરારથી શામ્મ, પુત્ર, આરારમાંથી શારારનો પુત્ર અહિઆમ; 34કાર્મેલમાંથી હેસરો; 35આર્બામાંથી પ્રાય. 36સોબામાંથી નાથાનનો પુત્ર યિગાલ; ગાદમાંથી બાની; 37આમ્નોનમાંથી સેલેક; બએરોથમાંથી નાહરાય; નાહરાય સરુયાના પુત્ર યોઆબનો શસ્ત્રવાહક હતો. 38યિથરામાંથી ઈરા અને ગારેબ, 39ઉરિયા હિન્તી, એમ બધા મળીને કુલ સાડત્રીસ માણસો હતા.

સૈન્ય ગણતરીનો દાઉદનો નિર્ણય.

24 યહોવા ફરી એક વાર ઈસ્રાએલીઓ ઉપર કોપાયમાન થયા; અને તેણે દાઉદને

ઈસ્રાએલીઓનો વિરોધી બનાવ્યો તેણે તેને કહ્યું, “જા ઈસ્રાએલની વસ્તી અને યહૂદાના લોકોની ગણતરી કર.”

2તેથી દાઉદે યોઆબને અને તેના લશ્કરના સેનાપતિને કહ્યું, “જાઓ, અને દાનથી બેર-શેબા સુધી ઈસ્રાએલના કુળની વસ્તીની ગણતરી કરી આવ. મારે જાણવું છે મારા લોકોની સંખ્યા કેટલી છે.”

3પણ યોઆબે કહ્યું, “આપના દેવ યહોવા આપને સો ગણા વધારે લોકો આપે. અને આપની આંખો આ વસ્તુ થતી જોવે! પણ આપને લોકોની સંખ્યા ગણવાનો આ વિચાર શાથી આવ્યો?”

4પરંતુ રાજાએ સખ્તાઈથી આગળ યોઆબ અને લશ્કરના અમલદારોને લોકોની ગણતરી કરવાનો હુકમ કર્યો તેથી તેઓ રાજાની પરવાનગી લઈ ઈસ્રાએલના લોકોની સંખ્યા ગણવા ગયા.

5તેઓએ યર્દન નદી ઓળંગી અને યાઝર પાસે ગાદની ખીણની વચમાં નગરની જમણી બાજુએ અરોએરમાં છાવણી નાખી.

6પછી તેઓ ગિલયાદ ગયા અને છેક નીચે તાહતીમ હોદશી ગયા. ત્યાર પછી તેઓ ઉત્તર તરફ દાન યાઆન થઈને સિદોન ગોળ ફરીને આવ્યા. 7પછી તેઓ સૂરના મજબૂત કિલ્લામાં તથા હિલ્વીઓનાં ને કનાનીઓનાં સઘળાં નગરોમાં આવ્યાં; અને યહૂદાના દક્ષિણ ભાગમાં બેર-શેબા ગયા. 8આમ, તેઓ આખા દેશમાં ફર્યા અને નવ મહિના ને વીસ દિવસ પછી તેઓ પાછા યરૂશાલેમ આવ્યા.

9યોઆબે રાજાને દેશના લોકોની કુલ સંખ્યા રજૂ કરી; હથિયાર ચલાવી શકે તેવા માણસો ઈસ્રાએલમાં 8,00,000 માણસો અને યહૂદામાં 5,00,000 માણસો હતાં.

યહોવા એ દાઉદને સજા કરી

10દાઉદનું અંતઃકરણ વસ્તી ગણતરી કરાવ્યા પછી ડંબવા લાગ્યું. તેણે યહોવાને કહ્યું, “મેં જે કર્યું છે તે ખોટું છે. કૃપા કરીને મારી આ મૂર્ખતાભરી દુષ્ટતા બદલ મને ક્ષમા કરો.”

11પણ બીજે દિવસે જ્યારે દાઉદ ઊઠ્યો ત્યારે દાઉદના પ્રબોધક ગાદને યહોવા તરફથી આ સંદેશો મળ્યો હતો કે, 12“દાઉદને જઈને કહે કે, ‘યહોવા આ પ્રમાણે કહેવડાવે છે; હું તારી આગળ ત્રણ વસ્તુ મૂકું છું. તું ગમે તે એક પસંદ કર એટલે હું તે પ્રમાણે કરીશ.’”

13તેથી પ્રબોધક ગાદે દાઉદ પાસે જઈને કહ્યું, “તારા દેશમાં ત્રણ વસ્તુ દુષ્કાળ પડશે, અથવા તારે ત્રણ મહિના સુધી દુશ્મનોથી ભાગતા ફરવું પડશે, અથવા તારા દેશમાં ત્રણ દિવસે રોગચાળો ફાટી નીકળે, તને શું પસંદ છે?”

હવે વિચાર કરીને મને કહે કે મને મોકલનાર દેવને મારે શો જવાબ આપવો?”

14દાઉદે ગાદને કહ્યું, “આ બાબતમાં નિર્ણય કરવો અતિ મુશ્કેલ છે. પરંતુ માણસોના હાથમાં પડવું તેના કરતાં હું દેવના હાથમાં સોંપાવું પસંદ કરું છું કારણ કે તેઓ મહાદયાળુ છે.”

15આથી યહોવાએ સમગ્ર ઈસ્રાએલમાં મરકીનો રોગ મોકલ્યો સવારથી તે ઠરાવેલા સમય સુધી; દાનથી બેર-શેબા સુધીમાં કુલ 70,000 માણસો* મરણ પામ્યા. 16ત્યારબાદ (દેવદૂત) સંદેશવાહકે યરૂશાલેમનો નાશ કરવા માટે તે તરફ હાથ લંબાવ્યો, પણ યહોવાને જે ખરાબ બન્યું હતું તે માટે દિલગીરી થઈ અને લોકોનો સંહાર કરતા દેવદૂતને કહ્યું, 'બસ, બહુ થયું તારો હાથ પાછો ખેંચી લે.' એ વખતે (દેવદૂત) સંદેશવાહક યબૂસી અરોનાના ખળા પાસે હતો.

દાઉદે અરોનાની ખળી ખરીદી

17દાઉદે દૂતને લોકોનો સંહાર કરતા જોયો એટલે તેણે યહોવાને કહ્યું, "દોષ મારો છે, પાપ મેં કર્યું છે, પણ આ ગરીબ બિયારા લોકો, એમણે શું કર્યું છે? સજા કરવી હોય તો મને અને મારા કુટુંબને કરો."

18તે વખતે દિવસે ગાદે દાઉદની પાસે આવીને કહ્યું, "તું અરોનાની ખળીમાં જા અને યહોવાને માટે તે જગ્યાએ એક વેદી બંધાવ." 19તેથી યહોવાની આજ્ઞાથી ગાદે આમ કહ્યું અને દાઉદ અરોનાહ ગયો. 20અરોનાએ સામે જોયું તો તેણે રાજાને અને તેના અમલદારોને પોતાના તરફ આવતા જોયા, એટલે તે સામો આવ્યો અને ભૂમિ ઉપર લાંબો થઈને રાજાના

પગમાં પડ્યો. 21તેણે પૂછ્યું, "તમે મારા યહોવા, તમે તમારા સેવકને ત્યાં કેમ પધાર્યા છો?"

દાઉદે ઉત્તર આપ્યો, "હું તારી આ જમીન ખરીદવા માટે આવ્યો છું. અહીં હું યહોવાને માટે યજ્ઞનો ચોક બનાવીશ, જેથી લોકોમાં ફેલાયેલો મરકીનો રોગચાળાનો અંત આવે."

22અરોનાએ કહ્યું, "આપ તે લઈ લો, અને આપને યોગ્ય લાગે તે રીતે તેનો ઉપયોગ કરો. ને ભોગ ધરાવો. આહુતિ માટે આ બળદો તૈયાર છે અને વેદી પર અગ્નિ માટે ખળીના ઓજારો તથા બળદ માટેની લાકડાની ઝૂંસરીનો પણ તમે ઉપયોગ કરી શકો છો. 23અરોનાએ એ બધું રાજાને આપી દીધું અને કહ્યું, 'આપના દેવ યહોવા આપના ઉપર પ્રસન્ન થાઓ!'

24પણ રાજાએ કહ્યું, "ના, મારે તને એના પૈસા આપવા જોઈએ. મારા દેવ યહોવાને હું મફતની આહુતિ નહિ ધરાવું." આથી દાઉદે પચાસ ચાંદીના શેકેલ આપીને ખળી અને બળદ ખરીદી લીધાં. 25અને ત્યાં દાઉદે દેવ માટે યજ્ઞવેદી બાંધી અને તેના પર દહનાર્પણ અને શાંત્યાર્પણ અર્પણ કર્યા ત્યારે યહોવાએ દેશ માટેની તેની પ્રાર્થના સાંભળી, અને તેણે યજ્ઞમાં અર્પણ કર્યા પછી ઈસ્રાએલનાં લોકોની માંદગી ચાલી ગઈ અને બધું સારું થયું.